

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Latviešu Glück Bībele
Latvian Glück Bible 8th edition
Gospel Primer

Saturs

Priekšvārds

Pirmā Mozus 1-4

Jāņa Evanģēlijs 1-21

Jaņa Atklāsmes Grāmata 1-4

66 Pantīņi

Lasītāja ceļvedis

Terminu Vārdnīca

Kartes

Liktenis

Attēli, **Doré**

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition*®, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition®

Latviešu Glück Bībele

Latvian Glück Bible 8th edition

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 4/29/2019

Source copyright: Public Domain

Johann Ernst Glück 7th edition with orthographic updates, 1898

Formatted by Speedata Publisher 4.19.26 (Pro) on 10/14/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Priekšvārds

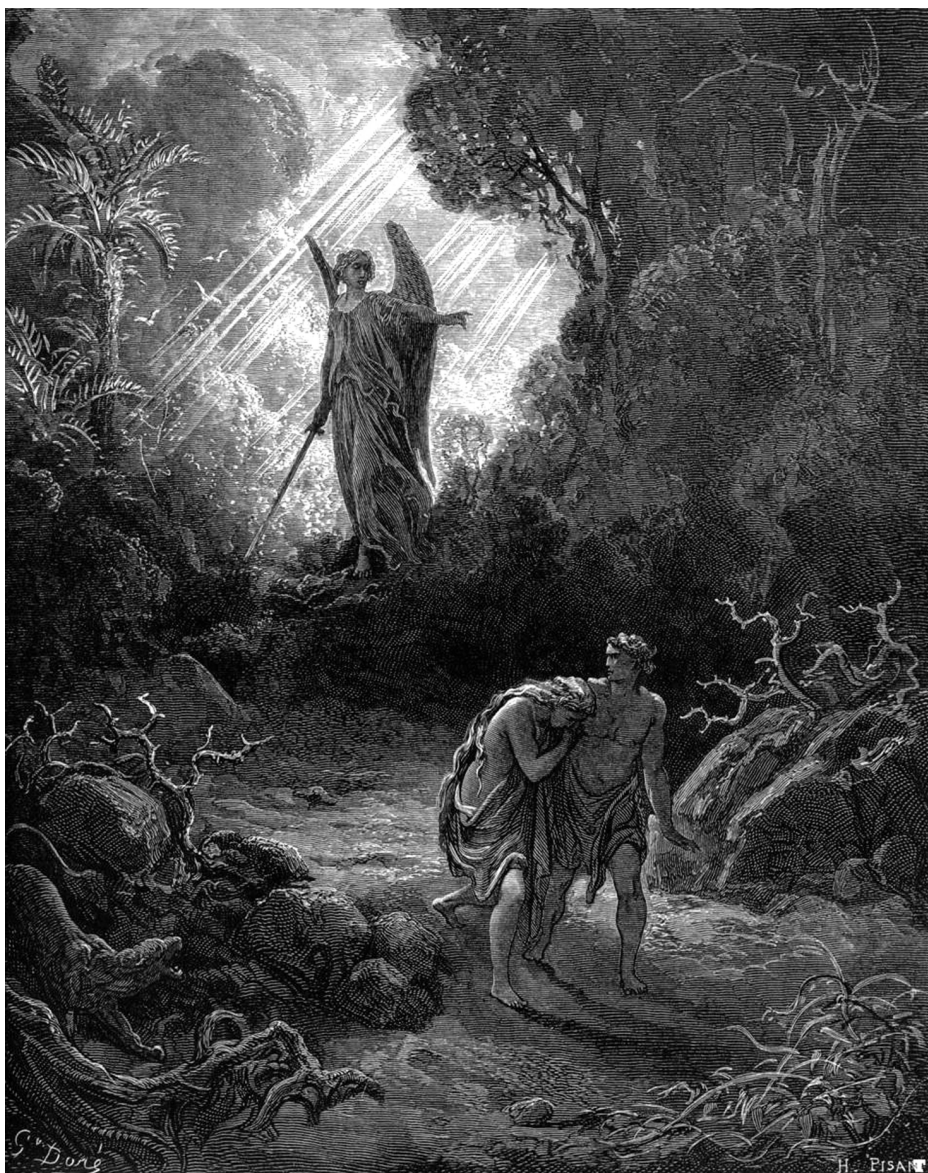
Latviešu at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

*Un Viņš izmeta cilvēku un lika Ēdenes dārzam pret rītiem ķerubus un cērtama zobena liesmu,
lai sargātu ceļu uz dzīvības koku.
Pirmā Mozus 3:24*

Pirmā Mozus

1 Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. **2** Un zeme bija tumša un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pa ūdeņu virsu. **3** Un Dievs sacīja: Lai top gaisma. Tad tapa gaisma. **4** Un Dievs redzēja gaismu labu esam. Un Dievs šķīra gaismu no tumsas. **5** Un Dievs nosauca gaismu par dienu, un tumsu Viņš nosauca par nakti. Un tapa vakars un tapa rīts, pirmā diena. **6** Tad Dievs sacīja: Lai top izplatījums ūdeņu starpā un lai tas šķir ūdeni no ūdens. **7** Un Dievs darīja izplatījumu, un darīja starpu to ūdeni, kas izplatījuma apakšā, un to ūdeni, kas izplatījuma virsū; un tā notika. **8** Un Dievs nosauca izplatījumu par debesi. Un tapa vakars un tapa rīts, otra diena. **9** Tad Dievs sacīja: Lai ūdens debess apakšā krājās vienā vietā, ka sausums top redzams; un tā notika. **10** Un Dievs nosauca sausumu par zemi, un to ūdeņu krājumu Viņš nosauca par jūru. Un Dievs redzēja to labu esam. **11** Un Dievs sacīja: Lai zeme izdod zaļumu un zāli, kas savu sēklu nes, augļigus kokus, kas augļus nes pēc savas kārtas, kam sava sēkla iekš sevis ir virs zemes; un tā notika. **12** Un zeme izdeva zaļumu un zāli, kas savu sēklu nes pēc savas kārtas, un kokus, kas augļus nes, kam sava sēkla iekš sevis pēc savas kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **13** Un tapa vakars un tapa rīts, trešā diena. **14** Tad Dievs sacīja: Lai top spīdekļi debess izplatījumā, kas šķir dienu no nakts un kas dod zīmes un laikus un dienas un gadus; **15** Un lai tie ir par spīdekļiem debess izplatījumā un spīd virs zemes; un tā notika. **16** Un Dievs darīja divus lielus spīdekļus, lielāko spīdekli, dienu valdīt un mazāko spīdekli, nakti valdīt, - un zvaigznes. **17** Un Dievs tos lika debess izplatījumā, lai tie spīd uz zemi. **18** Un valda dienu un nakti un šķir gaismu no tumsas. Un Dievs redzēja to labu esam. **19** Un tapa vakars un tapa rīts, ceturrtā diena. **20** Tad Dievs sacīja: Lai pa pulkiem rodas ūdenī kustošas dzīvas dvasas un putni, kas virs zemes skrien apakš debess izplatījuma. **21** Un Dievs radīja lielus jūras zvērus un visādas dzīvas dvasas, kas lien, ko ūdens pa pulkiem izdod pēc

viņu kārtām, un visādas spārnainus putnus pēc viņu kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **22** Un Dievs tos svētīja sacīdams: Vaislojaties un vairojaties un piepildiet ūdeni jūrā, un putni lai vairojās virs zemes. **23** Un tapa vakars un tapa rīts, piektā diena. **24** Tad Dievs sacīja: Lai zeme izdod dzīvas dvasas pēc viņu kārtas, lopus, tārpus un zemes zvērus pēc viņu kārtas; un tā notika. **25** Un Dievs darīja zemes zvērus pēc viņu kārtas un lopus pēc viņu kārtas un visādas zemes tārpus pēc viņu kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **26** Un Dievs sacīja: Darīsim cilvēkus pēc mūsu ģimja, pēc mūsu līdzības, lai tie valda pār zivīm jūrā un pār putniem apakš debess un pār lopiem un pār visu zemi un pār visiem tārpiem, kas lien virs zemes. **27** Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava ģimja, pēc Dieva ģimja Viņš to radīja, un radīja tos, vīrieti un sievieti. **28** Un Dievs tos svētīja, un Dievs uz tiem sacīja: Augļojaties un vairojaties un piepildiet zemi un pārvaldiet to un valdat pār zivīm jūrā un pār putniem apakš debess un pār visām dvasām, kas lien virs zemes. **29** Un Dievs sacīja: Redzi, Es jums esmu devis visādu zāli, kas nes sēklu, kas ir pa visu zemes virsu, un visus kokus, kam savi augļi iekš sevis un kas nes sēklu, jums par ēdamo. **30** Un visiem zvēriem virs zemes un visiem putniem apakš debess un visiem tārpiem virs zemes, kam dzīva dvasa, esmu devis visādu zaļu zāli par barību. Un tā notika. **31** Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija ļoti labs. Un tapa vakars un tapa rīts, sestā diena.

2 Tā ir pabeigtas debesis un zeme un viss viņu spēks. **2** Un Dievs pabeidza septītā dienā Savu darbu, ko bija darījis, un dusēja septītā dienā no visa Sava darba, ko bija darījis. **3** Un Dievs svētīja to septīto dienu un to iesvētīja, tāpēc ka Viņš bija dusējies no visa Sava darba, ko Dievs bija radījis un taisījis. **4** Tā debesis un zeme cēlušās, kad tās tapa radītas tai laikā, kad Dievs Tas Kungs zemi un debesis darīja. **5** Un vēl nekādu krūmu nebija laukā virs zemes, un vēl nekāda zāle nezēla, jo Dievs Tas Kungs vēl nebija līcis lietum līt virs zemes, un cilvēka nebija, kas zemi būtu kopis. **6** Bet migla cēlās

no zemes un slapināja visu zemi. **7** Un Dievs **3** Un čūska bija gudrāka uz viltu nekā visi zvēri Tas Kungs taisīja cilvēku no zemes pišļiem un laukā, ko Dievs Tas Kungs bija radījis, un tā iepūta viņa nāsīs dzīvības dāvu; tad cilvēks sacīja uz sievu: vai tad Dievs ir sacījis: jums tapa par dzīvu dvēseli. **8** Un Dievs Tas Kungs nebūs ēst no neviena koka dārzā? **2** Tad sieva stādīja dārzu Ēdenē pret rītiem un iecēla tur sacīja uz čūsku: mēs ēdam no koku augļiem dārzā; **3** Bet par tā koka augļiem, kas dārza vidū, Dievs ir sacījis: neēdiet no tā un neaizskariet to, jauki bija uzlīkot un labi ēst, un dzīvības koku ka jūs nemirstat. **4** Un čūska sacīja uz sievu: mirt dārza vidū, arī laba un ļauna atzišanas koku. **10** Un tekošs ūdens iztecēja no Ēdenes, to dārzu slapināt, un no turienes tas dalījās un palika par četrām upēm. **11** Pirmai ir vārds Pišone: Un sieva redzēja, ka labi būtu ēst no tā koka, un tā iet ap visu Havilas zemi, kur zelts ir. **12** Un ka tas acīm jauki un patikams koks esam, gudru tās zemes zelts ir labs; tur ir arī bedellions un darīt, un tā ņēma no viņa augļiem un ēda un sardonika(oniksa) akmens. **13** Un otrai upei ir deva arī savam vīram, un viņš ēda. **7** Tad viņu vārds Ķihone; tā tek ap visu Kuša(Moru) zemi. abēju acis tapa atvērtas, un tie atzina, ka bija **14** Un trešai upei ir vārds Hideķele; tā tek Assura pliki, un sapina viēģes koka lapas un darīja sev zemei pret rītiem, un ceturtā upe ir Eifrate. **15** Un tie dzirdēja Dieva Tā Kunga priekšautus. **8** Un tie dzirdēja Dieva Tā Kunga balsi, kas dārzā staigāja dienas dzeštrumā. Tad Ēdens dārzā, lai tas to koptu un sargātu. **16** Un Ādams un viņa sieva paslēpās priekš Dieva Tā Dievs Tas Kungs ņēma cilvēku un to ielika Kunga apakš kokiem dārzā. **9** Un Dievs Tas Tas Kungs ņēma cilvēku un to ielika Kunga apakš kokiem dārzā. **9** Un Dievs Tas Kungs sauca Ādamu un sacīja uz to: Kur tu visi dārza augļiem tu vari ēst, kā tīk, **17** Bet no esi? **10** Un tas sacīja: es dzirdēju Tavu balsi dārzā un bijājos, jo es esmu pliks, un paslēpos. **11** Un Viņš sacīja: kas tev ir teicis, ka tu esi pliks? Vai tu neesi ēdis no tā koka, par ko Es dārzā un bijājos, jo es esmu pliks, un paslēpos. **11** Un Viņš sacīja: kas tev ir teicis, ka tu esi pliks? Vai tu neesi ēdis no tā koka, par ko Es tev pavēlēju, ka tev no tā nebija ēst? **12** Un Ādams sacīja: tā sieva, ko Tu man devis, tā man deva no tā koka, un es esmu ēdis. **13** Un Dievs Tas Kungs sacīja uz sievu: kam tu to esi darījusi? Un sieva sacīja: čūska mani pievilusi, un es esmu ēdusi. **14** Tad Dievs Tas Kungs sacīja uz čūsku: Tādēļ ka tu to darījusi, esi nolādēta priekš visiem lopiem un priekš visiem zvēriem laukā; uz tava vēdera tev būs iet un pišļus ēst visu savu mūžu. **15** Un Es ceļšu ienaidu starp tevi un sievu un starp tavu sēklu un viņas sēklu: šis samīs tev galvu, un tu viņam iedursi papēdī. **16** Un uz sievu Viņš sacīja: Es vairodams vairošu tavas sāpes un tavas grūtības mokas; ar sāpēm tev būs bērnus dzemdēt, un tavai iegribēšanai būs būt pēc tava vīra, un viņam būs pār tevi valdīt. **17** Un uz Ādamu Viņš sacīja: tāpēc ka tu esi klausījis savas sievas balsij un ēdis no tā koka, par ko Es tev pavēlēju sacīdams, tev nebūs no tā ēst, - nolādēta lai ir zeme tevis

dēļ, ar mokām tev no tās būs uzturēties visu savu mūžu. **18** Un ērkšķus un dadžus tā tev izdos, un tev būs ēst lauka augļus. **19** Ar sava vaiga sviedriem tev būs maizi ēst, tiekams tu atkal topi par zemi, no kā tu esi ņemts, jo tu esi no pišļiem un tev būs atkal palikt par pišļiem. **20** Un Ādams nosauca savas sievas vārdu Ieva, tāpēc ka tā ir visu dzīvo māte. **21** Un Dievs Tas Kungs taisīja Ādamam un viņa sievai uzvalkus no ādām un tiem tos apvilka. **22** Un Dievs Tas Kungs sacīja: redzi, cilvēks ir tapis kā viens no mums, atzīdams labu un ļaunu, un nu, lai tas savu roku neizstiepj un neņem arī no tā dzīvības koka un neēd un nedzīvo mūžīgi, - **23** Tad Dievs Tas Kungs to izdzina no Ēdenes dārza, lai tas to zemi strādātu, no kā bija ņemts. **24** Un Viņš izmeta cilvēku un lika Ēdenes dārzam pret rītiem ķerubus un cērtama zobena liesmu, lai sargātu ceļu uz dzīvības koku.

4 Un Ādams atzina Ievu, savu sievu, un tā tapa grūta un dzemdēja Kainu un sacīja: es esmu dabūjusi viru ar To Kungu. **2** Un tā vēl dzemdēja viņa brāli, Ābelu; un Ābels palika par avju ganu, bet Kains palika par zemes kopēju. **3** Un notikās pēc kāda laika, ka Kains Tam Kungam upuri nesa no zemes augļiem. **4** Un Ābels arīdza nesa no savu avju pirmdzimtiem un no viņu taukiem. Un Tas Kungs uzlūkoja Ābelu un viņa upuri. **5** Bet Kainu un viņa upuri Viņš neuzlūkoja. Tad iedegās Kaina bardzība, un viņa vaigs raudzījās nikni. **6** Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: kam tu esi apskaities, un kādēļ tavs vaigs raugās nikni? **7** Vai nav tā: ja tu darīsi pareizi, tad vari savu vaigu pacelt; bet ja tu darīsi nepareizi, tad grēks guļ priekš durvīm un tīko pēc tevis, - bet tu, valdi pār viņu. Un Kains runāja ar savu brāli Ābelu. **8** Un notikās, kad tie bija laukā, tad Kains cēlās pret Ābelu, savu brāli, un to nokāva. **9** Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: kur ir Ābels, tavs brālis? Un tas sacīja: es nezinu. Vai tad es sava brāļa sargs? **10** Un Viņš sacīja: ko tu esi darījis? Tava brāļa asiņu balss brēc uz Mani no zemes. **11** Un nu esi nolādēts, nost no zemes, kas savu muti atpletusi, tava brāļa asinis saņemt no tavām rokām. **12** Kad tu zemi strādāsi, tad tā vairs tev nedos savu spēku;

tekulis un bēglis tu būsi virs zemes. **13** Un Kains sacīja uz To Kungu: mans noziegums ir lielāks, nekā to varētu panest. **14** Redzi, Tu mani šodien izdzen no zemes, un man būs paslēpties no Tava vaiga un es būšu tekulis un bēglis virs zemes, un notiks, ka ikviens, kas mani atrod, tas mani nokaus. **15** Un Tas Kungs uz to sacīja: tādēļ, kas Kainu nokauj, tas taps septiņkārt atriebts. Un Tas Kungs pielika Kainam zīmi, lai to nenokautu, kas to atrastu. **16** Un Kains aizgāja no Tā Kunga vaiga un mita Nodzemē, Ēdenei pret rītiem. **17** Un Kains atzina savu sievu, un tā tapa grūta un dzemdēja Ēnohu; un viņš uztaisīja pilsētu un nosauca tās pilsētas vārdu pēc sava dēla vārda Ēnohu. **18** Un Ēnoham dzima Īrads, un Īrads dzemdināja Meūjaēlu, un Meūjaēls dzemdināja Metusaēlu, un Metusaēls dzemdināja Lāmehu. **19** Un Lāmehs apņēma divas sievas; pirmai bija vārds Ada, un otrai bija vārds Cilla. **20** Un Ada dzemdēja Jabalu; tas ir tēvs bijis tiem, kas teltis dzīvoja un lopus audzināja. **21** Un viņa brāļa vārds bija Jubals; tas ir tēvs bijis visiem koklētājiem un stabulniekiem. **22** Un Cilla arīdza dzemdēja Tubalkainu, kas bija visādu vara un dzelzs rīku kalējs. Un Tubalkaina māsa bija Naēma. **23** Un Lāmehs sacīja uz savām sievām: Ada un Cilla, klausiet manu balsi, jūs Lāmeha sievas, ņemiet vērā manus vārdus! Jo es viru nokauju par savu vāti un jaunekli par savu brūci. **24** Jo Kains taps septiņkārt atriebts, bet Lāmehs septiņdesmit septiņkārt. **25** Un Ādams atzina atkal savu sievu, un tā dzemdēja dēlu un nosauca viņa vārdu Setu; jo (tā sacīja:) Dievs man ir licis citu dzimumu Ābela vietā, jo Kains to ir nokāvis. **26** Un Setam arī dzima dēls, un tas nosauca viņa vārdu Enosu. Tai laikā iesāka piesaukt Tā Kunga vārdu.

Bet Jēzus sacīja: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.”

Un tie, Viņa drēbes dalīdami, kauliņus par tām meta.

Lūkas Evaņģēlijs 23:34

Jāņa Evaņģelijs

1 Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds. **2** Tas bija iesākumā pie Dieva. **3** Visas lietas ir darītas caur Viņu, un bez Viņa nekas nav darīts, kas ir darīts. **4** Iekš Viņa bija dzīvība, un tā dzīvība bija cilvēku gaišums. **5** Un tas gaišums spīd tumsībā, un tumsība to nesaņēma. **6** Viens cilvēks bija no Dieva sūtīts, Jānis vārdā. **7** Tas nāca liecības dēļ, ka dotu liecību par To Gaišumu, lai visi caur to ticētu. **8** Viņš pats nebija tas gaišums, bet ka tas liecību dotu par To Gaišumu. **9** Tam patiesam Gaišumam, kas ikvienu cilvēku apgaismo, bija nākt pasaulē. **10** Viņš bija pasaulē, un pasaule ir caur Viņu darīta; bet pasaule Viņu nepazīna. **11** Viņš nāca pie tiem savējiem, un šie Viņu neuzņēma. **12** Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva vaļu, palikt par Dieva bērniem, tiem, kas tic uz Viņa Vārdu, **13** Kas ne no asinīm, nedz no miesas gribēšanas, nedz pēc kāda vīra prāta, bet kas no Dieva dzimuši. **14** Un tas Vārds tapa miesa un dzīvoja mūsu starpā, pilns žēlastības un patiesības, un mēs redzējām Viņa godību, tādu godību, kā Tā vienpiedzimušā Dēla no Tā Tēva. **15** Jānis dod liecību par Viņu un sauc sacīdams: “Šis bija Tas, par ko es sacīju: kas nāk pēc manis, Tas ir bijis priekš manis. Viņš bija pirmāk nekā es.” **16** Un no Viņa pilnuma mēs visi esam dabūjuši žēlastību uz žēlastību. **17** Jo bauslība ir dota caur Mozu, žēlastība un patiesība ir notikusi caur Jēzu Kristu. **18** Dievu neviens nekad nav redzējis: tas vienpiedzimušais Dēls, Tēva klēpī būdams, Tas mums to ir stāstījis. **19** Un šī ir Jāņa liecība, kad tie Jūdi no Jeruzālemes priesterus un levitus sūtīja, lai tam jautā: “Kas tu esi?” **20** Un viņš apliecināja un neliedzās, un apliecināja: “Es neesmu Kristus.” **21** Un tie tam jautāja: “Kas tad? Vai tu esi Elija?” Un viņš saka: “Neesmu.” “Vai tu esi tas Praviētis?” Un viņš atbildēja: “Nē”. **22** Tad tie uz viņu sacīja: “Kas tu esi? lai atbildam tiem, kas mūs sūtījuši; ko tu saki par sevi pašu?” **23** Viņš sacīja: “Es esmu saucēja balss tuksnesī: sataisiet Tā Kunga ceļu, kā praviētis Jesaja sacījis.” **24** Un tie izsūtītie bija no tiem farizejiem. **25** Un tie

viņam jautāja un uz viņu sacīja: “Kāpēc tad tu kristi, kad tu neesi Tas Kristus, nedz Elija, nedz tas Praviētis?” **26** Jānis tiem atbildēja un sacīja: “Es kristīju ar ūdeni; bet Tas jūsu vidū iestājies, ko jūs nepazīstat; **27** Tas nāk pēc manis, un ir bijis priekš manis, Tam es neesmu cienīgs kurpju siksnas atraisīt.” **28** Tas notika Betanijā viņpus Jardānes upes, kur Jānis kristīja. **29** Otrā dienā Jānis Jēzu ierauga nākam un saka: “Redzi, Tas Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus. **30** Šis ir Tas, par ko es esmu sacījis: pēc manis nāk vīrs, kas bijis priekš manis: jo Viņš bija pirmāk nekā es. **31** Un es Viņu nepazīnu: bet lai Viņš Israēlim taptu zināms, tāpēc es esmu nācis, kristīdams ar ūdeni.” **32** Un Jānis deva liecību sacīdams: “Es redzēju to Garu nolaižamies no debess kā balodi un paliekam uz Viņa. **33** Un es Viņu nepazīnu, bet kas mani sūtījis kristīt ar ūdeni, Tas uz mani sacīja: uz ko tu redzēsi to Garu nolaižamies un paliekam, šis ir Tas, kas kristī ar Svēto Garu. **34** Un es esmu redzējis un liecību devis, ka šis ir Tas Dieva Dēls.” **35** Otrā dienā Jānis atkal stāvēja un divi no viņa mācekļiem, **36** Un ieraudzījis Jēzu staigājam, viņš saka: “Redzi, Tas Dieva Jērs!” **37** Un tie divi mācekļi viņu dzirdēja runājam un Jēzum gāja pakaļ. **38** Un Jēzus atgriezdamies un tos redzējis pakaļ nākam, uz tiem saka: “Ko jūs meklējat?” Un tie uz Viņu sacīja: “Rabbi, (tas ir tulkots: mācītājs,) kur Tu māj?” **39** Viņš uz tiem saka: “Nāciet un redziet.” Tie nāca un redzēja, kur Viņš māj, un palika to dienu pie Viņa, un tas bija ap desmito stundu. **40** Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, bija viens no tiem diviem, kas to no Jāņa bija dzirdējuši un Viņam gājuši pakaļ. **41** Šis pirmais atrod savu brāli Sīmani un uz to saka: “Mēs to Mesiju esam atraduši (tas ir tulkots: Kristus).” **42** Un viņš to veda pie Jēzus. Un Jēzus to uzlūkoja un sacīja: “Tu esi Sīmanis, Jonas dēls, tu tapsi saukts Kefas, tas ir tulkots: Pēteris (akmens).” **43** Otrā dienā Jēzus gribēja iziet uz Galileju un atrod Filipu un uz to saka: “Nāc Man pakaļ.” **44** Un Filips bija no Betsaidas, Andreja un Pētera pilsētas. **45** Filips atrod Natanaēli un uz to saka: “Par ko Mozus bauslībā rakstījis un tie pravieši, To

mēs esam atraduši, Jēzu no Nacaretēs, Jāzepa dēlu.” **46** Un Natanaēls uz to sacīja: “Vai no Nacaretēs var būt kāds labums?” Filips uz to saka: “Nāc un redzi!” **47** Jēzus redzēja Natanaēli nākam, un par to saka: “Redzi, patiesi viens Israēlietis, iekš kā viltības nav.” **48** Natanaēls uz Viņu saka: “Kā Tu mani pazīsti?” Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Es tevi redzēju, pirms Filips tevi aicināja, kad tu biji apakš tā vīges koka.” **49** Natanaēls atbildēja un uz Viņu saka: “Rabbi, Tu esi Dieva Dēls, Tu esi Israēla Ķēniņš.” **50** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Tādēļ tu tici, ka Es tev esmu sacījis: Es tevi redzēju apakš tā vīges koka. Tu redzēsi lielākas lietas nekā tās.” **51** Un Viņš uz to saka: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: no šī laika jūs redzēsiet debesis atvērtas un Dieva eņģeļus uzkāpjām un nokāpjām uz To Cilvēka Dēlu.”

2 Un trešajā dienā kāzas bija Kānā iekš Galilejas, un Jēzus māte bija tur. **2** Bet arī Jēzus un Viņa mācekļi tapa aicināti uz tām kāzām. **3** Un kad vīna pietrūka, Jēzus māte saka uz Viņu: “Tiem nav vīna.” **4** Jēzus uz to saka: “Sieva, kas Man ar tevi? Mana stunda vēl nav nākusi.” **5** Viņa māte uz tiem sulaiņiem saka: “Ko Viņš jums teiks, to dariet.” **6** Un tur seši akmeņu ūdens trauki bija likti pēc Jūdu šķīstīšanas, un ikkatrā sagāja divi līdz trīs mēri. **7** Jēzus uz tiem saka: “Pildiet šos traukus ar ūdeni!” Un tie tos pildīja līdz malai pilnus. **8** Un Viņš uz tiem saka: “Smeļat nu un nesat barības sargam,” un tie to nesa. **9** Kad nu barības sargs to ūdeni baudīja, kas bija palicis par vīnu (un nezināja, no kurienes tas bija, bet tie sulaiņi to zināja, kas to ūdeni bija smēluši), tad barības sargs aicina brūtgānu **10** Un uz to saka: “Ikkatrs cilvēks papriekš ceļ priekšā labo vīnu, un kad tie iedzērušies, plānāko; tu labo vīnu līdz šim esi pataupījis.” **11** Šī tā pirmā brīnuma zīme, ko Jēzus darīja Kānā iekš Galilejas, un parādīja Savu godību, un Viņa mācekļi ticēja uz Viņu. **12** Pēc tam Viņš nogāja uz Kapernaūmu, pats un Viņa māte un Viņa brāļi un Viņa mācekļi, un viņi tur palika kādas dienas. **13** Un Jūdu Lieldiena bija tuvu klāt, un Jēzus aizgāja uz

Jeruzālemi. **14** Un Viņš atrada Dieva namā tos, kas pārdeva vēršus un avis un baložus, un tos naudas mijējus tur sēžam. **15** Un pātagu taisijis no auklām, Viņš izdzina visus no Dieva nama ārā un arī tās avis un tos vēršus un izkaisīja tiem mijējiem to naudu un apgāza tos galdus, **16** Un sacīja tiem baložu pārdevējiem: “Nesiet to projām! Nedariet Mana Tēva namu par tirgus namu!” **17** Bet Viņa mācekļi pieminēja, ka ir rakstīts: “Karstums Tava nama dēļ Mani aprij.” **18** Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kādu zīmi Tu mums rādi, ka Tu šās lietas dari?” **19** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Noplēsiet šo Dieva namu, tad Es to atkal uzcelšu trejās dienās?” **20** Tad tie Jūdi sacīja: “Šis Dieva nams četrdesmit un sešos gados ir uztaisīts, un Tu to uzcelsi trejās dienās?” **21** Bet Viņš runāja par Savas miesas Dieva namu. **22** Kad Viņš nu bija augšām cēlies no miroņiem, tad Viņa mācekļi atminējās, ka Viņš to uz tiem bija sacījis, un ticēja tam rakstam un tam vārdam, ko Jēzus bija sacījis. **23** Un kad Viņš pa tiem svētkiem bija Jeruzālemē, tad daudzi ticēja uz Viņa Vārdu, redzēdami tās brīnuma zīmes, ko Viņš darīja. **24** Bet Jēzus pats viņiem neuzticējās, tāpēc ka Viņš visus pazina, **25** Un ka Viņam nevajadzēja, lai kas Viņam liecību dotu par cilvēku; jo Viņš pats zināja, kas bija iekš cilvēka.

3 Un tur viens cilvēks bija no tiem farizejiem, vārdā Nikademos, Jūdu virsnieks. **2** Tas nāca pie Jēzus nakti un uz Viņu sacīja: “Rabbi, mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis; jo neviens nevar darīt tās brīnuma zīmes, ko Tu dari, ja Dievs nav ar to.” **3** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku, ja kas nav piedzimis no augšienes, tad tas Debesu valstību nevar redzēt.” **4** Nikademos uz Viņu saka: “Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai viņš atkal var ieiet savas mātes miesās un piedzimt?” **5** Un Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es tev saku: ja kas nepiedzimst caur ūdeni un Garu, tad tas nevar ieiet Dieva valstībā. **6** Kas piedzimis no miesas, tas ir miesa, un kas piedzimis no Gara, tas ir gars. **7** Nebrīnies, ka Es tev esmu sacījis: Jums būs piedzimt no augšienes. **8** Vējš pūš, kur gribēdams, un tu gan dzirdi viņa pūšanu, bet

tu nezini, no kurienes viņš nāk un kurp viņš iet. Tā ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara.” 9 Nikademos atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kā tas var notikt?” 10 Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Tu esi mācītājs iekš Israēla un to tu nezini? 11 Patiesi, patiesi, Es tev saku. Mēs runājam, ko zinām, un liecinājam, ko esam redzējuši, un jūs mūsu liecību nepieņemat. 12 Ja jūs neticāt, kad Es jums saku par zemes lietām; kā jūs tad ticēsiet, kad Es jums sacīšu par debesu lietām? 13 Jo neviens nav braucis uz debesīm kā vien Tas, kas ir nācis no debesīm, Tas Cilvēka Dēls, kas ir debesīs. 14 Un kā Mozus tuksnesī čūsku ir paaugstinājis, tāpat Tam Cilvēka Dēlam būs tapt paaugstinātam, 15 Lai ikviens, kas tic uz Viņu, dabū mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) 16 Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš Savu vienpiedzimušo Dēlu devis, ka visiem tiem, kas tic uz Viņu, nebūs pazust, bet dabūt mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) 17 Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, ka Tas pasauli sodītu, bet ka pasaule caur Viņu taptu pestīta. 18 Kas tic uz Viņu, tas netop sodīts, bet kas netic, tas jau ir sodīts, tāpēc ka tas nav ticējis uz tā vienpiedzimušā Dieva Dēla Vārdu. 19 Bet šī ir tā sodība, ka gaišums nācis pasaulē un cilvēki vairāk mīlēja tumsību nekā gaišumu, tāpēc ka viņu darbi bija ļauni. 20 Jo ikviens, kas dara ļaunu, tas ienīst gaismu un nenāk priekš gaismas, lai viņa darbi netop norāti. 21 Bet kas dara patiesību, tas nāk priekš gaismas, lai viņa darbus var redzēt, jo tie darīti iekš Dieva.” 22 Pēc tam Jēzus un Viņa mācekļi nāca uz Jūdu zemi, un Viņš tur ar tiem palika un kristīja. 23 Un Jānis arīdzan kristīja Enonā, tuvu pie Zalimes, jo tur bija daudz ūdens. Un tie (ļaudis) nogāja un tapa kristīti. 24 Jo Jānis vēl nebija likts cietumā. 25 Tad viena apjautāšanās cēlās starp Jāņa mācekļiem un tiem Jūdiem par šķīstīšanu. 26 Un tie nāca pie Jāņa un uz to sacīja: “Rabbi, Tas, kas bija pie tevis viņpus Jardānes, kam tu liecību devi, redzi, Tas kristī, un visi nāk pie Viņa.” 27 Jānis atbildēja un sacīja: “Cilvēks nekā nevar ņemties, ja tas viņam nav dots no debesīm. 28 Jūs paši esat mani liecinieki, ka es esmu sacījis: Es neesmu Tas

Kristus, bet sūtīts Viņa priekšā. 29 Kam tā brūte, tas ir brūtgāns, bet tā brūtgāna draugs, kas stāv un viņu dzird, priecājās ļoti par tā brūtgāna balsi. Tad nu šis mans prieks ir piepildīts. 30 Viņam būs iet lielumā, bet man mazumā. 31 Kas nāk no augšienes, tas ir pār visiem; kas ir no zemes, tas ir no zemes: kas nāk no debesīm, tas ir pār visiem. 32 Un ko Tas ir redzējis un dzirdējis, to Tas apliecina; un Viņa liecību neviens nepieņem. 33 Kas Viņa liecību pieņēmis, tas ir apzieģelējis, Dievu esam patiesīgu. 34 Jo ko Dievs ir sūtījis, tas runā Dieva vārdus, jo Dievs nedod To Garu ar mēru. 35 Tas Tēvs mīlo To Dēlu un visas lietas ir devis Viņa rokā. 36 Kas tic uz To Dēlu, tam ir mūžīga dzīvība; bet kas Tam Dēlam neklausa, tas dzīvību neredzēs, bet Dieva dusmība uz tā paliek.” (aiōnios g166)

4 Un kad Tas Kungs nomanīja, ka tie farizeji bija dzirdējuši, ka Jēzus vairāk mācekļu dabūjot un vairāk kristījot nekā Jānis, 2 (Jebšu Jēzus pats nekristīja, bet Viņa mācekļi,) 3 Tad Viņš atstāja Jūdeju un atkal nogāja uz Galileju. 4 Un Viņam bija jāiet caur Samariju. 5 Tad Viņš nonāk vienā Samarijas pilsētā, ko sauc Siharu, tuvu pie tā tīruma, ko Jēkabs deva savam dēlam Jāzepam. 6 Un tur bija Jēkaba aka. Kad nu Jēzus, no ceļa piekusis, pie tās akas apsēdās, - un tas bija ap sesto stundu, - 7 Tad viena sieva no Samarijas nāk ārā, ūdeni smelt. Uz to Jēzus saka: “Dodi Man dzert.” 8 (Jo viņa mācekļi bija nogājuši pilsētā, maizi pirkt.) 9 Tad tā Samariešu sieva uz Viņu saka: “Kā Tu, Jūds būdams, prasi dzert no manis, vienas Samariešu sievas?” Jo Jūdi netur nekādu draudzību ar Samariešiem. 10 Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja tu to Dieva dāvanu zinātu un kas Tas tāds ir, kas uz tevi saka: dod Man dzert; tad tu Viņu būtu lūgusi, un Viņš tev būtu devis dzīvu ūdeni.” 11 Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, Tev nav smeļama trauka, un tā aka ir dziļa, - no kurienes tad Tev ir tas dzīvais ūdens? 12 Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Jēkabs, kas mums šo aku devis un pats no tās dzēris un viņa dēli un viņa lopi?” 13 Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ikvienam, kas dzer no šī ūdens, atkal slāpst. 14 Bet ja kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam neslāps ne mūžam;

bet tas ūdens, ko Es tam došu, iekš viņa taps par ūdens avotu, kas verd uz mūžīgu dzīvošanu.” Jo šis vārds ir tiesa: Cits ir tas sējējs un cits tas plāvējs. (aiñon g165, aiñonios g166) 15 Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, dod man to – tādu ūdeni, ka man neslāpst un man vairs nav jānāk šurpu smelt.” 16 Jēzus uz to saka: “Ej, sauc savu vīru un nāc šurp.” 17 Tā sieva atbildēja un sacīja: “Man vīra nav.” Jēzus uz to saka: “Tu pareizi esi sacījusi: man vīra nav. 18 Jo pieci vīri tev bijuši, un kas tev tagad ir, tas nav tavs vīrs; to tu pēc taisnības esi sacījusi.” 19 Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, es redzu, ka Tu esi pravietis. 20 Mūsu tēvi ir pielūguši šini kalnā, un jūs sakāt, Jeruzālemē to vietu esam, kur pienākas pielūgt.” 21 Jēzus uz to saka: “Sieva, tici Man, tā stunda nāk, ka jūs nedz šai kalnā, nedz Jeruzālemē To Tēvu pielūgsiet. 22 Jūs pielūdzat, ko jūs nezināt, mēs pielūdzam, ko mēs zinām; jo pestīšana ir no tiem Jūdiem. 23 Bet tā stunda nāk un jau tagad ir, ka tie īstēnie pielūdzēji To Tēvu pielūgs garā un patiesībā; jo Tas Tēvs tādus arī meklē, kas To tā pielūdz. 24 Dievs ir Gars, un kas To pielūdz, tiem To būs pielūgt garā un patiesībā.” 25 Tā sieva uz Viņu saka: “Es zinu, ka tas Mesija nāk, kas saukts Kristus; kad Tas nāks, Tas mums visu pasludinās.” 26 Jēzus uz to saka: “Es Tas esmu, kas ar tevi runā.” 27 Un tai brīdī Viņa mācekļi nāca un brīnījās, ka Viņš ar to sievu runāja. Tomēr neviens nesacīja: Ko Tu vaicā? Jeb, ko Tu runā ar viņu? 28 Tad tā sieva pameta savu ūdens trauku un nogāja pilsētā un sacīja uz tiem ļaudīm: 29 “Nāciet, redziet vienu cilvēku, kas man visu ir sacījis, ko es esmu darījis. Vai šis nav Tas Kristus?” 30 Tad tie izgāja no pilsētas un nāca pie Viņa. 31 Un pa to starpu tie mācekļi Viņu lūdza sacīdami: “Rabbi, ēd.” 32 Bet Viņš uz tiem sacīja: “Man barība jāēd, ko jūs nezināt.” 33 Tad tie mācekļi savā starpā sacīja: “Vai kas Viņam ko atnesis ēst?” 34 Jēzus uz tiem saka: “Mana barība ir, ka Es daru Tā prātu, kas Mani sūtījis, un padaru Viņa darbu. 35 Vai jūs nesakāt: Vēl ir četri mēneši, tad nāk plūjamais laiks? Redzi, Es jums saku: Paceliet savas acis un skatiet tās druvas, jo tās jau ir baltas uz plaušanu. 36 Un kas plauj, tas dabū algu un sakrāj augļus uz mūžīgu dzīvošanu, ka abi var priecāties kopā, sējējs un plāvējs. (aiñonios g166) 37 Jo šis vārds ir tiesa: Cits ir tas sējējs un cits tas plāvējs. 38 Es jūs esmu sūtījis plaut, kur jūs neesat strādājuši; citi tur strādājuši, un jūs esat nākuši viņu darbā.” 39 Bet no tās pašas pilsētas daudz Samariešu ticēja uz Viņu tās sievas vārdu dēļ, kas liecību deva: “Viņš man visu ir sacījis, ko es esmu darījis.” 40 Kad nu tie Samarieši pie Viņa nāca, tad tie Viņu lūdza, ka Viņš pie tiem paliktu; un Viņš tur palika divas dienas. 41 Un daudz vairāk no tiem ticēja Viņa paša vārdu dēļ. 42 Un sacīja uz to sievu: “Mēs neticam vairs tavas valodas dēļ, jo mēs paši esam dzirdējuši un zinām, ka šis tiešām ir Tas pasaules Pestītājs, Tas Kristus.” 43 Un pēc divām dienām Viņš izgāja no turienes un nogāja uz Galileju. 44 Jo pats Jēzus apliecināja, ka pravietis savā tēvijā netop turēts godā. 45 Kad Viņš nu nāca uz Galileju, tad tie Galileji Viņu uzņēma, jo tie visu bija redzējuši, ko Viņš svētkos Jeruzālemē bija darījis; jo tie arīdzan bija nākuši uz svētkiem. 46 Tad Jēzus atkal nāca uz Kānu iekš Galilejas, kur Viņš ūdeni bija darījis par vīnu. 47 Un tur viens ķēniņa sulainis bija, kam dēls gulēja nevesels Kapernaumā. Šis dzirdējis, ka Jēzus bija nācis no Jūdejas uz Galileju, nogāja pie Viņa un To lūdza, lai noietu un viņa dēlam palīdzētu, jo tas guļot uz miršanu. 48 Tad Jēzus uz viņu sacīja: “Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, tad jūs neticat.” 49 Tas ķēniņa sulainis uz Viņu saka: “Kungs, nāc, pirms nekā mans dēls mirst.” 50 Jēzus uz viņu saka: “Ej, tavs dēls dzīvs.” Un tas cilvēks ticēja tam vārdam, ko Jēzus uz viņu bija sacījis, un aizgāja. 51 Un noejot viņa kalpi to sastapa un tam pasludināja un sacīja: “Tavs dēls dzīvs.” 52 Tad tas no viņiem izvaicāja to stundu, kur ar viņu bija palicis labāk. Un tie uz viņu sacīja: “Vakar ap septīto stundu drudzis viņu atstāja.” 53 Tad tas tēvs nomanīja ap to stundu esam, kad Jēzus viņam bija sacījis: “Tavs dēls dzīvs.” Un viņš ticēja ar visu savu saimi. 54 Ši tā otrā brīnuma zīme, ko Jēzus darīja, nākdams no Jūdejas uz Galileju.

5 Pēc tam bija Jūdu svētki, un Jēzus gāja uz Jeruzālemi. 2 Bet Jeruzālemē pie avju vārtiem ir diķis, ar vārdu ebrejiski Betezda, tur

bija piecas istabas. **3** Tanīs gulēja liels pulks neveselu, aklu, tizlu, nokaltušu, (kas gaidīja uz ūdens kustēšanu. **4** Jo savā laikā viens eņģelis nolaidās tai diķī un to ūdeni pakustināja. Kurš tad iekāpa pirmais pēc ūdens kustināšanas, tas tapa vesels, lai gulēja kādā sērgā gulēdams.) **5** Un tur viens cilvēks trīsdesmit un astoņus gadus bija gulējis nevesels. **6** Šo Jēzus redzēja guļam, un zinādams, ka tas ilgu laiku tur bija gulējis, Viņš uz to saka: “Vai gribi tapt vesels?” **7** Tas neveselais Tam atbildēja: “Kungs, man nav cilvēka, kas mani iemet tai diķī, kad tas ūdens top kustināts; un tiekams es nāku, cits jau nokāpj manā priekšā.” **8** Jēzus uz to saka: “Celies, ņem savu gultu un ej.” **9** Un tūdaļ tas cilvēks tapa vesels un ņēma savu gultu un aizgāja. Bet tā diena bija svētdiena. **10** Tad tie Jūdi sacīja uz to, kas bija dziedināts: “Svētdiena ir, tev nav brīv savu gultu nest.” **11** Viņš tiem atbildēja: “Kas mani darīja veselu, Tas uz mani sacīja: ņem savu gultu un ej.” **12** Tad tie viņam vaicāja: “Kas ir Tas tāds cilvēks, kas tev sacījis: ņem savu gultu un ej?” **13** Bet tas, kas bija vesels palicis, nezināja, kas Tas tāds esot; jo Jēzus bija atkāpies tai ļaužu pulkā, kas tai vietā bija. **14** Pēc tam Jēzus to atrod Dieva namā un uz to saka: “Raugi, tu esi tapis vesels, neapgrēkojies vairs, ka tev nenotiek jo grūti.” **15** Tas cilvēks nogāja un tiem Jūdiem pasludināja, ka Jēzus Tas esot, kas viņu darījis veselu. **16** Un tāpēc tie Jūdi Jēzu ienīdēja un Viņu meklēja nokaut, ka Viņš to bija darījis svētdienā. **17** Bet Jēzus tiem atbildēja: “Mans Tēvs strādā līdz šim, un Es arīdzan strādāju.” **18** Tādēļ tie Jūdi jo vairāk Viņu meklēja nokaut, ka Viņš ne vien svētdienu nesvētīja, bet arī sacīja, ka Dievs esot Viņa paša Tēvs, Sevi līdzinādams Dievam. **19** Tad Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: Tas Dēls neko nevar darīt no Sevis paša, ja Tas neredz To Tēvu tā darām, jo, ko Šis dara, to arī Tas Dēls dara tāpat. **20** Jo Tas Tēvs mīļo To Dēlu, un Tam rāda visu, ko pats dara un Tam rādīs lielākas lietas nekā šās, ka jums jābrīnās. **21** Jo itin kā Tas Tēvs miroņus uzmodina un dara dzīvus, tāpat arī Tas Dēls dara dzīvus, kurus gribēdams. **22** Jo Tas Tēvs nevienu netiesā, bet visu tiesu ir devis Tam Dēlam, **23** Ka visiem būs To Dēlu godāt, itin kā tie To Tēvu godā; kas To Dēlu negodā, tas negodā To Tēvu, kas Viņu sūtījis. **24** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas Manu vārdu dzird un Tam tic, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīga dzīvība, un tas nenāk sodībā, bet no nāves ir iegājis dzīvībā. (aiōnios g166) **25** Patiesi, patiesi, Es jums saku: tā stunda nāk un jau tagad ir, ka tie mirušie dzirdēs Dieva Dēla balsi, un kas to dzird, tie dzīvos. **26** Jo itin kā Tam Tēvam ir dzīvība iekš Sevis paša, tāpat Viņš arī Tam Dēlam ir devis, ka Tam dzīvība ir iekš Sevis paša. **27** Un Viņš Tam varu devis, arī tiesu turēt, tādēļ ka Tas ir Tas Cilvēka Dēls. **28** Nebrīnāties par to, jo tā stunda nāk, kurā visi, kas ir kapos, Viņa balsi dzirdēs **29** Un izies ārā, tie, kas labu darijuši, pie augšamcelšanās uz dzīvību, bet kas ļaunu darijuši, pie augšamcelšanās uz sodību. **30** Es neko nevaru darīt no Sevis paša; tā kā Es dzirdu, tā Es tiesāju, un Mana tiesa ir taisna; jo Es nemeklēju Savu prātu, bet Tā Tēva prātu, kas Mani sūtījis. **31** Ja Es pats liecību dodu par Sevi, tad Mana liecība nav patiesīga. **32** Cits ir, kas liecību dod par Mani, un Es zinu, to liecību esam patiesīgu, ko Viņš apliecina par Mani. **33** Jūs esat sūtījuši pie Jāņa, un tas patiesībai liecību devis. **34** Tomēr Es liecību neņemu no cilvēka, bet Es to saku, lai jūs topat pestīti. **35** Viņš bija degoša un spīdoša svece, bet jūs mazu brīdi gribējāt liksmoties viņa gaišumā. **36** Bet Man ir lielāka liecība nekā no Jāņa. Jo tie darbi, ko Tas Tēvs Man devis darīt, šie darbi, ko Es daru, liecību dod par Mani, ka Tas Tēvs Mani sūtījis. **37** Un Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, pats liecību devis par Mani; jūs Viņa balsi nekad neesat dzirdējuši, nedz Viņa ģīmi redzējuši. **38** Un Viņa vārds nav paliekams pie jums, jo jūs Tam neticat, ko Viņš sūtījis. **39** Meklējat rakstos, jo jums šķiet, ka tur iekšā jums ir mūžīga dzīvība, un tie ir, kas liecību dod par Mani. (aiōnios g166) **40** Bet jūs negribat nākt pie Manis, lai jums būtu dzīvība. **41** Godu no cilvēkiem Es neņemu. **42** Bet Es jūs pazīstu, ka Dieva mīlestība nav iekš jums. **43** Es esmu nācis Sava Tēva vārdā, un jūs Mani neuzņemat; kad cits nāks sava paša vārdā, to

jūs uzņemsiet. **44** Kā jūs varat ticēt, cits no cita godu ņemdami? Un to godu, kas ir no tā vienīgā Dieva, to jūs nemeklējat? **45** Nedomājiet, ka Es jūs apsūdzēju pie Tā Tēva; tur ir viens, kas jūs apsūdz, Mozus, uz ko jūs esat cerējuši. **46** Jo ja jūs Mozum ticētu, tad jūs Man arīdzan ticētu; jo viņš ir rakstījis par Mani. **47** Bet ja jūs viņa rakstiem neticat, kā tad jūs Maniem vārdiem ticēsiet?”

6 Pēc tam Jēzus aizbrauca pār Galilejas jūru pie Tiberijas. **2** Un liels pulks ļaužu Tam gāja pakal, tāpēc ka tie redzēja tās brīnuma zīmes, ko Viņš darīja pie neveseliem. **3** Bet Jēzus kāpa uz to kalnu un apsēdās ar Saviem mācekļiem. **4** Bet Jūdu Lieldienas svētki bija tuvu klāt. **5** Tad Jēzus pacēla acis un redzēja, ka daudz ļaužu pie Viņa nāca, un saka uz Filipu: “Kur pirksim maizes, ka šiem ir ko ēst?” **6** (Bet to Tas sacīja, viņu pārbaudīdams; jo pats gan zināja, ko gribēja darīt.) **7** Filips tam atbildēja: “Par divsimt sudraba grašiem maizes tiem nepietiek, ka ikviens no tiem maķenīt ņemtos.” **8** Tad viens no Viņa mācekļiem, Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, uz Viņu saka: **9** “Še ir viens jauneklis, tam ir piecas miežu maizes un divas zivis; bet kas tas ir priekš tik daudz ļaudīm?” **10** Un Jēzus sacīja: “Dariet, ka tie ļaudis apsēžas;” un tur daudz zāles bija tanī vietā. Tad apsēdās kādi piectūkstoš vīri. **11** Un Jēzus ņēma tās maizes, pateicās un deva tiem mācekļiem, un tie mācekļi tiem, kas bija apsēdušies. Tāpat arī no tām zivīm, cik gribēja. **12** Bet kad tie bija paēduši, tad Viņš saka uz Saviem mācekļiem: “Sakrājiet atlikušās druskas, ka nekas nepazūd.” **13** Tad tie salasīja un pildīja divpadsmit kurvjus ar druskām no tām piecām miežu maizēm, kas tiem atlika, kas bija ēduši. **14** Kad nu tie cilvēki to brīnuma zīmi redzēja, ko Jēzus bija darījis, tad tie sacīja: “Šis ir patiesi tas pravietis kam bija nākt pasaulē.” **15** Kad nu Jēzus manīja, ka tie gribēja nākt, Viņu tvert, lai par ķēniņu celtu, tad Viņš devās viens pats atkal uz to kalnu. **16** Un kad vakars metās, Viņa mācekļi nogāja pie jūras, **17** Un laivā kāpuši tie brauca pāri pār jūru uz Kapernaumu: un jau bija palicis tumšs, un Jēzus pie tiem nebija atnācis. **18** Un jūra cēlās,

stipram vējam pūšot. **19** Un vairāk nekā pusjūdži aizirušies, tie redzēja Jēzu pa jūru staigājam un tuvu pie laivas esam. Un tie bijās. **20** Bet Viņš uz tiem saka: “Es tas esmu, nebīstaties.” **21** Tad tie gribēja Viņu ņemt laivā, un tūda! tā laiva nāca tanī malā, uz ko tie dzinās. **22** Otrā dienā tie ļaudis viņpus jūras stāvēdami redzēja, ka citas laivas tur nebija, kā vien tā, kurā viņa mācekļi bija iekāpuši un ka Jēzus nebija līdz gājis ar saviem mācekļiem laivā, bet ka viņa mācekļi vieni paši bija nocēlušies. **23** Un kad nu tur citas laiviņas no Tiberijas pienāca tuvu pie tās vietas, kur tie to maizi bija ēduši, ko Tas Kungs bija svētījis; **24** Un kad tie ļaudis redzēja, ka Jēzus tur vairs nebija, nedz Viņa mācekļi, tad tie arīdzan iekāpa laivās un nāca Kapernaumā, Jēzu meklēdami. **25** Un otrā jūras malā Viņu atraduši, tie uz Viņu sacīja: “Rabbi, kad Tu esi atnācis?” **26** Jēzus tiem atbildēja un sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs Mani nemeklējat tāpēc, ka jūs brīnuma zīmes esat redzējuši, bet ka jūs esat ēduši un paēduši no tām maizēm. **27** Dzenaties ne pēc tās barības, kas zūd, bet pēc tās barības, kas paliek līdz mūžīgai dzīvošanai, ko Tas Cilvēka Dēls jums dos, jo šo Dievs Tas Tēvs ir apzieģelējis.” (aiōnios 9:166) **28** Tad tie uz Viņu sacīja: “Ko darīsim, lai strādājam Dieva darbus?” **29** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Šis ir tas Dieva darbs, ka jums būs ticēt uz To, ko Viņš sūtījis.” **30** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kādu zīmi tad Tu dari, ka mēs to redzam un Tev ticam? Ko Tu dari? **31** Mūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesī, kā ir rakstīts: Viņš tiem ir devis ēst maizi no debesīm.” **32** Tad Jēzus uz tiem sacīja: patiesi, patiesi, Es jums saku: “Mozus jums to maizi no debesīm nav devis, bet Mans Tēvs jums dod to īsteno maizi no debesīm. **33** Jo tā ir Tā Dieva maize, kas nāk no debesīm un dod pasaulei dzīvību.” **34** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kungs, dod mums allažīn tādu maizi.” **35** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Es esmu tā dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tas neizsalks: un kas tic uz Mani, tam neslāps nemūžam. **36** Bet Es jums esmu sacījis, ka jūs Mani gan esat redzējuši, tomēr jūs neticat. **37** Ikviens, ko Tas Tēvs Man dod, tas nāk pie Manis,

un kas nāk pie Manis, to Es neizmetīšu ārā. 38 Jo Es esmu no debesīm nācis, ne lai Es daru Savu prātu, bet Tā prātu, kas Mani sūtījis. 39 Bet šis ir Tā Tēva prāts, kas Mani sūtījis, ka no visa tā, ko Viņš Man devis, Man neko nebūs pazaudēt, bet to uzmodināt pastara dienā. 40 Un šis ir Tā prāts, kas Mani sūtījis, ka ikvienam, kas To Dēlu redz un uz Viņu tic, ir mūžīga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā.” (aiōn g166) 41 Tad tie Jūdi pret Viņu kurnēja, ka Viņš bija sacījis: Es esmu tā maize, kas ir nākusi no debesīm. 42 Un tie sacīja: “Vai šis nav Jēzus, Jāzēpa dēls, kura tēvu un māti mēs pazīstam? Kā tad Tas saka: Es esmu no debesīm nācis.” 43 Tad Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Nekurniet savā starpā. 44 Nevieni pie Manis nevar nākt, ja Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, viņu nevelk, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. 45 Praviešu rakstos ir sacīts: un tie visi būs mācīti no Dieva. Tad nu ikkatrs, kas no Tā Tēva ir dzirdējis un mācījies, tas nāk pie Manis. 46 Ne tā, ka jebkāds To Tēvu būtu redzējis, kā vien Tas, kas ir no Dieva; Tas To Tēvu ir redzējis. 47 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas tic uz Mani, tam ir mūžīga dzīvība. (aiōn g166) 48 Es esmu tā dzīvības maize. 49 Jūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesī un ir nomiruši. 50 Ši ir tā maize, kas nāk no debesīm, lai, kas ēd no tās, nemirst. 51 Es esmu tā dzīvā maize, kas nākusi no debesīm; ja kas ēd no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi. Un tā maize, ko Es došu, ir Mana miesa, ko Es došu par pasaules dzīvību.” (aiōn g165) 52 Tad tie Jūdi savā starpā strīdējās sacīdami: “Kā šis mums Savu miesu var dot ēst?” 53 Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: ja jūs Tā Cilvēka Dēla miesu neēdat un Viņa asinis nedzerat, tad dzīvības nav iekš jums. 54 Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tam ir mūžīga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. (aiōn g166) 55 Jo Mana miesa ir patiess ēdiens un Manas asinis ir patiess dzēriens. 56 Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tas paliek iekš Manis un Es iekš tā. 57 Itin kā Mani tas dzīvais Tēvs ir sūtījis, un Es dzīvoju caur To Tēvu: tāpat, kas Mani ēd, tas arīdzan dzīvos caur Mani. 58 Ši ir tā maize, kas nākusi no debesīm, ne tā, kā mūsu

tēvi to manna ir ēduši un nomiruši; kas šo maizi ēd, tas dzīvos mūžīgi.” (aiōn g165) 59 To Viņš sacīja baznīcā, mācīdams Kapernaumā. 60 Tad no Viņa mācekļiem daudzi, to dzirdēdami, sacīja: “Šī valoda ir grūta, kas to var ieklausīties?” 61 Tad Jēzus pie Sevis zinādams, ka Viņa mācekļi par to kurnēja, uz tiem sacīja: “Vai tas jums ir par piedauzīšanu? 62 Bet kad nu jūs redzētu To Cilvēka Dēlu uzkāpjām, kur Viņš papriekš bijis? 63 Tas Gars ir, kas dara dzīvu, tā miesa neder nenieka. Tie vārdi, ko Es jums runāju, ir gars un ir dzīvība. 64 Bet citi ir jūsu starpā, kas netic.” Jo Jēzus no iesākuma zināja, kuri tie, kas neticēja, un kurš tas, kas Viņu nodos, 65 Un Viņš sacīja: “Tādēļ Es jums esmu sacījis, ka neviens pie Manis nevar nākt, ja tas viņam nav dots no Mana Tēva.” 66 No tā briža daudzi no Viņa mācekļiem atkāpās un vairs nestaigāja ar Viņu. 67 Tad Jēzus sacīja uz tiem divpadsmit: “Vai jūs arīdzan gribat aiziet?” 68 Sīmanis Pēteris Viņam atbildēja: “Kungs, pie ka mēs iesim? Tev ir mūžīgas dzīvības vārdi, (aiōn g166) 69 Un mēs esam ticējuši un atzinuši, ka Tu esi Kristus, tā dzīvā Dieva Dēls.” 70 Tad Jēzus tiem atbildēja: “Vai Es jūs neesmu izredzējis divpadsmit? Un viens no jums ir velns.” 71 Bet Viņš to sacīja par Jūdasi, Sīmaņa dēlu, Iskariotu. Jo pēc tas Viņu nodeva, būdams viens no tiem divpadsmit.

7 Un pēc tam Jēzus staigāja pa Galileju; jo Viņš negribēja staigāt pa Jūdeju, tāpēc ka tie Jūdi Viņu meklēja nokaut. 2 Un Jūdu lieveņu svētki bija tuvu. 3 Tad Viņa brāļi uz To sacīja: “Ej jel projām no šejienes, un noej uz Jūdu zemi, lai arī Tavi mācekļi redz Tavus darbus, ko Tu dari. 4 Jo neviens neko nedara slepenībā, kas grib kļūt zināms. Ja Tu tādas lietas dari, tad rādies pasaulei.” 5 Jo pat Viņa brāļi neticēja uz Viņu. 6 Tad Jēzus uz tiem saka: “Mans laiks vēl nav klāt; bet jūsu laiks ir vienmēr klāt. 7 Pasaule jūs nevar ienīdēt, bet Mani viņa ienīst, jo Es liecību dodu par to, ka viņas darbi ļauni. 8 Ejat jūs uz šiem svētkiem, Es vēl neēju uz šiem svētkiem; jo Mans laiks vēl nav nācis.” 9 Un to uz tiem sacījis, Viņš palika Galilejā. 10 Bet kad Viņa brāļi bija aizgājuši, tad Viņš arīdzan gāja uz svētkiem, ne ļaudīm redzot,

bet kā paslepeni. **11** Tad tie Jūdi Viņu meklēja svētkos un sacīja: “Kur Viņš ir?” **12** Un tur Viņa dēļ daudz valodas bija pie tiem ļaudīm, jo citi sacīja: “Viņš ir labs;” un citi sacīja: “Nē, bet Viņš tos ļaudis pievīl.” **13** Tomēr neviens droši par Viņu nerunāja, jo tie bijās no tiem Jūdiem. **14** Bet svētku vidū Jēzus gāja Dieva namā un mācīja. **15** Un tie Jūdi brīnījās sacīdami: “Kā šis tos rakstus zin un tomēr tos nav mācījis?” **16** Jēzus tiem atbildēja un sacīja: “Mana mācība nav Mana, bet Tā, kas Mani sūtījis. **17** Ja kas grib Viņa prātu darīt, tas atzīs, vai šī mācība ir no Dieva, jeb vai Es pats no Sevis runāju. **18** Kas no sevis runā, tas meklē savu paša godu; bet kas meklē Tā godu, kas Viņu sūtījis, tas ir patiesīgs, un iekš Tā nav netaisnības. **19** Vai Mozus jums nav bauslību devis, un neviens no jums nedara pēc bauslības? Kam jūs meklējat Mani nokaut?” **20** Tie ļaudis atbildēja un sacīja: “Tev ir velns. Kas Tevi meklē nokaut?” **21** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Vienu darbu Es esmu darījis, un jūs visi brīnāties. **22** Mozus jums apgraizīšanu ir devis, (ne tā kā tā būtu no Mozus, bet no tiem tēviem,) un jūs cilvēku apgraizāt svētdienā. **23** Ja cilvēks apgraizīšanu dabū svētdienā, lai Mozus bauslība netop pārkāpta, ko jūs tad par Mani apskaistat, ka Es svētdienā visu to cilvēku esmu darījis veselu? **24** Nespiežat pēc tā, kas priekš acīm, bet spriežat taisnu tiesu.” **25** Tad kādi no Jeruzālemes ļaudīm sacīja: “Vai šis nav Tas, ko tie meklē nokaut? **26** Un redzi, Viņš droši runā, un tie uz Viņu nesaka nenieka. Vai mūsu virsnieki tagad tiešām atzinuši, ka Šis patiesi ir Tas Kristus? **27** Bet mēs Viņu zinām, no kurienes Viņš ir; bet kad Tas Kristus nāks, tad neviens nezinās, no kurienes Tas ir.” **28** Tad Jēzus Dieva namā mācīdams sauca un sacīja: “Jūs Mani pazīstat un zināt, no kurienes Es esmu? Bet Es neesmu nācis pats no Sevis, bet kas Mani sūtījis, Tas ir patiesīgs; To jūs nepazīstat. **29** Bet Es To pazīstu, jo Es esmu no Viņa, un Viņš Mani sūtījis.” **30** Tad tie Viņu meklēja gūstīt; tomēr neviens rokas pie Viņa nepielika, jo Viņa stunda vēl nebija nākusi. **31** Bet daudz no tiem ļaudīm ticēja uz Viņu un sacīja: “Kad Kristus nāks, vai tas vairāk

brīnuma zīmes darīs, nekā tās, ko Šis ir darījis?” **32** Tie farizeji dzirdēja, ka tiem ļaudīm tādas valodas bija par Viņu. Un tie farizeji un augstie priesteri sūtīja sulaiņus, lai tie Viņu gūstītu. **33** Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Vēl mazu brīdi Es esmu pie jums un noeju pie Tā, kas Mani sūtījis. **34** Jūs Mani meklēsiet un neatradīsiet, un kur Es esmu, turp jūs nevarat nonākt.” **35** Tad tie Jūdi sacīja savā starpā: “Kur Šis noies, ka mēs Viņu neatradīsim? Vai Viņš noies pie tiem, kas ir izklidūši starp Grieķiem, un Grieķus mācis? **36** Kas tie par vārdiem, ko Šis runā: jūs Mani meklēsiet un neatradīsiet? Un: kur Es esmu, turp jūs nevarat nonākt?” **37** Un beidzamā, tai lielā svētku dienā, Jēzus stāvēja un sauca sacīdams: “Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! **38** Kas tic uz Mani, kā tie raksti saka, no tā miesas dzīvā ūdens straumes tecēs.” **39** Un Viņš to sacīja par to Garu, ko tiem bija dabūt, kas tic uz Viņu; jo Tas Svētais Gars vēl nebija, tāpēc ka Jēzus vēl nebija apskaidrots. **40** Tad daudz no tiem ļaudīm šo vārdu dzirdēdami sacīja: “Šis patiesi ir tas pravietis.” **41** Citi sacīja: “Viņš ir Tas Kristus;” bet citi sacīja: “Vai Kristus nāks no Galilejas? **42** Vai tas raksts nav sacījis, ka no Dāvida cilts un no Bētlemeles pilsētiņas, kur Dāvids bija, Kristus nāks?” **43** Tad šķelšanās cēlās starp tiem ļaudīm Viņa dēļ. **44** Bet kādi no tiem gribēja Viņu gūstīt, tomēr neviens rokas pie Viņa nepielika. **45** Tad tie sulaiņi nāca pie tiem augstiem priesteriem un farizejiem, un šie uz viņiem sacīja: “Kāpēc Viņu neesat atveduši?” **46** Tie sulaiņi atbildēja: “Nemūžam cilvēks tā vēl nav runājis kā šis Cilvēks.” **47** Tad tie farizeji tiem atbildēja: “Vai jūs arīdzan esat pievilti? **48** Vai gan kāds no tiem virsniekiem jeb no tiem farizejiem uz Viņu ticējis? **49** Bet šie ļaudis, kas bauslību neprot, ir nolādēti.” **50** Nikademos, kas naktī bija nācis pie Viņa, viens no tiem būdams, uz tiem sacīja: **51** “Vai mūsu bauslība notiesā kādu cilvēku, ja tā papriekš par viņu nav izklusinājusi un nav dabūjusi zināt, ko viņš dara?” **52** Tie atbildēja un uz to sacīja: “Vai tu arīdzan esi no Galilejas? Pārmeklē un raugi, ka no Galilejas neviens pravietis nav cēlies.” **53** (Un ikviens nogāja savā namā.

8 Un Jēzus gāja uz Eļļas kalnu. **2** Un no rīta agri runāja pie Dieva šķirsta, mācīdams Dieva namā. Viņš atkal nāca Dieva namā un visi ļaudis Un neviens Viņu negūstīja, jo Viņa stunda vēl nebija nākusi. **21** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: pie Viņa nāca, un Viņš apsēdās un tos mācīja. “Es noēju, un jūs Mani meklēsiet un mirsiet savos grēkos. Uz kurieni Es eju, turp jūs nevarat pieķerta; un to nostādīja tur vidū, **4** Un sacīja uz nākt.” **22** Tad tie Jūdi sacīja: “Vai Tas Sev pats Viņu: “Mācītāj, šī sieva ir pieķerta pašā laulības pārkāpšanā, **5** Un mums ir pavēlēts Mozus galu darīs, ka Tas saka: uz kurieni Es eju, turp jūs nevarat nākt?” **23** Un Viņš uz tiem sacīja: bauslībā, tādas nomētāt ar akmeņiem. Ko tad “Jūs esat no tā, kas ir zemē, Es no tā, kas ir Tu saki?” **6** Bet to tie sacīja Viņu kārdinādami, augšā; jūs esat no šīs pasaules, Es neesmu no ka dabūtu vainu, Viņu apsūdzēt. Bet Jēzus pie šīs pasaules. **24** Tādēļ Es jums esmu sacījis ka zemes locīdamies rakstīja ar pirkstu smiltīs. **7** jūs mirsiet savos grēkos. Jo ja jūs neticat, ka Un kad tie jautādami Viņam uzstāja, tad Viņš Es Tas esmu, tad jūs mirsiet savos grēkos.” **25** uzcēlās un uz tiem sacīja: “Kurš no jums bez Tad tie uz Viņu sacīja: “Kas Tu tāds esi?” Un grēka, tas lai met to pirmo akmeni uz viņu.” Jēzus uz tiem sacīja: “Visupirms Tas, ko arī uz **8** Un Viņš atkal locīdamies rakstīja smiltīs. **9** jums runāju. **26** Man daudz par jums jārunā un Bet tie, to dzirdējuši un no savas sirds apziņas jātiesā bet kas Mani sūtījis, Tas ir patiesīgs, un pārlicināti, izgāja cits pakaļ citam, no tiem ko Es no Viņa esmu dzirdējis, to Es runāju uz vecajiem līdz tiem pēdējiem. Un Jēzus tur palika pasauli.” **27** Un tie nesaprata, ka Viņš uz tiem viens pats ar to sievu, kas vidū stāvēja. **10** Un runāja par To Tēvu. **28** Tad Jēzus uz tiem sacīja: Jēzus atkal pacēlās un nevienu neredzēdams “Kad jūs To Cilvēka Dēlu paaugstināsiet, tad kā vien to sievu uz to sacīja: “Sieva, kur ir tavi jūs sapratīsiet, ka Es tas esmu, un ka Es neko apsūdzētāji? Vai neviens tevi nav pazudinājis?” nedaru no Sevis, bet itin to runāju, ko Mans Tēvs Man ir mācījis. **29** Un kas Mani sūtījis, Tas ir ar Mani. Tas Tēvs Mani nav atstājis vienu, jo kas Viņam patīk, to Es allaž daru.” **30** Kad Viņš to runāja, tad daudzi ticēja uz Viņu. **31** Tad Jēzus sacīja uz tiem Jūdiem, kas Viņam bija ticējuši: **11** Un tā sacīja: “Neviens, Kungs!” Un Jēzus uz “Ja jūs paliekat Manā Vārdā, tad jūs patiesi to sacīja: “Tad arī Es tevi nepazudinā: ej un esat Mani mācekļi, **32** Un atzīsiet patiesību, un negrēko vairs.”) **12** Tad Jēzus atkal uz tiem runāja sacīdams: “Es esmu tas pasaules gaišums. Kas Man iet pakaļ, tas nestaigās tumsībā, bet un patiesība jūs atsvabinās.” **33** Tie Viņam tam būs tas dzīvības gaišums.” **13** Tad tie farizeji un patiesība jūs atsvabinās.” **33** Tie Viņam uz Viņu sacīja: “Tu liecību dod par Sevi pašu, un atbildēja: “Mēs esam Ābrahāma dzimums un Tava liecība nav patiesīga.” **14** Jēzus atbildēja ne mūžam nevienam neesam kalpojuši; kā tad un uz tiem sacīja: “Jebšu Es liecību dodu par Sevi, tomēr Mana liecība ir patiesīga. Jo Es Tu saki: jūs tapsiet svabadi?” **34** Jēzus tiem Es eju. Bet jūs nezināt, no kurienes nāku un atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: ikviens, kas grēku dara, tas ir grēka kalps. **35** Bet kalps uz kurieni eju. **15** Jūs tiesājiet pēc miesas; Es netiesāju neviena. **16** Un ja Es arī tiesāju, tad mūžam namā nepaliek; dēls paliek mūžam. (aiōn g165) **36** Ja nu Tas Dēls jūs atsvabinās, tad Mana tiesa ir taisna; jo Es neesmu viens, bet jūs tiešām būsiet svabadi. **37** Es zinu, ka jūs Es un Tas Tēvs, kas Mani sūtījis. **17** Un arī jūsu esat Ābrahāma dzimums, bet jūs Mani meklējat bauslībā ir rakstīts, ka divēju cilvēku liecība ir nokaut, jo Manam vārdam nav vietas pie jums. **18** Es dodu liecību par Sevi, un Tas **38** Es runāju, ko Es esmu redzējis pie Sava Tēva; Tēvs, kas Mani sūtījis, dod liecību par Mani.” **19** un jūs arīdzan darāt, ko jūs esat redzējuši pie Tad tie uz Viņu sacīja: “Kur ir Tavs Tēvs?” Jēzus sava tēva.” **39** Tie atbildēja un sacīja: “Mūsu tēvs atbildēja: “Jūs nepazīstat nedz Mani nedz Manu ir Ābrahāms.” Jēzus uz tiem saka: “Ja jūs būtu Tēvu. Ja jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs arī būtu Manu Tēvu būtu pazinuši.” **20** Šos vārdus Jēzus Ābrahāma bērni, tad jūs arī darītu Ābrahāma

darbus. 40 Bet nu jūs Mani meklējat nokaut, cilvēku, kas jums patiesību esmu runājis, ko esmu dzirdējis no Dieva. To Ābrahāms nav darijis. 41 Jūs darāt sava tēva darbus!” Tad tie uz Viņu sacīja: “Mēs maucībā neesam dzimuši. Mums ir viens vienīgs Tēvs, Dievs.” 42 Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Ja Dievs būtu jūsu tēvs, tad jūs Mani mīlētu; jo Es esmu izgājis un nāku no Dieva; jo Es neesmu nācis no Sevis, bet Viņš Mani sūtījis. 43 Kādēļ tad jūs Manu valodu nesaprotat? Tādēļ ka jūs Manu mācību nevarat ieklausīties. 44 Jūs esat no tā tēva, tā velna, un sava tēva prātu jūs gribat darīt. Tas no iesākuma ir bijis slepkava un nav pastāvējis iekš patiesības; jo iekš tā nav patiesības. Kad viņš melus runā, tad viņš runā no sevis pašā; jo viņš ir melkulis un melu tēvs. 45 Bet kad Es patiesību saku, tad jūs Man neticat. 46 Kas jūsu starpā Man jebkādu grēku var pierādīt? Bet kad Es jums patiesību saku, kam jūs Man neticat? 47 Kas ir no Dieva, tas Dieva vārdus klausā; tāpēc jūs neklausiet, ka jūs neesat no Dieva.” 48 Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Vai mēs pareizi nesakām, ka Tu esi Samarietis, un Tev ir velns?” 49 Jēzus atbildēja: “Man velna nav, bet Es Savu Tēvu godāju, un jūs Mani turat negodā. 50 Es Savu godu nemeklēju, bet Viens ir, kas to meklē un tiesā. 51 Patiesi, patiesi, Es jums saku, kas Manu vārdu turēs, tas nāvi neredzēs ne mūžam.” (aiōn g165) 52 Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tagad mēs nomanām, ka Tev ir velns. Ābrahāms nomiris un tie pravieši, un Tu saki: kas Manu vārdu turēs, tas nāvi nebaudīs ne mūžam.” (aiōn g165) 53 Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Ābrahāms, kas nomiris? Un tie pravieši ir nomiruši. Par kādu Tu pats Sevi dari?” 54 Jēzus atbildēja: “Ja Es pats Sevi godāju, tad Mans gods nav nekas; bet Mans Tēvs Mani godā, par ko jūs sakāt, ka Tas jūsu Tēvs. 55 Tomēr jūs Viņu nepazīstat, bet Es Viņu pazīstu. Un kad Es sacītu, ka Es Viņu nepazīstu, tad Es būtu tāds pat melkulis, kā jūs; bet Es Viņu pazīstu, un Viņa vārdu turu. 56 Ābrahāms, jūsu tēvs, tapa liksms, ka Manu dienu redzēšot, un viņš to redzēja un priecājās.” 57 Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tu vēl neesi piecdesmit gadus vecs,

un Ābrahāmu esi redzējis?” 58 Jēzus uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: pirms nekā Ābrahāms bija, Es esmu.” 59 Tad tie pacēla akmeņus, mest uz Viņu. Bet Jēzus paslēpās un izgāja no Dieva nama ārā, iedams caur viņu vidu. Un tā Viņš aizgāja.

9 Un aiziedams Viņš ieraudzīja cilvēku, kas bija neredzīgs no dzimuma. 2 Un Viņa mācekļi Viņam vaicāja sacidami: “Rabbi, kurš ir grēkojis: vai šis, vai viņa vecāki, ka tas ir neredzīgs piedzimis?” 3 Jēzus atbildēja: “Nedz šis grēkojis, nedz viņa vecāki; bet ka Dieva darbi pie viņa parādītos. 4 Man nākas strādāt Tā darbus, kas Mani sūtījis, kamēr vēl ir diena; nāk nakts, kad neviens nevar strādāt. 5 Kamēr Es esmu pasaulē, Es esmu pasaules gaišums.” 6 To sacījis Viņš spļāva zemē un taisīja svaidāmo no tām siekalām un svaidīja tā neredzīgā acis ar to svaidāmo, 7 Un sacīja uz to: “Ej, mazgājies Siloāmas diķi” (Siloāma, tas ir tulkots: sūtišs). Tad tas nogāja un mazgājās un pārnāca redzīgs. 8 Tad tie kaimiņi un kas viņu papriekš bija redzējuši, ka viņš bija neredzīgs, sacīja: “Vai šis nav tas, kas tur sēdēja un nabagoja?” 9 Citi sacīja: “Viņš tas pats;” un citi: “Viņš tam līdzīgs!” Bet viņš sacīja: “Es tas esmu.” 10 Tad tie uz viņu sacīja: “Kā tavas acis tapa atdarītas?” 11 Viņš atbildēja un sacīja: “Viens cilvēks, kas top saukts Jēzus, taisīja svaidāmo un ar to svaidīja manas acis un sacīja uz mani: Ej uz Siloāmas diķi un mazgājies. Tad es nogājis mazgājos un tapu redzīgs.” 12 Tad viņi uz to sacīja: “Kur Tas ir?” Tas saka: “Es nezinu.” 13 Tad tie to citkārt neredzīgo noveda pie tiem farizejiem. 14 Un tā bija svētdiena, kad Jēzus to svaidāmo bija taisījis un tam acis atdarījis. 15 Un tad atkal tie farizeji viņam vaicāja: “Kā tas tapis redzīgs?” Un viņš uz tiem sacīja: “Viņš svaidāmas zāles uzlika uz manām acīm, un es mazgājos un redzu.” 16 Tad citi no tiem farizejiem sacīja: “Šis cilvēks nav no Dieva, jo Viņš svētdienu nesvēti;” citi sacīja: “Kā gan grēcīgs cilvēks tādas brīnuma zīmes var darīt?” Un šķelšanās bija viņu starpā. 17 Un tie atkal uz to neredzīgo saka: “Ko tu par Viņu saki, ka Viņš tavas acis ir atvēris?” Un tas sacīja: “Viņš ir pravietis.”

18 Bet tie Jūdi neticēja no viņa, ka viņš bijis neredzīgs un tapis redzīgs, tiekams tie sauca tā vecākus, kas bija tapis redzīgs. 19 Un viņi tiem vaicāja sacīdami: "Vai šis ir jūsu dēls, par ko jūs sakāt, ka viņš neredzīgs piedzimis? Kā tad tas tagad redz?" 20 Viņa vecāki tiem atbildēja un sacīja: "Mēs zinām, ka šis ir mūsu dēls, un ka tas neredzīgs piedzimis. 21 Bet kā tas tagad redz, to nezinām, vai kas viņa acis atdarījis, to mēs nezinām. Viņš ir diezgan vecs, vaicājiet viņam, viņš pats par sevi runās." 22 To viņa vecāki sacīja, jo tie bijās no tiem Jūdiem; jo tie Jūdi jau bija sarunājušies, izslēgt no draudzes to, kas apliecinātu, Viņu esam Kristu. 23 Tādēļ viņa vecāki sacīja: "Viņš ir diezgan vecs, vaicājiet viņam." 24 Kad tie otru reiz to cilvēku sauca, kas bijis neredzīgs, un uz to sacīja: "Dod Dievam godu, mēs zinām, ka šis cilvēks ir grēcinieks." 25 Tad tas atbildēja un sacīja: "Vai Viņš ir grēcinieks, to nezinu; to vien zinu, ka es biju neredzīgs un tagad redzu." 26 Un tie atkal uz viņu sacīja: "Ko Viņš tev darijis? Kā Viņš tavas acis atvēris?" 27 Viņš tiem atbildēja: "Es jums jau esmu sacījis, un jūs neesat klausījuši. Kam jūs to atkal gribat dzirdēt? Vai arī jūs gribat palikt par Viņa mācekļiem?" 28 Tad tie viņu lamāja un sacīja: "Tu esi Viņa māceklis, bet mēs esam Mozus mācekļi. 29 Mēs zinām, ka Dievs uz Mozu ir runājis; bet par šo mēs nezinām, no kurienes Viņš ir." 30 Tas cilvēks atbildēja un uz tiem sacīja: "Tā ir brīnišķa lieta, ka jūs nezināt, no kurienes Tas ir, un tomēr Tas manas acis atdarījis. 31 Mēs jau zinām, ka Dievs grēciniekus neklausa, bet kas ir dievbijīgs un Viņa prātu dara, to tādu Viņš klausā. 32 Tas ne mūžam vēl nav dzirdēts, ka kāds ir atdarījis tāda acis, kas neredzīgs piedzimis. (aiōn 9165) 33 Ja Tas nebūtu no Dieva, tad Tas neko nespētu darīt." 34 Tie atbildēja un uz viņu sacīja: "Tu viscaur grēkos esi piedzimis un tu mūs gribi mācīt?" Un tie viņu izdzina ārā. 35 Jēzus dzirdēja, ka tie to bija izdzinuši, un to atradis Viņš uz to sacīja: "Vai tu tici uz Dieva Dēlu?" 36 Tas atbildēja un sacīja: "Kungs, kurš Tas ir, lai es ticu uz Viņu." 37 Un Jēzus uz to sacīja: "Tu Viņu esi redzējis, un kas ar tevi runā, ir Tas." 38 Un viņš sacīja: "Kungs,

es ticu," - un Viņu pielūdza. 39 Un Jēzus sacīja: "Uz tiesu Es esmu nācis šinī pasaulē, lai tie neredzīgie redz un tie redzīgie top akli." 40 Un kādi no tiem farizejiem, kas pie Viņa bija, to dzirdēja un uz Viņu sacīja: "Vai tad mēs arīdzan esam akli?" 41 Jēzus uz tiem sacīja: "Kad jūs būtu akli, tad jums nebūtu grēka. Bet tagad jūs sakāt: mēs redzam; tāpēc jūsu grēks paliek.

10 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas neieiet pa durvīm avju kūtī, bet kāpj citur kur iekšā, tas ir zaglis un slepkava. 2 Bet kas ieiet pa durvīm, tas ir tas avju gans. 3 Tam tas durvju sargs atver, un tās avis klausā viņa balsi, un viņš savas avis sauc pie vārda un tās izved. 4 Un kad viņš savas avis izlaidis, tad tas iet viņu priekšā; un tās avis tam iet pakaļ, jo tās viņa balsi pazīst. 5 Bet svešam tās neiet pakaļ, bet bēg no tā, jo tās tā svešā balsi nepazīst." 6 Šo līdzību Jēzus uz tiem sacīja; bet tie nesaprata, kas tas bija, ko Viņš uz tiem runāja. 7 Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: "Patiesi, patiesi, Es jums saku: Es esmu tās durvis pie tām avīm. 8 Visi, kas priekš Manis nākuši, tie bijuši zagļi un slepkavas, bet tās avis tiem nav klausījušas. 9 Es esmu tās durvis; ja kas caur Mani ieiet, tas taps svēts, un tas ieies un izies un atradis ganības. 10 Zaglis nenāk kā vien gribēdams zagt, žņaugt un nokaut; Es esmu nācis, ka tiem būtu dzīvība un viss papildnam. 11 Es esmu tas labais gans: labais gans dod Savu dvēseli par tām avīm. 12 Bet derēts gans, kas nav īstais gans, kam tās avis nepieder, redz vilku nākam un tās avis atstāj un bēg, un vilks tās sakampj un izklidina. 13 Bet tas derētais gans bēg, tāpēc ka viņš derēts, un nebēdā par tām avīm. 14 Es esmu tas labais gans un pazīstu Savas avis, un tās Mani pazīst. 15 Itin kā Mani Tas Tēvs pazīst, tāpat arī Es To Tēvu pazīstu; un Es dodu Savu dzīvību par tām avīm. 16 Man arī vēl citas avis, tās nav no šis kūts. Arī tās Man būs atvest; un tās dzirdēs Manu balsi, un būs viens pats ganāmpulks, viens pats gans. 17 Tāpēc Tas Tēvs Mani mīl, kā Es Savu dzīvību dodu, lai Es to atkal ņemu. 18 Neviens to neņem no Manis, bet Es to dodu no Sevis. Man ir vara, to dot, un Man ir vara, to atkal ņemt. Šo likumu Es esmu dabūjis no Sava

Tēva.” 19 Tad atkal šķelšanās cēlās starp tiem Jūdiem šo vārdu dēļ. 20 Jo daudz no tiem sacīja: “Viņam ir velns un Viņš ir traks; ko jūs Viņu klausāt?” 21 Citi sacīja: “Šie vārdi nav velna apsēsta vārdi; vai velns akliem acis var atdarīt?” 22 Un Jeruzālemē bija Dieva nama iesvētīšanas svētki, un bija ziema. 23 Un Jēzus staigāja Dieva namā, Salamana priekšnamā. 24 Tad tie Jūdi Viņu apstāja un uz Viņu sacīja: “Cik ilgi Tu mūsu dvēseles kavē? Ja Tu esi Kristus, tad saki mums to skaidri.” 25 Jēzus tiem atbildēja: “Es jums to esmu sacījis, un jūs neticat. Tie darbi, ko Es daru Sava Tēva vārdā, šie dod liecību par Mani. 26 Bet jūs neticat, jo jūs neesat no Manām avīm, kā Es jums esmu sacījis. 27 Manas avis Manu balsi klausas, un Es tās pazīstu, un tās Man iet pakāļ. 28 Un Es tām dodu mūžīgu dzīvību, un tās ne mūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Mans Tēvs, kas Man tās devis, ir lielāks pār visiem, un neviens tās nevar izraut no Mana Tēva rokas. 30 Es un Tas Tēvs, mēs esam viens.” 31 Tad tie Jūdi atkal pacēla akmeņus, Viņu nomētāt. 32 Jēzus tiem atbildēja: “Daudz labus darbus Es jums esmu rādījis no Sava Tēva; kura darba dēļ jūs Mani mētājat ar akmeņiem?” 33 Tie Jūdi Viņam atbildēja un sacīja: “Laba darba dēļ mēs Tevi nemētājam, bet zaimošanas dēļ un ka Tu cilvēks būdams pats Sevi dari par Dievu.” 34 Jēzus tiem atbildēja: “Vai jūsu bauslibā nav rakstīts: Es esmu sacījis, jūs esat dievi; 35 Kad tā nu tos sauca par dieviem, uz kuriem Dieva vārds ir noticis, un to rakstu nevar atnest, 36 Ko tad jūs sakāt uz Mani, ko Tas Tēvs svētījis un pasaulē sūtījis: Tu Dievu zaimo; tāpēc ka Es esmu sacījis: Es esmu Dieva Dēls? 37 Ja Es Sava Tēva darbus nedaru, tad neticiet Man. 38 Bet ja Es tos daru, tad, ja nu neticat Man, tad ticat jel tiem darbiem, lai jūs atzīstat un ticat, ka Tas Tēvs ir iekš Manis, un Es iekš Viņa.” 39 Tad tie atkal Viņu meklēja gūstīt, bet Viņš izgāja no viņu rokām. 40 Un Viņš atkal cēlās pāri Jardānai uz to vietu, kur Jānis iesākumā kristīja, un palika tur. 41 Un daudz pie Viņa nāca un sacīja: “Jebšu Jānis nav darījis nevienas brīnuma

zīmes, tomēr viss, ko Jānis par Šo sacījis, tas ir tiesa.” 42 Un daudzi tur ticēja uz Viņu.

11 Un tur viens gulēja nevesels, Lāzarus vārdā, Betanijā, Marijas un viņas māsas Martas miestā. 2 (Bet šī bija tā Marija, kas To Kungu ar zālēm bija svaidījusi un Viņa kājas ar saviem matiem nožāvējusi; tai brālis Lāzarus gulēja nevesels.) 3 Tad tās māsas sūtīja pie Viņa un sacīja: “Kungs, redzi, ko Tu mīlo, tas gul nevesels.” 4 Un Jēzus to dzirdējis sacīja: “Šī neveselība nav uz miršanu, bet Dievam par godu, lai Dieva Dēls caur to top pagodināts.” 5 Bet Jēzus mīlēja to Martu un viņas māsu un to Lāzaru. 6 Kad nu Viņš bija dzirdējis, to esam neveselu, tad Viņš vēl divas dienas palika tai vietā, kur Viņš bija. 7 Pēc tam Viņš saka uz Saviem mācekļiem: “Ejam atkal uz Jūdeju.” 8 Tie mācekļi uz Viņu saka: “Rabbi, tie Jūdi nesen Tevi meklēja ar akmeņiem nomētāt, un Tu atkal noej uz turieni?” 9 Jēzus atbildēja: “Vai dienai nav divpadsmit stundas? Ja kas staigā dienā, tas nepiedauzās; jo tas redz šīs pasaules gaismu. 10 Bet ja kas staigā naktī, tas piedauzās; jo iekš tā gaismas nav.” 11 To Viņš sacīja, un pēc tam Viņš uz tiem saka: “Lāzarus, mūsu draugs, ir aizmidzis, bet Es eju, viņu uzmodināt.” 12 Tad Viņa mācekļi sacīja: “Kungs, kad viņš aizmidzis, tad viņš taps vesels.” 13 Bet Jēzus bija runājis par viņa nāvi; un tiem šķita, ka viņš runānot par aizmigšanu miegā. 14 Tad Jēzus uz tiem skaidri sacīja: “Lāzarus ir nomiris. 15 Un Es priecājos jūsu dēļ, ka Es tur neesmu bijis (ka jūs varat ticēt); bet ejam pie viņa.” 16 Tad Toms, saucams dvīnis, uz tiem citiem mācekļiem sacīja: “Ejam mēs arī, ka līdz ar Viņu mirstam.” 17 Tad Jēzus nogājis to atrada jau četras dienas kapā gulošu. 18 (Bet Betanija bija tuvu pie Jeruzālemes, kādu pusjūdzi.) 19 Un daudz Jūdu bija nākuši pie Martas un Marijas, ka tās iepriecinātu par viņu brāli. 20 Tad Marta dzirdējusi, ka Jēzus nākot, gāja Viņam pretī, bet Marija palika mājās sēžot. 21 Tad Marta sacīja uz Jēzu: “Kungs, ja Tu šeitā būtu bijis, tad mans brālis nebūtu miris. 22 Bet arī tagad es zinu, ka visu, ko Tu no Dieva lūgsi, Dievs Tev dos.” 23 Jēzus uz to saka: “Tavs brālis

celsies augšām.” 24 Marta uz Viņu saka: “Es zinu, ka viņš augšāmcelsies tanī augšāmcelšanā pastara dienā.” 25 Jēzus uz to sacīja: “Es esmu tā augšāmcelšanās un tā dzīvība; kas tic uz Mani, jebšu tas būtu miris, tas dzīvos, 26 Un ikviens, kas dzīvo un tic uz Mani, tas nemirs ne mūžam. Vai tu to ticī?” (aiņon g165) 27 Tā uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, es ticu, ka Tu esi Kristus, Dieva Dēls, kam bija nākt pasaulē.” 28 Un to sacījis viņa nogāja un sauca Mariju, savu māsu, slepeni, sacīdama: “Mācītājs ir šeit un tevi aicina.” 29 Un to dzirdējusi, tā tūdaļ cēlās un nāca pie Viņa. 30 (Bet Jēzus tai miestā vēl nebija ienācis, bet bija tai vietā, kur Marta Viņu sastapa.) 31 Tad tie Jūdi, kas namā pie viņas bija un viņu iepriecināja, redzēdami, ka Marija tūdaļ cēlās un izgāja, viņai gāja pakaļ sacīdami: “Viņa iet uz kapu, tur raudāt.” 32 Tad Marija, kad tā nāca, kur Jēzus bija, un Viņu redzēja, metās Viņam pie kājām un uz Viņu sacīja: “Kungs, ja Tu šeit būtu bijis, tad mans brālīš nebūtu miris.” 33 Tad Jēzus, kad tas viņu redzēja raudam, arī tos Jūdus raudam, kas līdz ar viņu bija nākuši, garā aizgrābts, noskuma pie Sevis, 34 Un sacīja: “Kur jūs viņu esat nolikuši?” Tie uz Viņu saka: “Kungs, nāc un redzi.” 35 Jēzus raudāja. 36 Tad tie Jūdi sacīja: “Redzi, kā tas Viņu ir milējis!” 37 Bet citi no tiem sacīja: “Vai Tas, kas tā neredzīgā acis atvēris, nevarēja darīt, ka arī šis nebūtu nomiris?” 38 Tad Jēzus atkal sirdī aizgrābts nāc pie kapa; bet tas bija alā, un akmens gulēja priekšā. 39 Jēzus saka: “Noceļat to akmeni.” Marta, tā nomirušā māsa, uz Viņu saka: “Kungs, viņam jau smaka; viņš jau četras dienas ir gulējis.” 40 Jēzus uz to saka: “Vai Es tev neesmu sacījis: ja tu ticēsi, tad tu redzēsi Dieva godību.” 41 Tad tie to akmeni cēla, kur tas mironis bija nolikts, un Jēzus pacēla acis uz augšu un sacīja: “Tēvs, Es Tev pateicos, ka Tu Mani esi paklausījis. 42 Bet Es zinu, ka Tu allažini Mani klausī; bet to ļaužu dēļ, kas apkārt stāv, Es to saku, lai tie tic, ka Tu Mani esi sūtījis.” 43 Un to sacījis Viņš stiprā balsī sauca: “Lāzaru, nāc ārā!” 44 Tad tas mirušais izgāja, pie kājām un rokām saistīts ar autiem, un viņa vaigs bija aptīts ar sviedru autu. Un Jēzus uz

tiem saka: “Atrāsiet viņu, un lai viņš staigā.” 45 Tad daudzi no tiem Jūdiem, kas pie Marijas bija nākuši un redzējuši, ko Jēzus darījis, ticēja uz Viņu. 46 Bet citi no tiem nogāja pie tiem farizejiem un tiem sacīja, ko Jēzus bija darījis. 47 Tad tie augstie priesteri un farizeji sapulcināja to augsto tiesu un sacīja: ko darīsim? Jo šis cilvēks dara daudz brīnuma zīmes. 48 Ja Viņu tā palaidīsim, tad visi uz Viņu ticēs, un tad Romieši nāks un mums atņems gan zemi, gan ļaudis. 49 Un viens no tiem, Kajafas, tanī gadā augstais priesteris būdams, uz tiem sacīja: “Jūs nezināt neko, 50 Un jūs neapdomājat, ka mums ir labāki, ka viens cilvēks mirst par tiem ļaudīm, nekā visa tauta pazūd.” 51 Bet viņš to nesacīja no sevis pašā, bet tanī gadā augstais priesteris būdams, viņš ka pravietis runāja, ka Jēzum bija mirt par to tautu; 52 Un ne par to tautu vien, bet lai Viņš tos izklīdušos Dieva bērnus kopā sapulcinātu. 53 No tās dienas tie sarunājās, Viņu nokaut. 54 Tad Jēzus droši vairs nestaigāja starp tiem Jūdiem, bet no turienes aizgāja uz to vidu tuvu pie tuksneša, uz to pilsētu vārdā Efraīm, un tur Viņš palika ar Saviem mācekļiem. 55 Bet Jūdu Lieldiena bija tuvu un daudzi no tā vidus nogāja priekš Lieldienas uz Jeruzālemi, ka tie šķīstītos. 56 Tad tie Jēzu meklēja un Dieva namā stāvēdami savā starpā runāja: “Kā jums šķiet? Vai Viņš gan uz svētkiem nenāks?” 57 Bet tie augstie priesteri un farizeji bija devuši pavēli, ja kas zinātu, kur Viņš esot, lai tas dotu ziņu, ka tie Viņu tvertu.

12 Jēzus nu sešas dienas priekš Lieldienas nāca uz Betaniju, kur Lāzarus bija, kas bija miris, un ko Viņš uzmodinājis no miroņiem. 2 Tad tie Viņam tur mielastu sataisīja, un Marta kalpoja; un Lāzarus bija viens no tiem, kas ar Viņu pie galda sēdēja. 3 Bet Marija, vienu mārciņu ļoti dārgas un it tīras nardu eļļu ņēmusi, svaidīja Jēzus kājas un žāvēja Viņa kājas ar saviem matiem. Un tas nams tapa pilns no tās zāļu smaržas. 4 Tad viens no Viņa mācekļiem, Jūdas Sīmaņa dēls Iskariots, kas pēc tam Viņu nodeva, saka: 5 “Kādēļ šī nardu eļļa nav pārdota par trīs simt grašiem, un tas nav

dots nabagiem?” 6 Bet to viņš nesacīja, tāpēc ka viņam par nabagiem rūpēja, bet tāpēc ka viņš bija zaglis un to maku turēja, un nesa, kas tapa dots. 7 Tad Jēzus sacīja: “Laid viņu mierā, viņa to uz Manu bēru dienu ir pataupījis. 8 Jo nabagi ir vienmēr pie jums, bet Es neesmu vienmēr pie jums.” 9 Tad liels pulks Jūdu ļaužu nomanīja Viņu tur esam, un nāca ne vien Jēzus dēļ, bet ka tie arī redzētu Lāzaru, ko Viņš bija uzmodinājis no miroņiem. 10 Un tie augstie priesteri sarunājās, arī Lāzaru nokaut; 11 Jo viņa dēļ daudz Jūdu nogāja un ticēja uz Jēzu. 12 Otrā dienā liels ļaužu pulks uz svētkiem nācis, dzirdēdams, ka Jēzus nākot uz Jeruzālemi, 13 Nēma zarus no palmu kokiem un izgāja Viņam pretī un kļiedza: “Ozianna, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā, tas Israēla Ķēniņš.” 14 Un jaunu ēzeli atradis, Jēzus sēdās virsū, tā kā rakstīts: 15 “Nebīsties, tu Cīānas meita, redzi, tavs Ķēniņš nāk, sēdēdams uz ēzeļa kumēja.” 16 Bet to Viņa mācekļi no iesākuma nesaprata. Bet kad Jēzus bija pagodināts, tad tie atgādinājās, ka tas par Viņu bija rakstīts, un ka tie Viņam to bija darījuši. 17 Jo tie ļaudis, kas pie Viņa bija, apliecināja, ka Viņš Lāzaru bija izsaucis no kapa un to uzmodinājis no miroņiem. 18 Tādēļ arīdzan tie ļaudis Viņam pretī gāja, kad tie bija dzirdējuši, ka Viņš šo brīnuma zīmi bija darījis. 19 Tad tie farizeji savā starpā sacīja: “Jūs redzat, ka jūs neko nespējat! Redzi, visa pasaule Viņam iet pakaļ.” 20 Un tur bija kādi Grieķi no tiem, kas uz svētkiem bija nākuši, Dievu pielūgt. 21 Šie gāja pie Filipa, kas bija no Betsaidas iekš Galilejas, un viņu lūdza sacīdami: “Kungs, mēs gribam Jēzu redzēt.” 22 Filips nāk un to saka Andrejam, un Andrejs un Filips to saka Jēzum. 23 Bet Jēzus tiem atbildēja sacīdams: “Tā stunda ir nākusi, ka Tas Cilvēka Dēls top pagodināts. 24 Patiesi, patiesi, Es jums saku: ja tas kviešu grauds neiekrit zemē un nenomirst, tad tas paliek viens pats; bet ja viņš nomirst, tad tas nes daudz augļus. 25 Kas savu dzīvību tur mīlu, tas to pazaudēs; un kas savu dzīvību šinī pasaulē ienīst, tas to paturēs uz mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) 26 Ja kas Man grib kalpot, tas lai staigā Man pakaļ; un kur Es būšu, tur

arī Mans kalps būs; un ja kas Man kalpos, to Mans Tēvs cienīs. 27 Tagad Mana dvēsele ir satriekta. Un ko lai es saku? Tēvs, izpestī Mani no šās stundas! Bet tāpēc Es uz šo stundu esmu nācis. 28 Tēvs, pagodini Savu vārdu.” Tad balss no debesīm nāca: “Es To esmu pagodinājis un To atkal pagodināšu.” 29 Tad tie ļaudis, kas tur stāvēja, to dzirdējuši, sacīja: “Pērkonis rūca!” Citi sacīja: “Eņģelis ar Viņu runājis.” 30 Jēzus atbildēja un sacīja: “Šī balss ne Manis, bet jūsu dēļ ir notikusi. 31 Tagad ir šis pasaules tiesa; tagad šis pasaules virsnieks taps izmests ārā. 32 Un Es, kad Es no zemes būšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie Sevis.” 33 Bet to Viņš sacīja zīmēdams, kādā nāvē Viņam bija mirt. 34 Tad tie ļaudis Viņam atbildēja: “Mēs no bauslibas esam dzirdējuši, ka Kristum būs palikt mūžīgi, un kā Tu saki, ka Tam Cilvēka Dēlam būs tapt paaugstinātam? Kurš ir šis Cilvēka dēls?” (aiōn g165) 35 Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Gaišums vēl mazu brīdi pie jums ir. Staigājiet, kamēr jums vēl ir gaišums, ka tumsība jūs neaizņem. Un kas tumsībā staigā, tas nezina, uz kuriem tas iet. 36 Tīcīt uz to gaišumu, kamēr jums vēl ir tas gaišums, ka jūs paliekat par gaismas bērniem.” 37 To Jēzus runāja un aizgāja un no tiem paslēpās. Un jebšu Viņš tik daudz tie neticēja uz Viņu, 38 Ka praviēša Jesajas vārds piepildītos, ko viņš ir sacījis: “Kungs, kas mūsu sludināšanai ticējis, un kam Tā Kunga elkonis parādīts?” 39 Tāpēc tie nevarēja ticēt, ka Jesaja atkal ir sacījis: 40 “Viņš viņu acis ir aptumšojis un viņu sirdis apcietinājis, ka tie ar acīm neredz un sirdī nesaprot un neatgriežas, ka Es tos dziedinātu.” 41 To Jesaja sacīja, kad tas Viņa godību redzēja un par Viņu runāja. 42 Tomēr arī daudz no tiem virsniekiem ticēja uz Viņu, bet to farizeju dēļ viņi to neizteica, ka netaptu izslēgti no draudzes. 43 Jo tie godu pie cilvēkiem vairāk mīlēja nekā godu pie Dieva. 44 Un Jēzus sauca un sacīja: “Kas tic uz Mani, tas netic uz Mani, bet uz To, kas Mani sūtījis. 45 Un kas Mani redz, tas redz To, kas Mani sūtījis. 46 Es, tas gaišums, esmu nācis pasaulē, lai ikkatrs, kas tic uz Mani, nepaliek tumsībā. 47 Un ja kas Manus vārdus

dzird un netic, tad Es to netiesāju, jo Es neesmu nācis, pasauli tiesāt, bet pasauli atpestīt. **48** Kas Mani nicina un Manus vārdus nepieņem, tam ir, kas viņu tiesā: tas vārds, ko Es esmu runājis, tas viņu tiesās pastara dienā. **49** Jo Es no Sevis neesmu runājis, bet Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, tas Man pavēlējis, ko lai Es saku, un ko lai Es runāju. **50** Un Es zinu, ka Viņa pavēle ir mūžīga dzīvošana. Tāpēc, ko Es runāju, to Es tā runāju, kā Man Tas Tēvs ir sacījis.” (aiōnios g166)

13 Un priekš Lieldienas svētkiem Jēzus zinādams, ka Viņa laiks bija nācis, no šīs pasaules iet pie Tā Tēva, tā kā Viņš milējis tos savējos, kas bija pasaulē, tā Viņš tos milēja līdz galam. **2** Un vakariņu ēdot, (kad jau velns Jūdasam Iskariotam, Sīmaņa dēlam, sirdi bija iedevis, Viņu nodot), **3** Jēzus, zinādams, ka Tas Tēvs Viņam visas lietas bija devis rokās, un ka Viņš nācis no Dieva un aizies pie Dieva, **4** Cēlās no vakariņa, novilka savus svārkus un priekšautu ņēmis ar to apsējās. **5** Pēc Viņš ūdeni lej traukā un iesāka tiem mācekļiem kājas mazgāt un tās žāvēt ar to priekšautu, ar ko Viņš bija apsējies. **6** Tad Viņš nāk pie Sīmaņa Pētera. Tas uz Viņu saka: “Kungs, vai Tu man kājas mazgāsi?” **7** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ko Es daru, to tu tagad nezini, bet pēc tu to saprātsi.” **8** Tad Pēteris uz Viņu saka: “Nemūžam Tev nebūs manas kājas mazgāt.” Jēzus tam atbildēja: “Ja Es tevi nemazgāšu, tad tev nebūs daļas ar Mani.” (aiōn g165) **9** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, nevien manas kājas, bet arī rokas un galvu!” **10** Jēzus uz to saka: “Kas ir mazgāts, tam nevajag kā vien kājas mazgāt, bet viņš ir viscaur šķīstis. Jūs arī esat šķīsti, bet ne visi.” **11** Jo Viņš Savu nodevēju gan zināja; tāpēc Viņš sacīja: “Jūs neesat visi šķīsti.” **12** Kad Tas nu viņu kājas bija mazgājis, tad Viņš ņēma savus svārkus un atkal nosēdās un uz tiem sacīja: “Vai jūs zināt, ko Es jums esmu darījis? **13** Jūs Mani saucat par Mācītāju un par Kungu, un tas pareizi runāts, jo Es tas esmu. **14** Ja tad Es, jūsu Kungs un Mācītājs, jūsu kājas esmu mazgājis, tad arī jums būs cits citam kājas mazgāt. **15** Jo Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darāt, kā Es jums esmu darījis. **16**

Patiesi, patiesi, Es jums saku: kalps nav lielāks par savu kungu, nedz, kas sūtīts, lielāks par to, kas viņu sūtījis. **17** Ja jūs tā zināt, svētīgi jūs esat, kad jūs to darāt. **18** Es nerunāju par jums visiem; Es zinu, kurus Es esmu izredzējis; bet lai tas raksts piepildās: kas ar Mani maizi ēd, tas Mani min ar kājām. **19** Tagad Es jums to saku, pirms tas notiek, lai, kad tas notiek, jūs ticat, ka Es Tas esmu. **20** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas uzņem, ja Es kādu sūtīšu, tas Mani uzņem; un kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis.” **21** To sacījis, Jēzus garā aizgrābts liecināja un sacīja: “Patiesi, Es jums saku, viens no jums Mani nodos.” **22** Tad tie mācekļi cits uz citu skatījās, nezinādami, par kuru Tas runā. **23** Un viens no viņa mācekļiem sēdēja pie Jēzus krūtīm, to Jēzus milēja. **24** Tad Sīmanis Pēteris šim met ar acīm, lai vaicā, kurš tas esot, par ko Viņš runā? **25** Un tas pielocīdamies pie Jēzus krūtīm uz Viņu saka: “Kungs, kurš tas ir?” **26** Jēzus atbild: “Tas ir tas, kam Es to kumosu iemērktu došu,” tad Viņš iemērca to kumosu un dod to Jūdasam, Sīmaņa dēlam, Iskariotam. **27** Un pēc tā kumosa tad sātans iegāja iekš tā. Tad Jēzus uz to saka: “Ko tu dari, to dari drīz.” **28** Bet neviens no tiem, kas tur klāt sēdēja, nesaprata, kāpēc Viņš tam to sacīja. **29** Jo kādiem šķita, tāpēc ka Jūdasam tas maks bija, ka Jēzus uz viņu saka: pērc, ko mums uz svētkiem vajag; vai lai viņš nabagiem ko dotu. **30** Tad nu, to kumosu ņēmis, viņš izgāja tūdaļ ārā, un nakts bija. **31** Kad viņš nu bija izgājis, tad Jēzus saka: “Tagad Tas Cilvēka Dēls ir pagodināts, un Dievs ir pagodināts iekš Viņa. **32** Ja Dievs ir pagodināts iekš Viņa, tad arī Dievs Viņu pagodinās iekš Sevis paša un Viņu drīz pagodinās. **33** Bērniņi, Es vēl mazu brīdi esmu pie jums. Jūs Mani meklēsiet, un kā Es tiem Jūdiem esmu sacījis: uz kurieni Es eju, tur jūs nevarat nākt; tā Es jums tagad saku. **34** Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu milējāt, itin kā Es jūs esmu milējis, ka arī jūs cits citu milējiet. **35** Pie tam visi nomanīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums ir mīlestība savā starpā.” **36** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, kurp Tu ej?” Jēzus tam atbildēja: “Kur Es eju, tur

tu tagad Man nevari nākt pakaļ, bet pēcgālā tu Man nāksi pakaļ.” 37 Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, kāpēc es tagad Tev nevaru iet pakaļ? Savu dzīvību es par Tevi nodošu.” 38 Jēzus tam atbildēja: “Vai tu par Mani savu dzīvību nodosi? Patiesi, patiesi, Es tev saku: gailis nedziedās, pirms tu trīskārt Mani neaizliegsi.

14 Jūsu sirds lai neizbīstas! Ticat uz Dievu un ticat uz Mani. 2 Mana Tēva namā ir daudz dzīvokļu. Kad tas tā nebūtu, tad Es jums to būtu sacījis. Es noēju, jums vietu sataisīt. 3 Un kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es gribu atkal atnākt un jūs ņemt pie Sevis, lai jūs esat, kur Es esmu. 4 Un kurp Es noēju, to jūs zināt, un to ceļu jūs arī zināt.” 5 Toms uz to saka: “Kungs, mēs nezinām, kurp Tu ej; kā tad mēs to ceļu varam zināt.” 6 Jēzus uz to saka: “Es esmu tas ceļš un tā patiesība un tā dzīvība; neviens nenāk pie Tā Tēva, kā vien caur Mani. 7 Kad jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs arī būtu pazinuši Manu Tēvu, un no šī laika jūs Viņu pazīstat un Viņu esat redzējuši.” 8 Filips uz Viņu saka: “Kungs, rādi mums To Tēvu, tad mums pietiek.” 9 Jēzus uz to saka: “Tik ilgi Es pie jums esmu, un tu Mani nepazīsti? Filip, kas Mani redz, tas redz To Tēvu. Kā tad tu saki: rādi mums To Tēvu? 10 Vai tu netici, ka Es esmu iekš Tā Tēva, un Tas Tēvs ir iekš Manis? Tos vārdus, ko Es uz jums runāju, tos Es nerunāju no Sevis; bet Tas Tēvs, kas ir iekš Manis, Tas dara tos darbus. 11 Ticiet Man, ka Es esmu iekš Tā Tēva un Tas Tēvs iekš Manis; ja ne, tad jel ticiet Man to darbu dēļ. 12 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas tic uz Mani, tas arīdzan tos darbus darīs, ko Es daru, un darīs lielākus nekā šos; jo Es eju pie Sava Tēva. 13 Un ko jūs lūgsiet Manā Vārdā, to Es gribu darīt, lai Tas Tēvs top godāts iekš Tā Dēla. 14 Kad jūs ko lūgsiet Manā Vārdā, to Es darišu. 15 Ja jūs Mani mīlat, tad turiet Manus baušļus. 16 Un Es To Tēvu lūgšu, un Tas jums dos citu iepriecinātāju, lai Tas pie jums paliek mūžīgi, (aiōn g165) 17 To patiesības Garu, ko pasaule nevar dabūt, jo tā Viņu neredz, nedz Viņu pazīst; bet jūs Viņu pazīstat, jo Tas paliek pie jums un būs iekš jums. 18 Es jūs nepametišu bāriņus, Es atkal nāku pie jums. 19 Vēl mazs

brīdis, tad pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es dzīvoju un jums būs dzīvot. 20 Tajā dienā jūs atzīsiet, ka Es esmu iekš Sava Tēva, un jūs iekš Manis un Es iekš jums. 21 Kam Mani baušļi ir, un kas tos tur, tas Mani mīl, un kas Mani mīl, tas taps milēts no Mana Tēva; un Es to milēšu un tam parādīšos.” 22 Jūda (ne tas Iskariots) uz Viņu saka: “Kungs, kas tas ir, ka Tu mums parādīsies un ne pasaulei?” 23 Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja kas Mani mīl, tas Manu vārdu turēs, un Mans Tēvs to milēs, un Mēs pie tā nāksim un mājas vietu pie tā darīsim. 24 Kas Mani nemīl, tas Manus vārdus netur, un tas vārds, ko jūs dzirdat, nav Mans, bet Tā Tēva, kas Mani sūtījis. 25 To Es jums esmu sacījis, vēl pie jums būdams. 26 Bet tas iepriecinātājs, Tas Svētais Gars, ko Tas Tēvs sūtīs Manā Vārdā, tas jums mācīs visas lietas un jums atgādinās visu to, ko Es jums esmu sacījis. 27 Mieru Es jums atstāju; Savu mieru Es jums dodu, - ne tā, kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirds lai neiztrūcinājās un lai neizbīstas. 28 Jūs esat dzirdējuši, ka Es jums esmu sacījis: Es noēju un atkal atnāku pie jums, kad jūs Mani mīlētu, tad jūs priecātos, ka Es esmu sacījis: Es noēju pie Tā Tēva. Jo Tas Tēvs ir lielāks nekā Es. 29 Un tagad Es jums esmu sacījis, pirms tas notiek, lai jūs ticat, kad tas notiek. 30 Es joprojām daudz vairs nerunāšu ar jums, jo šīs pasaules virsnieks nāk un nenieka nespēj pār Mani. 31 Bet lai pasaule atzīst, ka Es To Tēvu mīlēju un daru tā, kā Man Tas Tēvs pavēlējis: ceļamies un ejam no šejienes.

15 Es esmu tas īstenais vīna koks, un Mans Tēvs ir tas vīna dārznieks. 2 Ikvienu zaru pie Manis, kas augļus nenes, to Viņš noņem, un ikvienu, kas augļus nes, to Viņš šķīsta, lai tas jo vairāk augļus nes. 3 Jūs tagad esat šķīsti tā vārda dēļ, ko Es uz jums esmu runājis. 4 Paliekat iekš Manis, un Es iekš jums. Itin kā zars nevar augļus nest no sevis, ja tas nepaliek iekš vīna koka; tā arī jūs ne, ja jūs nepaliekat iekš Manis. 5 Es esmu tas vīna koks, jūs tie zari; kas paliek iekš Manis un Es iekš viņa, tas nes daudz augļus; jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt. 6 Ja kas nepaliek iekš Manis, tas ir izmests, tā kā

kāds zars, un ir sakaltis; un tie top sakrāti un uguni iemesti un sadedzināti. 7 Ja jūs paliekat iekš Manis, un Mani vārdi paliek iekš jums, tad jūs lūgsiet, ko gribēdami, un tas jums notiks. 8 Iekš tā Mans Tēvs ir pagodināts, ka jūs nesat daudz augļus un topat Mani mācekļi. 9 Itin kā Tas Tēvs Mani mīlējis, tā Es aridzan jūs esmu mīlējis; paliekat iekš Manas mīlestības. 10 Ja jūs Manus baušļus turēsiet, tad jūs paliksiet iekš Manas mīlestības, itin kā Es Sava Tēva baušļus esmu turējis un palieku iekš Viņa mīlestības. 11 To Es jums esmu runājis, lai Mans prieks paliek iekš jums, un jūsu prieks top pilnīgs. 12 Šis ir Mans bauslis, ka jūs viens otru mīlējāt, itin kā Es jūs esmu mīlējis. 13 Nevienam nav lielāka mīlestība nekā šī, kad kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem. 14 Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt, ko Es jums pavēlu. 15 Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nezina, ko viņa kungs dara; bet Es jūs esmu saucis par draugiem, jo visu, ko esmu dzirdējis no Sava Tēva, to Es jums esmu darījis zināmu. 16 Jūs Mani neesat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs iecēlis, ka jums būs noiet un augļus nest un ka jūsu augļiem būs palikt, ka Es jums to dodu, ko jūs lūgsiet no Tā Tēva Manā Vārdā. 17 To Es jums pavēlu, ka jūs mīlētu cits citu. 18 Ja pasaule jūs ienīst, tad ziniet, ka tā Mani papriekš ienīdējuši. 19 Ja jūs būtu no pasaules, tad pasaule mīlētu, kas viņai pieder; bet kad jūs neesat no pasaules, bet Es jūs esmu izredzējis no pasaules, tāpēc pasaule jūs ienīst. 20 Pieminiet Manu vārdu, ko Es jums esmu sacījis: kalps nav lielāks nekā viņa kungs. Ja tie Mani vajājuši, tad tie arī jūs vajās. Ja tie Manu vārdu turējuši, tad tie arī jūsu vārdu turēs. 21 Bet tie jums to visu darīs Mana Vārda dēļ, tāpēc ka tie To nepazīst, kas Mani sūtījis. 22 Kad Es nebūtu nācis, nedz uz tiem runājis, tad tiem nebūtu grēka, bet nu tiem nav aizbildināšanās par savu grēku. 23 Kas Mani ienīst, tas ienīst arī Manu Tēvu. 24 Kad Es tos darbus viņu priekšā nebūtu darījis, ko cits neviens nav darījis, tad tiem nebūtu grēka. Bet tagad tie tos ir redzējuši un ir ienīdējuši gan Mani, gan Manu Tēvu. 25 Bet lai tas vārds piepildās, kas rakstīts viņu

bauslībā: tie Mani velti ienīdējuši. 26 Bet kad tas Iepriecinātājs nāks, ko Es jums sūtišu no Tā Tēva, (tas patiesības Gars, kas iziet no Tā Tēva), Tas liecību dos par Mani. 27 Un jūs arī liecību dosiet, jo jūs esat pie Manis no iesākuma.

16 To Es jums esmu sacījis, lai jūs neņemat apgrēcību. 2 Tie jūs izslēgs no draudzes; un nāk laiks, ka tas, kas jūs nokaus, domās, ar to Dievam kalpojīs. 3 Un to tie darīs, tāpēc ka tie nav atzinuši nedz Manu Tēvu nedz Mani. 4 Bet to Es jums esmu sacījis tāpēc, lai, kad tas laiks būs nācis, jūs pieminat, ka Es jums to esmu sacījis. Bet to Es no iesākuma jums neesmu sacījis, tāpēc ka Es biju pie jums. 5 Bet nu Es noeju pie Tā, kas Mani sūtījis, un neviens no jums Mani nejautā: kurp Tu ej? 6 Bet kad Es to uz jums esmu runājis, tad jūsu sirds ir palikusi pilna noskumšanas. 7 Bet Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es noeju; jo, kad Es nenoeju, tad tas Iepriecinātājs nenāks pie jums; bet kad Es noiešu, tad Es To pie jums sūtišu. 8 Un kad Tas būs nācis, Tas pārliecinās pasauli par grēku, par taisnību un par sodu; 9 Par grēku, ka tie metī uz Mani; 10 Par taisnību, ka Es eju pie Tā Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsiet; 11 Par sodu, ka šis pasaules kungs ir notiesāts. 12 Man vēl daudz jums jāsaka, bet tagad jūs to nevarat panest. 13 Bet kad Viņš, Tas Patiesības Gars, nāks, Tas jūs vadīs uz visu patiesību; jo Viņš no Sevis paša nerunās, bet ko Tas dzirdēs, to Tas runās un nākošas lietas jums pasludinās. 14 Tas Mani pagodinās, jo no Manis Viņš ņems un jums to pasludinās. 15 Viss, kas Tam Tēvam ir, tas ir Mans, tāpēc Es esmu sacījis: Viņš ņems no Manis un jums pasludinās. 16 Par mazu brīdi, tad jūs Mani vairs neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet,” - jo Es eju pie Tā Tēva. 17 Tad kādi no Viņa mācekļiem sacīja savā starpā: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi, tad jūs Mani neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet;” un: “Es eju pie Tā Tēva?” 18 Un tie sacīja: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi? Mēs nezinām, ko Viņš saka!” 19 Tad Jēzus nomanīja, ka tie Tam gribēja jautāt, un uz tiem sacīja: “Par to jūs apjautājaties savā starpā,

ka Es esmu sacījis: par mazu brīdi jūs Mani neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi jūs Mani redzēsiet? **20** Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs raudāsiet un vaidēsiet, un pasaule priecāsies; bet jūs noskumsiet; - tomēr jūsu noskumšana paliks par prieku. **21** Kad sieva dzemdē, tad tā noskumusi, jo viņas stunda nākusi; bet kad tai tas bērns dzimis, tad viņa tās sāpes vairs nepiemin tās liksmības dēļ, ka cilvēks dzimis pasaulē. **22** Tā arī jūs tagad esat noskumuši, bet Es jūs atkal redzēšu, un jūsu sirds liksmosies, un jūsu prieku neviens no jums neatņems. Un tanī dienā jūs Man nenieka nejaūtāsiet. **23** Patiesi, patiesi, Es jums saku: ko vien jūs Tam Tēvam lūgsiet Manā Vārdā, to Viņš jums dos. **24** Līdz šim jūs neko neesat lūguši Manā Vārdā; lūdziet, tad jūs ņemsiet, lai jūsu liksmība ir pilnīga. **25** To Es uz jums esmu runājis caur līdzībām, bet laiks nāk, kad Es ar jums vairs nerunāšu caur līdzībām, bet jums skaidri pasludināšu par To Tēvu. **26** Tajā dienā jūs lūgsiet Manā Vārdā; un Es jums nesaku, ka Es To Tēvu lūgšu jūsu dēļ. **27** Jo pats Tas Tēvs jūs mīl, tāpēc ka jūs Mani milējuši un ticējuši, ka Es esmu izgājis no Tā Tēva. **28** Es esmu izgājis no Tā Tēva un nācis šinī pasaulē; atkal Es atstāju šo pasauli un eju pie Tā Tēva.” **29** Tad Viņa mācekļi uz To sacīja: “Redzi, tagad Tu runā skaidri un nesaki nekādu līdzību **30** Tagad mēs zinām, ka Tu visu zini, un nevienam nevajag Tevi jautāt; tāpēc mēs ticam, ka Tu esi izgājis no Dieva.” **31** Tad Jēzus tiem atbildēja: “Tagad jūs ticat? **32** Redzi, tas laiks nāk un jau ir nācis, ka jūs izklidīsiet, ikviens uz savu vietu, un Mani pametīsiet vienu pašu. Un Es neesmu viens, jo Tas Tēvs ir ar Mani. **33** To Es uz jums esmu runājis, lai jums miers būtu iekš Manis. Pasaulē jums būs bēdas; bet turat drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis.”

17 To Jēzus runāja un pacēla Savas acis uz debesīm un sacīja: “Tēvs, tā stunda ir nākusi; pagodini Savu Dēlu, lai arī Tavs Dēls Tevi pagodina. **2** Itin kā Tu Viņam esi devis varu pār visu miesu, lai Viņš visiem tiem, ko Tu Viņam esi devis, dotu mūžīgu dzīvību. (aiōnios g166) **3** Bet šī ir tā mūžīgā dzīvība, ka viņi Tevi atzīst, to vienīgo patieso Dievu, un To, ko Tu esi

sūtījis, Jēzu Kristu. (aiōnios g166) **4** Es Tevi esmu pagodinājis virs zemes, Es esmu padarījis to darbu, ko Tu Man esi devis, lai Es to daru. **5** Un tagad pagodini Mani, Tu Tēvs, pie Sevis paša ar to godību, kas Man bija pie Tevis, pirms nekā pasaule bija. **6** Es Tavu Vārdu esmu darijis zināmu tiem cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules esi devis. Tie bija Tavi, un Tu Man tos esi devis, un tie Tavu vārdu ir turējuši. **7** Un tagad tie ir atzinuši, ka viss, ko Tu Man esi devis, ir no Tevis. **8** Jo tos vārdus, ko Tu Man esi devis, Es tiem esmu devis; un tie tos ir pieņēmuši un patiesi atzinuši, ka Es esmu izgājis no Tevis, un ir ticējuši, ka Tu Mani esi sūtījis. **9** Es lūdzu par tiem; Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man esi devis, jo tie ir Tavi. **10** Viss, kas Man pieder, tas Tev pieder; un kas Tev pieder, tas Man pieder; un Es esmu pagodināts iekš tiem. **11** Un Es vairs neesmu pasaulē, bet šie ir pasaulē; un Es nāku pie Tevis. Svētais Tēvs, uzturi iekš Tava Vārda tos, ko Tu Man esi devis, lai tie ir viens, itin kā Mēs. **12** Kad Es biju pie tiem pasaulē, Es tos uzturēju Tavā Vārdā. Es esmu pasargājis tos, ko Tu Man esi devis, un neviens no tiem nav pazudis, kā tik tas pazušanas dēļ, ka tas raksts taptu piepildīts. **13** Bet tagad Es nāku pie Tevis un to runāju iekš pasaules, lai Mans prieks ir pilnīgs iekš tiem. **14** Es tiem Tavu Vārdu esmu devis, un pasaule tos ir ienīdējusi, tāpēc ka tie nav no pasaules, itin kā Es neesmu no pasaules. **15** Es nelūdzu, ka Tu tos atņemtu no pasaules, bet ka Tu tos pasargātu no tā ļaunā. **16** Tie nav no pasaules, tā kā Es neesmu no pasaules. **17** Svētī tos iekš Tavas patiesības, Tavs Vārds ir patiesība. **18** Itin kā Tu Mani esi sūtījis pasaulē, tā Es arīdzan tos esmu sūtījis pasaulē. **19** Un Es pats svētījos par viņiem, ka arī viņi būtu svētīti iekš patiesības. **20** Bet Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem uz Mani ticēs. **21** Lai visi ir viens, itin kā Tu Tēvs iekš Manis un Es iekš Tevis, lai arī tie ir viens iekš Mums, lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis. **22** Un Es to godību, ko Tu Man esi devis, tiem esmu devis, lai tie ir viens, itin kā Mēs esam viens, **23** Es iekš tiem un Tu iekš Manis, ka tie ir pilnīgi viens,

lai pasaule atzīst, ka Tu Mani esi sūtījis un tos milējis, itin kā Tu Mani esi milējis. **24** Tēvs, Es gribu, ka, kur Es esmu, arī tie ir pie Manis, ko Tu Man esi devis, lai tie redz Manu godību, ko Tu Man esi devis, jo Tu Mani esi milējis priekš pasaules iesākuma. **25** Taisnais Tēvs, pasaule Tevi nav atzinusi, bet Es Tevi esmu atzinis, un šie ir atzinuši, ka Tu Mani esi sūtījis. **26** Un Es tiem Tavu Vārdu esmu darījis zināmu un darišu zināmu, lai tā mīlestība, ar ko Tu Mani esi milējis, ir iekš tiem, un Es iekš tiem.”

18 To sacījis Jēzus izgāja ar Saviem mācekļiem pār Kidronas upi; tur bija dārzs, kurā Viņš un Viņa mācekļi iegāja. **2** Bet arī Jūdas, kas Viņu nodeva, zināja to vietu; jo Jēzus dažu reiz tur bija sapulcējies ar Saviem mācekļiem. **3** Tad Jūdas, karavīru pulku ņēmis pie sevis un sulaiņus no tiem augstiem priesteriem un farizejiem, tur nonāk ar lāpām, eļļas svēcēm un kara ieročiem. **4** Jēzus nu visu zinādams, kas Viņam notikšot, gāja tiem pretim un uz tiem saka: “Ko jūs meklējat?” **5** Tie Viņam atbildēja: “Jēzu no Nacaretēs.” Jēzus uz tiem saka: “Es tas esmu.” Un pie tiem stāvēja arī Jūdas, kas Viņu nodeva. **6** Kad nu Jēzus uz tiem sacīja: “Es tas esmu;” tad tie atkāpās atpakaļ un krita pie zemes. **7** Tad viņš tiem atkal vaicāja: “Ko jūs meklējat?” Un tie sacīja: “Jēzu no Nacaretēs.” **8** Jēzus atbildēja: “Es jums esmu sacījis, ka Es tas esmu; ja tad jūs Mani meklējat, tad lieciet šos mierā.” **9** Ka tas vārds taptu piepildīts, ko Viņš bija sacījis: “Es nevienu neesmu pazaudējis no tiem, ko Tu Man esi devis.” **10** Bet Sīmanis Pēteris, kam zobens bija, to izvilcis cirta tam augstā priestera kalpam un tam nocirta labo ausi, un tā kalpa vārds bija Malkus. **11** Tad Jēzus uz Pēteri sacīja: “Bāz savu zobenu makstīs; vai Man nebūs to biķeri dzert, ko Mans Tēvs Man ir devis?” **12** Tad tas pulks un tas virsnieks un tie Jūdu sulaiņi Jēzu saņēma un sēja, **13** Un Viņu veda priekš pie Annasa, tas bija sievas tēvs Kajafasam, kas bija tā gada augstais priesteris. **14** Bet Kajafas bija tas, kas tiem Jūdiem padomu bija devis, labi esot, ka viens cilvēks mirtu par to tautu. **15** Un Sīmanis Pēteris un vēl otrs māceklis Jēzum gāja pakaļ, un šis māceklis tam

augstam priesterim bija pazīstams un iegāja līdz ar Jēzu tā augstā priestera pili. **16** Bet Pēteris stāvēja ārā pie durvīm. Tad tas otrs māceklis, kas tam augstam priesterim bija pazīstams, izgāja un runāja ar to durvju sargātāju un ieveda Pēteri iekšā. **17** Tad tā kalpone, kas bija durvju sargātāja, saka uz Pēteri: “Vai tu arīdzan neesi viens no šī cilvēka mācekļiem?” Tas saka: “Es neesmu.” **18** Un tie kalpi un sulaiņi stāvēja un uguni bija sakūruši no oglēm, jo bija auksts, un tie sildījās. Bet arī Pēteris pie tiem stāvēja un sildījās. **19** Tad tas augstais priesteris Jēzum vaicāja par Viņa mācekļiem un par Viņa mācību. **20** Jēzus tam atbildēja: “Es droši un skaidri esmu runājis uz pasauli, Es allaž esmu mācījis baznīcā un Dieva namā, kur visi tie Jūdi saiet, un neko neesmu runājis kaktā. **21** Ko tu Man jautā? Jautā tiem, kas dzirdējuši, ko Es uz tiem esmu runājis; redzi, tie zin, ko Es esmu sacījis.” **22** Bet Jēzum to runājot viens no tiem sulaiņiem, kas klāt stāvēja, Viņam sita vaigā un sacīja: “Vai Tu tā atbildi augstam priesterim?” **23** Jēzus tam atbildēja: “Kad Es esmu nepareizi runājis, tad pierādi, ka tas ir nepareizi; bet kad esmu pareizi runājis, kam tad tu Mani siti?” **24** Tad Annas Viņu sūtīja saistītu pie Kajafasa, tā augstā priestera. **25** Bet Sīmanis Pēteris stāvēja un sildījās. Tad tie uz viņu sacīja: “Vai tu arīdzan neesi viens no Viņa mācekļiem?” Tas liedzās un sacīja: “Es neesmu.” **26** Tad viens no tā augstā priestera kalpiem, radnieks tam, kam Pēteris labo ausi bija nocirtis, saka: “Vai es tevi neredzēju dārzā pie Viņa?” **27** Tad Pēteris atkal liedzās; un tūdaļ gailis dziedāja. **28** Tad tie Jēzu veda no Kajafasa uz tiesas namu, un vēl bija agrs (rīts). Un paši neiegāja tiesas namā, ka netaptu nešķīsti, bet ka varētu ēst Lieldienas jēru. **29** Tad Pilatus pie tiem izgāja ārā un sacīja: “Ko jūs sūdzat par šo cilvēku?” **30** Tie atbildēja un uz viņu sacīja: “Ja šis nebūtu ļauna darītājs, tad mēs To tev nebūtu nodevuši.” **31** Tad Pilatus uz tiem sacīja: “Tad ņemiet jūs Viņu un tiesājiet Viņu pēc savas bauslības.” Tad tie Jūdi uz viņu sacīja: “Mums nav brīv nevienu nonāvēt.” **32** Ka Jēzus vārds taptu piepildīts, ko Viņš sacīja norādīdams, ar kādu nāvi Viņam

būs mirt. **33** Tad Pilatus atkal iegāja tiesas namā un Jēzu aicināja un uz To sacīja: “Vai Tu esi tas Jūdu Ķēniņš?” **34** Jēzus tam atbildēja: “Vai tu to runā pats no sevis? Jeb vai citi tev to par Mani sacījuši?” **35** Pilatus atbildēja: “Vai es esmu Jūds? Tava tauta un tie augstie priesteri Tevi man nodevuši; ko Tu esi darījis?” **36** Jēzus atbildēja: “Mana valstība nav no šīs pasaules; ja Mana valstība būtu no šīs pasaules, tad Mani kalpi par to kautos, ka Es tiem Jūdiem netaptu nodots. Bet nu Mana valstība nav no tejienes.” **37** Tad Pilatus uz Viņu sacīja: “Tad Tu tomēr esi Ķēniņš?” Jēzus atbildēja: “Tu to saki, Es esmu Ķēniņš. Es tāpēc esmu dzimis un tāpēc pasaulē nācis, ka Man būs patiesību apliecināt. Ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi.” **38** Pilatus uz Viņu saka: “Kas ir patiesība?” Un to sacījis viņš atkal izgāja ārā pie tiem Jūdiem un uz tiem saka: “Es pie Tā nekādas vainas neatrodu. **39** Bet jums ir ieradums, ka es jums vienu atlaižu uz Lieldienu. Vai jūs nu gribat, lai es jums atlaižu to Jūdu Ķēniņu?” **40** Tad visi atkal brēca sacīdami: “Ne to, bet Barabu.” Bet Baraba bija slepkava.

19 Tad Pilatus Jēzu ņēma un Viņu šauta. **2** Un tie karavīri nopina ērkšķu kroni un to uzlika uz Viņa galvu un Tam apvilka purpura mētelī, **3** Un sacīja: “Esi sveicināts, Tu Jūdu Ķēniņ!” un Viņam sita vaigā. **4** Tad Pilatus atkal izgāja ārā un uz tiem saka: “Redziet, es jums To vedu ārā, lai jūs zināt, ka es nekādas vainas pie Tā neatrodu.” **5** Tad Jēzus izgāja ārā, to ērkšķu kroni un to purpura drēbi nesdams, un Pilatus uz tiem saka: “Redziet, kāds cilvēks!” **6** Kad nu tie augstie priesteri un sulaiņi Viņu redzēja, tad tie brēca un sacīja: “Sīt Viņu krustā!” Pilatus uz tiem saka: “Ņemiet jūs Viņu un sietiet Viņu krustā; jo es nekādas vainas pie Viņa neatrodu.” **7** Tad tie Jūdi viņam atbildēja: “Mums ir bauslība, un pēc mūsu bauslības Viņam būs mirt; jo Viņš pats Sevi par Dieva Dēlu darījis.” **8** Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš vēl vairāk bijās, **9** Un atkal iegāja tiesas namā un saka uz Jēzu: “No kurienes Tu esi?” Un Jēzus viņam nekā neatbildēja. **10** Tad Pilatus uz Viņu saka: “Vai Tu ar mani nerunā? Vai Tu nezini, ka man

ir vara, Tevi krustā sist un vara, Tevi palaist?” **11** Jēzus atbildēja: “Tev nebūtu nekādas varas pār Mani, ja tā tev nebūtu dota no augšienes. Tāpēc tam, kas Mani tev nodevis, ir tas lielākais grēks.” **12** No tā briža Pilatus meklēja viņu palaist. Bet tie Jūdi brēca un sacīja: “Ja tu Šo laidīsi vaļā, tad tu neesi ķeizara draugs. Jo kas pats ceļas par ķēniņu, tas ķeizaram pretinieks.” **13** Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš Jēzu izveda ārā un nosēdās uz soģa krēslu tai vietā, ko sauc par akmeņu bruģi, ebrejiski gabbatu. **14** Bet tā bija tā sataisāmā diena uz Lieldienu, ap sesto stundu. Un viņš uz tiem Jūdiem saka: “Redziet, jūsu Ķēniņš!” **15** Bet tie brēca: “Nost! nost! sit To krustā.” Pilatus uz tiem saka: “Vai man jūsu Ķēniņu būs sist krustā?” Tie augstie priesteri atbildēja: “Mums nav ķēniņa, tik vien ķeizars.” **16** Tad viņš tiem To nodeva, ka To sistu krustā; un tie Jēzu ņēma un To aizveda. **17** Un Viņš izgāja un nesa Savu krustu uz to vietu, ko sauc pieres vietu, ebrejiski Golgatu. **18** Tur tie Viņu sita krustā un līdz ar Viņu divus citus vienā un otrā pusē un Jēzu vidū. **19** Un Pilatus rakstīja virsrakstu un to lika krusta galā, un tur bija rakstīts: Jēzus no Nacaretas, tas Jūdu Ķēniņš. **20** Šo virsrakstu daudz Jūdu lasīja, jo tā vieta, kur Jēzus tapa krustā sists bija tuvu pie pilsētas. Un tas bija rakstīts ebrejiski, grieķiski un latiniski. **21** Tad tie Jūdu augstie priesteri uz Pilatu sacīja: “Neraksti: tas Jūdu Ķēniņš, bet ka Viņš sacījis: Es esmu Jūdu Ķēniņš.” **22** Pilatus atbildēja: “Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis.” **23** Kad nu tie karavīri Jēzu bija krustā situši, tad tie ņēma Viņa drēbes un lika četrās daļās, ikvienam karavīram vienu daļu, un arī tos svārkus. Bet tie svārki bija nešūti, no augšienes caur caurim austi. **24** Tad tie savā starpā sacīja: “Tos nedalīsim, bet metīsim kauliņus par tiem, kam tie piederēs;” - ka tie raksti taptu piepildīti, kas saka: “Tie Manas drēbes ir izdalījuši savā starpā un kauliņus metuši par Maniem svārkiem.” Un to tie karavīri darīja. **25** Bet tur pie tā krusta stāvēja Jēzus māte un Viņa mātes māsa, Marija, Kleopas sieva, un Marija Maddaļa. **26** Kad nu Jēzus Savu māti redzēja un to mācekli, ko Viņš milēja, klāt stāvam, tad Viņš

saka uz Savu māti: “Sieva, redzi, tavs dēls!” 27 Pēc tam Viņš saka uz to mācekli: “Redzi, tava māte!” Un tai pašā stundā tas māceklis to ņēma pie sevis! 28 Pēc tam Jēzus zinādams, ka jau viss bija pabeigts, lai tie raksti taptu piepildīti, saka: “Man slāpst.” 29 Bet tur stāvēja trauks, pilns etiķa. Un tie sūkli pildīja ar etiķi un to uzdūra īzapa stiebram un Viņam sniedza pie mutēs. 30 Kad nu Jēzus to etiķi bija ņēmis, tad Viņš sacīja: “Tas ir piepildīts.” Un, galvu nokāris, Viņš izlaida garu. 31 Tad tie Jūdi, lai svētā dienā tās miesas nepaliktu pie krusta, tāpēc ka tā bija sataisāma diena (jo tā pati svētku diena bija īpaši liela) Pilatu lūdza, ka viņu lieli taptu salauzīti un tie taptu noņemti. 32 Tad tie karavīri nāca un tam pirmajam salauza lielus un tam otram, kas līdz ar To bija krustā sists. 33 Bet kad tie nāca pie Jēzus un redzēja, ka Viņš jau bija nomiris, tad tie Viņam lielus nelauza. 34 Bet viens no tiem karavīriem Viņam sānos iedūra ar šķēpu, un tūdaļ iztecēja asinis un ūdens. 35 Un kas to redzējis, tas to apliecinājis, un viņa liecība ir patiesīga, un viņš zin, ka viņš runā taisnību, lai arī jūs ticat. 36 Jo tas noticis, ka tas raksts taptu piepildīts: Nevienam no Viņa kauliem nebūs salauzt. 37 Un atkal cits raksts saka: tie redzēs To, iekš kā tie dūruši. 38 Pēc tam Jāzeps no Arimatijas, kas bija Jēzus māceklis, bet slepeni, no tiem Jūdiem bīdamies, lūdza Pilatu, ka viņš Jēzus miesas varētu noņemt, un Pilatus to ļāva; un tas nāca un noņēma Jēzus miesas. 39 Bet arī Nikademos nāca, kas citu reiz naktī bija nācis pie Jēzus, un atnesa dārgas svaidāmas zāles, mirres un alvejas sajauktas kādas simts mārciņas. 40 Tad tie Jēzus miesas ņēma, un tās ar tām zālēm ietina linu autos, kā tie Jūdi mēdz glabāt. 41 Un tanī vietā, kur Viņš bija krustā sists, bija dārzs un tanī dārzā jauns kops, kur vēl neviens nebija ielikts. 42 Tur tie Jēzu ielika Jūdu sataisāmas dienas dēļ, jo tas kops bija tuvu klāt.

20 Pirmā nedēļas dienā rīta agrumā, kad vēl bija tumšs, Marija Maddaļa nāk pie kapa un redz to akmeni no kapa noveltu. 2 Tad tā tek un nāk pie Sīmaņa Pētera un pie tā otra mācekļa, ko Jēzus milēja, un uz tiem saka: “Tie

To Kungu ir izņēmuši no kapa, un mēs nezinām, kur tie Viņu nolikuši.” 3 Tad Pēteris un tas otrs māceklis izgāja un nāca pie kapa. 4 Un tie divi tecēja kopā, un tas otrs tecēja priekša, čaklāki nekā Pēteris, un nāca papriekš pie kapa. 5 Un pieliekdamies viņš redzēja tos linu autus tur noliktus, tomēr negāja iekšā. 6 Tad arī Sīmanis Pēteris, tam pakal iedams, nāk un ieiet kapā un redz tos linu autus tur noliktus. 7 Un tas sviedru auts, kas ap Viņu galvu bija, nebija likts pie tiem linu autiem, bet savrup citā malā satīts. 8 Tad arī tas otrs māceklis gāja iekšā, kas papriekš bija nācis pie kapa, un redzēja un ticēja. 9 Jo tie vēl nezināja tos rakstus, ka Viņam bija augšāmcelties no miroņiem. 10 Tad tie mācekļi atkal aizgāja. 11 Un Marija stāvēja ārā kapa priekšā raudādama. Kad nu viņa raudāja, tad viņa paliecās pie kapa 12 Un redz divus eņģeļus baltās drēbēs sēžam, vienu galvgalā, otru kājgalā, kur Jēzus miesas bija gulējušas. 13 Un tie uz viņu saka: “Sieva, ko tu raudi?” tā uz tiem saka: “Tie manu Kungu paņēmuši, un es nezinu, kur tie Viņu likuši.” 14 Un to sacījusi viņa apgriezās un redz Jēzu stāvam, un nezināja, to esam Jēzu. 15 Jēzus uz to saka: “Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?” Viņa šķizdama, ka viņš tas dārznieks, uz To saka: “Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, tad saki man, kur tu Viņu noliki, ka es Viņu varu dabūt.” 16 Jēzus uz to saka: “Marija!” tā apgriezusies uz Viņu saka: “Rabbuni!” (Tas ir: Mācītājs.) 17 Jēzus uz to saka: “Neaizskar Mani; jo Es vēl neesmu uzbraucis pie Sava Tēva, bet noej pie Maniem brāļiem un saki tiem: Es uzbraucu pie Sava Tēva un pie jūsu Tēva, pie Sava Dieva un pie jūsu Dieva.” 18 Marija Maddaļa nāk un pasludina tiem mācekļiem, ka viņa To Kungu redzējusi, un ko Tas viņai sacījis. 19 Šai pirmā nedēļas dienā, kad vakars bija meties, kad tie mācekļi aizsāpējās durvīm bija sapulcējušies, bīdamies no tiem Jūdiem, tad Jēzus nāca un iestājās viņu vidū un uz tiem saka: “Miers ar jums!” 20 Un to sacījis, Viņš tiem rādīja Savas rokas un Savus sānus; tad tie mācekļi tapa liksmi, To Kungu redzēdami. 21 Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: “Miers ar jums! Kā Mani Tas Tēvs ir sūtījis,

tā arī Es jūs sūtu.” **22** Un to teicis, Viņš pūta uz tiem un saka: “Nemiet To Svēto Garu! **23** Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie piedoti, un kam jūs grēkus paturēsiet, tiem tie paturēti.” **24** Bet Toms, viens no tiem divpadsmit, dvīnis sauks, nebija pie tiem, kad Jēzus nāca. **25** Tad tie citi mācekļi uz to sacīja: “Mēs To Kungu esam redzējuši.” Un viņš uz tiem sacīja: “Ja es neredzu tās naglu zīmes Viņa rokās un nelieku savu pirkstu tanīs naglu zīmēs un nelieku savu roku Viņa sānos, tad es neticēšu.” **26** Un pēc astoņām dienām Viņa mācekļi atkal tur bija iekšā un Toms pie viņiem. Jēzus nāk, kad tās durvis bija aizslēgtas, un iestājās vidū starp tiem un sacīja: “Miers ar jums.” **27** Pēc tam Viņš saka uz Tomu: “Stiep šurp savu pirkstu un aplūko Manas rokas, un sniedz šurp savu roku un liec to Manos sānos, un neesi neticīgs, bet ticīgs.” **28** Toms atbildēja un uz Viņu sacīja: “Mans Kungs un mans Dievs.” **29** Jēzus uz to saka: “Tāpēc ka tu Mani esi redzējis, Tom, tu tici. Svētīgi tie, kas neredz un tomēr tic.” **30** Arī vēl daudz citas zīmes Jēzus darījis Savu mācekļu priekšā, kas nav rakstītas šinī grāmatā. **31** Bet šis ir rakstītas, lai jūs ticat, ka Jēzus ir Tas Kristus, Dieva Dēls, un lai jums, kad jūs ticat, dzīvība ir iekš Viņa Vārda.

21 Pēc tam Jēzus tiem mācekļiem atkal parādījās pie Tiberijas jūras, un Viņš tā parādījās. **2** Tur bija kopā Sīmanis Pēteris un Toms, dvīnis sauks, un Natanaēls no Kānas iekš Galilejas un tie Cebedeja dēli un divi citi no Viņa mācekļiem. **3** Sīmanis Pēteris uz tiem saka: “Es iešu zvejot.” Tad tie uz viņu saka: “Mēs arī iesim tev līdz!” Tad tie izgāja un tūdaļ iekāpa laivā un nekā nedabūja tajā naktī. **4** Bet kad gaisma jau bija aususi, Jēzus stāvēja malā, un tie mācekļi nezināja, to esam Jēzu. **5** Tad Jēzus uz tiem saka: “Bērni, vai jums nav ko ēst?” Tie Viņam atbildēja: “Nav nekā!” **6** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Metiet tīklu pa laivas labo pusi, tad jūs atradīsiet.” Tad tie izmeta tīklu un vairs nespēja to vilkt tā pulka zivju dēļ. **7** Tad tas māceklis, ko Jēzus milēja, uz Pēteri saka: “Tas ir Tas Kungs!” Tad Pēteris dzirdēdams, ka Tas esot Tas Kungs, drēbi apvilka (jo viņš bija noģērbies)

un iemetās jūrā. **8** Bet tie citi mācekļi nāca ar laivu, jo tie nebija tālu no malas, bet pie divsimt olekšu nost, un vilka to tīklu ar tām zivīm. **9** Kad tie nu izkāpa pie malas, tad tie redzēja oglek liktas un zivis uz tām un maizi. **10** Jēzus uz tiem saka: “Atnesiet šurp no tām zivīm, ko jūs tagad esat dabūjuši.” **11** Sīmanis Pēteris iekāpa un to tīklu izvilka malā pilnu ar lielām zivīm, pusotru simts un trīs. Un jebšu to tik daudz bija, tomēr tas tīkls nesaplīsa. **12** Jēzus uz tiem saka: “Nāciet un turiet azaidu.” Bet neviens no tiem mācekļiem nedrīkstēja Viņam jautāt, kas Tu esi? Jo tie gan zināja, ka Viņš bija Tas Kungs. **13** Tad Jēzus nāk un to maizi ņem un tiem to dod, tā arī no tām zivīm. **14** Šī nu trešā reize, ka Jēzus Saviem mācekļiem parādījies pēc Savas augšām celšanās no miroņiem. **15** Kad tie nu to azaidu bija noturējuši, tad Jēzus uz Sīmani Pēteri saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani vairāk mīli nekā šie?” Tas uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi milēju.” Viņš uz to saka: “Gani Manus jērus!” **16** Atkal otru reiz Viņš uz to saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Tas uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi milēju.” Viņš uz to saka: “Gani Manas avis!” **17** Trešo reiz Viņš uz to saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Pēteris noskuma, ka Viņš trešo lāgu uz to sacīja: “Vai tu Mani mīli?” Un sacīja uz Viņu: “Kungs Tu visas lietas zini; Tu zini, ka es Tevi milēju.” Jēzus uz to saka: “Gani Manas avis! **18** Patiesi, patiesi, Es tev saku: tu, jaunāks būdams, pats esi jozies un esi gājis, kur gribēdams; bet, vecs tapis, tu savas rokas izstiepsi, un cits tevi jozīs un tevi vedīs, kur tu negribi.” **19** Bet to Viņš sacīja, gribēdams rādīt, ar kādu nāvi tam bija Dievu godāt. Un to runājis Viņš uz to saka: “Nāc Man pakal!” **20** Un Pēteris apgriezies redz to mācekli, ko Jēzus milēja, pakal nākam, kas arī pie tā vakariņa pie Viņa krūtīm bija gulējis un sacījis: Kungs, kurš ir tas, kas Tevi nodos? **21** Kad Pēteris to redzēja, tad viņš saka uz Jēzu: “Kungs, kas tad būs ar šo?” **22** Jēzus uz to saka: “Ja Es gribu, ka šis paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to? Nāc tu Man pakal!” **23** Tad šī valoda cēlās starp tiem brāļiem: “Šis māceklis nemirs.” Bet Jēzus viņam

nebija sacījis, ka viņš nemirs, bet: “Ja Es gribu, ka viņš paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to?”
24 Šis ir tas māceklis, kas liecību dod par šīm lietām un tās ir sarakstījis; un mēs zinām, ka viņa liecība uzticama. **25** (Un vēl daudz citas lietas Jēzus ir darījis, un ja visas tās pēc kārtas uzrakstītu, tad man šķiet, ka arī visa pasaule tās sarakstītas grāmatas nevarētu saņemt. Āmen.)

Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm, sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi, tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājos pie tiem un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu.

Jaņa Atklāsmes Grāmata 21:2-3

Jaņa Atklāsmes

Grāmata

19 Un pēc tam es dzirdēju, kā lielu ļaužu pulku, stipru balsi debesīs sakām: Alleluja! Pestīšana un gods un slava un spēks Tam Kungam, mūsu Dievam! **2** Jo Viņa tiesas ir patiesīgas un taisnas, tāpēc ka Viņš to lielo maku ir notiesājis, kas zemi ir samaitājis ar savu maucību, un Viņš savu kalpu asinis pie tās ir atriebis. **3** Un tie sacīja otrā kārtā: Alleluja! Un viņas dūmi uzkāpj mūžīgi mūžam. (aiōn g165) **4** Un tie divdesmit četri vecaji un tie četri dzīvie nometās un pielūdza Dievu, kas uz tā goda krēsla sēdēja, sacīdami: Āmen, Alleluja! **5** Un balss izgāja no tā goda krēsla sacīdama: teiciet mūsu Dievu, visi Viņa kalpi, un kas Viņu bīstas, mazie un lielie. **6** Un es dzirdēju kā balsi no daudz ļaudīm un kā balsi no daudz ūdeņiem un kā balsi no stipriem pērkoniem sakām: Alleluja! Jo Tas Kungs, tas visu Valdītājs Dievs, ir valdību uzņēmis. **7** Lai priecājamies un gavilējam un Viņam godu dodam, jo Tā Jēra kāzas ir nākušas, un Viņa sieva ir sataisjusies. **8** Un viņai ir dots, ka top apģērbta ar šķīstu un spožu dārgu audeklu; jo tas dārgais audekls ir to svēto taisnība. **9** Un viņš uz mani saka: raksti! Svētīgi ir tie, kas ir aicināti uz Tā Jēra kāzu mielastu! Un viņš uz mani saka: šie ir tie patiesīgie Dieva vārdi. **10** Un es kritu pie viņa kājām, viņu pielūgt, un viņš uz mani saka: “Raugi, nedari tā! Es esmu darba biedrs tev un taviem brāļiem, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu! Jo Jēzus liecība ir tas praviešu mācības gars.” **11** Un es redzēju debesis atvērtas, un raugī, balts zirgs, un kas uz tā sēdēja, tapa saukts Uzticīgs un Patiesīgs, un Tas tiesā un karo iekš taisnības. **12** Un Viņa acis ir kā uguns liesma, un uz Viņa galvas ir daudz ķēniņu kroņi, un vārds Viņam bija rakstīts, ko neviens nezināja, kā vien Viņš pats. **13** Un Viņš bija apģērbts ar drēbēm, kas bija asinis mērktas, un Viņa vārds tapa saukts Dieva vārds. **14** Un Tam gāja pakaļ tie debes' karaspēki uz baltiem zirgiem, apģērbti ar baltu un šķīstu dārgu audekli. **15** Un no Viņa

mutes iziet ass zobens, ar to sist pagānus; un Viņš tos ganīs ar dzelzs riksti, un Viņš min Dieva, Tā Visuvarenā, bargās dusmības vīna spaidu. **16** Un uz drēbēm un uz sāniem viņam ir tas vārds rakstīts: ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs! **17** Un es redzēju vienu eņģeli saulē stāvam, un tas sauca ar stipru balsi sacīdams uz visiem putniem, kas debess vidū skrien: nāciet un sapulcināties uz to lielo Dieva mielastu, **18** Ka jūs ēdat ķēniņu miesas, virsnieku miesas un vareno miesas un zirgu miesas un jājēju, kas uz tiem sēž, un visu svabadu un kalpu un mazu un lielu miesas. **19** Un es redzēju to zvēru un tos ķēniņus virs zemes, un viņu sapulcinātos karaspēkus karojam pret To, kas uz tā zirga sēdēja, un pret Viņa kara spēku. **20** Un tas zvērs tapa sagrābts, un līdz ar to tas viltīgais pravietis, kas viņa priekšā tās zīmes bija darījis, caur ko viņš bija pievilis tos, kas bija pieņēmuši tā zvēra zīmi, un tos, kas pielūdza viņa bildi: tie divi tapa dzīvi iemesti uguns zaņķī, kas deg ar sēru. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Un tie atlikušie tapa nokauti caur to zobenu, kas izgāja no mutes Tam, kas sēdēja uz tā zirga, un visi putni pieēdās no viņu miesām.

20 Un es redzēju eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija bezdibeņa atslēgas un lielas ķēdes savā rokā. (Abyssos g12) **2** Un viņš sagrāba to pūķi, to veco čūsku, tas ir velns un sātans, un to saistīja tūkstoš gadus. **3** Un viņš to iemeta bezdibenī un aizslēdza un uzlika zieģeli virsū, ka tas tos ļaudis vairs nepieviltu, tiekams tūkstoš gadi būtu pabeigti, un pēc tiem viņam būs vaļā tapt mazu brīdi. (Abyssos g12) **4** Un es redzēju goda krēslus, un uz tiem apsēdās, un šiem tapa dots tiesu spriest, un es redzēju to dvēseles, kam Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ galva bija nocirsta un kas nebija pielūguši nedz to zvēru nedz viņa bildi un nebija pieņēmuši to zīmi pie savas pieres un pie savas rokas; un tie dzīvoja un valdīja līdz ar Kristu tūkstoš gadus. **5** Bet tie citi mirušie netapa atkal dzīvi, tiekams tūkstoš gadi bija pabeigti; šī ir tā pirmā augšāmcelšanās. **6** Svētīgs un svēts, kam ir daļa pie tās pirmās augšāmcelšanās! Par šiem tai otrai nāvei varas nav, bet tie būs Dieva un Kristus priesteri un

valdīs līdz ar Viņu tūkstoš gadus. 7 Un kad tie tūkstoš gadi būs pabeigti, tad sātans no sava cietuma taps atraisīts, 8 Un izies vilt tās tautas, kas tanīs četros zemes stūros, to Gogu un Magogu, tos sapulcināt karā; šo pulks ir kā jūras smiltis. 9 Un tie nāca uz zemes klajumu un visapkārt apstāja to svēto lēģeri un to miļo pilsētu, un uguns krita no Dieva no debess un tos aprija. 10 Un velns, kas tos pievīla, tapa iemests tai uguns un sēra zaņķī, kur tas zvērs ir un tas viltīgais pravietis, un tie taps mocīti dienām naktīm mūžīgi mūžam. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Un es redzēju lielu baltu godības krēslu un To, kas uz tā sēdēja, no Viņa vaiga zeme un debess bēga, un vieta tiem netapa atrasta. 12 Un es redzēju tos mirušos, mazos un lielos stāvam Dieva priekšā, un tās grāmatas tapa atvērtas; un cita grāmata tapa atvērta, kas ir tā dzīvības grāmata. Un tie mirušie tapa tiesāti pēc tiem rakstiem tais grāmatās, pēc viņu darbiem. 13 Un jūra deva tos mirušos, kas iekš tās bija, un nāve un elle deva tos mirušos, kas iekš tām bija, un ikviens tapa tiesāts pēc saviem darbiem. (Hadēs g86) 14 Un nāve un elle tapa iemestas uguns zaņķī: šī ir tā otrā nāve. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Un ja kas netapa atrasts tai dzīvības grāmatā rakstīts, tas tapa iemests uguns zaņķī. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Un es redzēju jaunu debesi un jaunu zemi; jo tā pirmā debess un tā pirmā zeme bija zudušas, un jūra vairs nav. 2 Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm, sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. 3 Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi, tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājās pie tiem un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu. 4 Un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm un nāve vairs nebūs, nedz bēdas, nedz brēkšana, nedz raizes vairs nebūs; jo tās pirmās lietas ir pagājušas. 5 Un kas uz tā godības krēsla sēdēja, sacīja: redzi, visu es daru jaunu. Un Viņš uz mani saka: raksti! Jo šie vārdi ir uzticami un patiesīgi. 6 Un Viņš uz mani sacīja: tas ir noticis. Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Iesākums un Tas Gals. Es tam iztvikušam

došu no dzīvības ūdens avota bez maksas. 7 Kas uzvar, tam būs iemantot visas lietas, un Es būšu viņa Dievs, un viņš būs Mans dēls. 8 Bet tiem bailīgiem un neticīgiem un negantiem un slepkavām un mauciniekiem un burvjiem un elku kalpiem un visiem melkuļiem būs sava daļa tai zaņķī, kas deg ar uguni un sēru; tā ir tā otrā nāve. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Un pie manis nāca viens no tiem septiņiem eņģeļiem, kam tie septiņi kausi bija, pildīti ar tām septiņām pēdīgām mocībām, un runāja ar mani sacīdams: nāc šurp! Es tev rādīšu to sievu, Tā Jēra brūti. 10 Un viņš mani garā noveda uz lielu un augstu kalnu un man rādīja to lielo pilsētu, to svēto Jeruzālemi, kas no debesīm nokāpa no Dieva. 11 Un tai bija Dieva godība. Un viņas spožums bija tam visdārgākam akmenim līdzīgs, tā kā jaspisa akmens, kas spīd kā kristāls. 12 Un tai bija liels un augsts mūris ar divpadsmit vārtiem, un uz tiem vārtiem bija divpadsmit eņģeļi, un vārdi bija virsū rakstīti, kas ir tie divpadsmit Israēla bērnu cilšu vārdi. 13 No austruma trīs vārti, no ziemeļa puses trīs vārti, no dienasvidus puses trīs vārti, no vakara puses trīs vārti. 14 Un pilsētas mūrim bija divpadsmit pamati un uz tiem Tā Jēra divpadsmit apustuļu vārdi. 15 Un kas ar mani runāja, tam bija zelta kārts, ka tas to pilsētu mērotu un viņas vārtus un viņas mūrus. 16 Un tā pilsēta bija četrstūrīga un bija tik gara, cik plata. Un viņš to pilsētu mēroja ar to kārti pie divpadsmit tūkstošiem birzumiem; viņas garums un platums un augstums bija it vienāds. 17 Un viņš mēroja viņas mūri pie simts četrdesmit un četrām oлектīm pēc cilvēka mēra, kas tam eņģelim bija. 18 Un viņas mūris bija uztaisīts no jaspisa; un tā pilsēta bija no skaidra zelta, kas skaidrai glāzei bija līdzīgs. 19 Un pilsētas mūra pamati bija izrotāti ar visādiem dārgiem akmeņiem; pirmais pamats bija jaspis, otrais safirs, trešais kalķedons, ceturtais smaragds. 20 Piektais sardoniks, sestais sardis, septītais krizolits, astotais berils, deviņais topāzis, desmitais krizoprazs, vienpadsmitais hiacints, divpadsmitais ametists. 21 Un tie divpadsmit vārti bija divpadsmit pērles, un ikviens vārti bija no vienas pērles, un pilsētas

ielas bija skaidrs zelts tā kā skaidra glāze. **22** Un es neredzēju nevienu Dieva namu iekš tās, jo Tas Kungs, tas visu valdītājs Dievs, ir viņas nams un Tas Jērs. **23** Un tai pilsētai saules nevajag nedz mēneša, ka tie tur spīdētu, jo Dieva godība to apgaismo, un viņas gaišums ir Tas Jērs. **24** Un tautas staigās viņas gaišumā, un ķēniņi virs zemes savu godu un slavu nesīs tur iekšā. **25** Un viņas vārti netaps aizslēgti dienā, jo nakts tur nav. **26** Un tautu godu un slavu tur nesīs iekšā. **27** Un tur neieies neviens, kas ir apgānīts un negantību dara un melus, bet tie vien, kas ir rakstīti Tā Jēra dzīvības grāmatā.

22 Un viņš man rādīja dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristālu, iztekam no Dieva un Tā Jēra godības krēsla. **2** Viņas ielas vidū un pa abējām upes pusēm bija tas dzīvības koks, kas nesa divpadsmit reiz augļus, ikvienā mēnesī savu augli, un tā koka lapas ir tautām par dziedināšanu. **3** Un nekāda nolādēta vairs nebūs, un Dieva un Tā Jēra godības krēsls būs tur iekšā, un Viņa kalpi Viņam kalpos. **4** Un redzēs Viņa vaigu, un Viņa Vārds būs pie viņu pieres. **5** Un tur nakts nebūs, un tiem nevajadzēs nedz uguns nedz saules gaišuma; jo Tas Kungs Dievs tos apgaismo. Un tie valdīs mūžīgi mūžam.

(aiōn g165) **6** Un viņš uz mani sacīja: šie vārdi ir uzticami un patiesīgi. Un Tas Kungs, to svēto praviešu Dievs, Savu eņģeli ir sūtījis Saviem kalpiem to rādīt, kam būs notikt īsā laikā. **7** “Redzi, Es nāku drīz. Svētīgs ir tas, kas tur tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā.” **8** Un es, Jānis, tas esmu, kas šīs lietas redzējis un dzirdējis. Un kad es biju redzējis un dzirdējis, tad es metos zemē pielūgt priekš tā eņģeļa kājām, kas man šīs lietas rādīja. **9** Un viņš uz mani saka: raugi, nedari to! Jo es esmu tavs un tavu brāļu, to praviešu, darba biedrs, un to, kas šīs grāmatas vārdus tur. Pielūdz Dievu! **10** Un viņš uz mani saka: neaizzieģelē tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā, jo tas laiks ir tuvu. **11** Kas netaisnību dara, tas lai joprojām netaisnību dara, un kas ir apgānīts, tas lai joprojām ir apgānīts, un kas ir taisns, tas lai joprojām ir taisns, un kas ir svēts, tas lai joprojām ir svēts.

12 “Un redzi, Es nāku drīz, un Mana alga līdz ar Mani, ikvienam atmaksāt, kā viņa darbs būs. **13** Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Pirmais un Tas Pēdīgais, Tas Iesākums un Tas Gals.” **14** Svētīgi ir tie, kas Viņa baušļus dara, lai viņiem vara(tiesības) ir pie tā dzīvības koka, un lai viņi ieiet pa tiem pilsētas vārtiem. **15** Bet ārā ir tie suņi un tie burvji un tie maucinieki un tie slepkavas un tie elku kalpi un ikviens, kas mīl un dara melus. **16** “Es, Jēzus, Savu eņģeli esmu sūtījis, jums šo apliecināt priekš tām Dieva draudzēm. Es esmu Dāvīda sakne un dzimums, tā spožā Rīta Zvaigzne.” **17** Un Tas Gars un tā brūte saka: nāc! Un kas to dzird, tas lai saka: nāc! Un kam slāpst, tas lai nāk, un kam gribās, tas lai ņem to dzīvības ūdeni bez maksas. **18** Jo es apliecināju visiem, kas dzird tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā: ja kas pie šiem ko pieliek, tad Dievs pieliks viņam tās mocības, kas ir rakstītas šinī grāmatā. **19** Un ja kas ko atņem no tiem praviešu vārdiem, kas šinī grāmatā, tad Dievs atņems viņa daļu no tās dzīvības grāmatas un no tās svētās pilsētas un no tā, kas ir rakstīts šinī grāmatā. **20** Kas to apliecina, Tas saka: Tiešām, Es nāku drīz! Āmen. Tiešām, nāc, Kungs Jēzu! **21** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

66 Pantīņi

Latviešu at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Pirmā Mozus **9:8** Un Dievs runāja uz Nou un uz viņa dēliem pie viņa, sacīdams: **9:9** Redzi, Es ceļu Savu derību ar jums un ar jūsu dzimumu pēc jums, **9:10** Un ar ikvienu dzīvu dvasi, kas pie jums, ar putniem, lopiem un visām zemes dzīvībām pie jums; - proti ar visiem, kas no šķirta izgājuši, ar visām zemes dzīvībām. **9:11** Un Es ceļu Savu derību ar jums: un neviena miesa vairs netaps izdeldēta ūdensplūdīs, un plūdi vairs nemitās zemi. **9:12** Un Dievs sacīja: šī ir tā derības zīme, ko Es dodu starp Mani un jums un visām dzīvām dvasīm, kas pie jums, uz mūžīgiem laikiem. **9:13** Savu varavīksni padebešos Es esmu licis, un tā būs derības zīme starp Mani un starp zemi.

Otra Mozus **14:13** Tad Mozus sacīja uz tiem ļaudīm: nebīstaties, pastāviet un lūkojiet Tā Kunga pestīšanu, ko Viņš šodien jums darīs. Jo tos eģiptiešus, ko jūs šodien redzat, jūs mūžam vairs neredzēsiet. **14:14** Tas Kungs karos par jums, un jūs būsiet mierā.

Trešā Mozus **20:26** Un jums būs Man būt svētiem, jo Es, Tas Kungs, esmu svēts un esmu jūs nošķīris no pagāniem, Man piederēt.

Ceturtdā Mozus **6:24** Tas Kungs lai tevi svētī un lai tevi pasargā; **6:25** Tas Kungs lai apgaismo Savu vaigu pār tevi un lai tev ir žēlīgs; **6:26** Tas Kungs lai paceļ Savu vaigu uz tevi un lai tev dod mieru!

Piektā Mozus **18:18** Es tiem ceļšu pravieti, kāds tu esi, no viņu brāļu vidus, un Es likšu Savu vārdu viņa mutē, un viņš runās uz tiem visu, ko Es tam pavēlēšu. **18:19** Un ja kāds neklausīs Maniem vārdiem, ko viņš runās Manā Vārdā, no tā Es to prasišu.

Jozuas **1:7** Esi tikai stiprs un turi drošu prātu, ka tu turies un dari pēc visas bauslības, ko Mozus, Mans kalps, tev ir pavēlējis; neatkāpies no tās ne pa labo ne pa kreiso roku, ka tev labi izdodas visur, kur tu iesi. **1:8** Lai šī bauslības grāmata neatstājās no tavas mutes, bet apdomā to dienām naktīm, ka tu vari turēt un darīt visu, kas tanī stāv rakstīts: tad tavi ceļi labi izdosies un tad tev laimēsies. **1:9** Vai Es tev neesmu pavēlējis: esi stiprs un turi drošu prātu? Nebēdājies un nebaļojies, jo Tas Kungs, tavs Dievs, ir ar tevi visur, kurp tu iesi.

Soģu **2:7** Un tie ļaudis kalpoja Tam Kungam, kamēr Jozuas dzīvoja un kamēr tie vecaji dzīvoja, kas vēl ilgu laiku pēc Jozuas dzīvoja, kas bija redzējuši visus Tā Kunga lielos darbus, ko Viņš bija darījis pie Israēla bērniem.

Rutes **1:16** Bet Rute sacīja: nespied mani, tevi atstāt un no tevis aiziet; jo kurp tu iesi, arī es iešu, un kur tu mitīsi, tur arī es mitīšu; tavi ļaudis ir mani ļaudis, un tavs Dievs ir mans Dievs; **1:17** Kur

tu mirsi, tur es miršu, un tur gribu tapt aprakta; lai Tas Kungs man šā un tā dara, nāve vien mani un tevi šķirs.

Pirmā Samuela 16:7 Bet Tas Kungs sacīja uz Samuēli: “Neuzlūko viņa ģīmi nedz viņa lielo garumu, jo Es viņu esmu atmetis. Jo tas nav tā, kā cilvēki redz. Jo cilvēks redz, kas priekš acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi.”

Otra Samuela 7:22 Tāpēc Tu esi augsts, Kungs Dievs. Jo neviena nav kā Tu, un Dieva nav kā Tu vien pēc visa, ko esam dzirdējuši savām ausīm.

Pirmā Kēniņu 2:3 Un sargi, kas jāsargā Tam Kungam, tavam Dievam, staigādams Viņa ceļos, turēdams Viņa likumus, Viņa baušļus un Viņa tiesas un Viņa liecības, tā kā Mozus bauslibā ir rakstīts, ka tu prātīgi turies iekš visa, ko tu dari, un visur, kurp tu griezies.

Otra Kēniņu 22:19 Tāpēc ka tava sirds mīksta tapusi, un tu priekš Tā Kunga esi zemojies, dzirdēdams, ko Es esmu runājis pret šo vietu un pret viņas iedzīvotājiem, ka tiem būs iet postā un palikt par lāstu, un esi saplēsis savas drēbes un raudājis manā priekšā, tad es tevi arī esmu paklausījis, saka Tas Kungs.

Pirmā Laiku 29:17 Un es zinu, mans Dievs, ka Tu sirdi pārbaudi, un skaidrība Tev labi patīk; no savas sirds skaidrības visu šo esmu devis ar labu prātu, un esmu redzējis ar liksmību Tavus ļaudis, kas še sanākuši, Tev dodam labprātīgi.

Otra Laiku 7:14 Un Mani ļaudis, pār kuriem Mans vārds ir saukts, pazemosies un pielūgs un meklēs Manu vaigu un atgriezīsies no saviem ļauniem ceļiem, tad Es no debesīm gribu klausīt un piedot viņu grēkus un dziedināt viņu zemi.

Ezras 7:10 Jo Ezra savā sirdī bija apņēmis, Tā Kunga bauslibu meklēt un darīt un mācīt Israēlim likumus un tiesu.

Nechemijas 6:3 Un es sūtīju vēstnešus pie tiem un liku sacīt: man liels darbs darāms, ka nevaru nonākt; kāpēc šim darbam būs kavēties, ka es to pamestu un pie jums nonāktu?

Esteres 4:14 Jo ja tu šinī laikā kļusu cietīsi, tad Jūdiem nāks palīdzība un izglābšana no citas vietas, bet tu un tava tēva nams iesiet bojā. Un kas zina, vai tu šī laika labad neesi iecelta par ķēniņieni?

Ījaba 19:25 Bet es zinu, ka mans Pestītājs dzīvs, un pēcgalā Viņš celsies pār pīšļiem.

Psalmi 23:1 Dāvida dziesma. Tas Kungs ir mans gans, man netrūks nenieka. 23:2 Viņš man liek ganīties uz zālainām ganībām, Viņš mani vada pie palēna ūdens. 23:3 Viņš atspirdzina manu dvēseli, Viņš mani ved uz taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ. 23:4 Jebšu es arī staigātu nāves ēnas ielejā, taču ļaunuma nebīstos; jo Tu esi pie manis, Tavs koks(ganu vēzda) un Tavs zizlis mani iepriecina. 23:5 Tu sataisi manā priekšā galdu pret maniem ienaidniekiem, Tu svaidi manu galvu ar eļļu, mans biķeris ir papildnam pieliets. 23:6 Tiešām, labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā vienmēr.

Salamana Pamācības 3:5 Paļaujies uz To Kungu no visas savas sirds un nepaļaujies uz savu gudrību. 3:6 Visos savos ceļos ņem Viņu vērā, tad Viņš darīs līdzenas tavas tekas

Salamans Mācītājs 3:10 Es esmu redzējis grūtumu, ko Dievs cilvēku bērniem uzlicis, ar to mocīties. 3:11 Viņš visu jauki ir darījis savā laikā; pat mūžību viņš licis viņu sirdīs; tik cilvēks nevar izprast Dieva darbu, ne viņa iesākumu, ne galu.

Augstā Dziesma 2:4 Viņš mani ved vīna namā, un mīlestība ir viņa karogs pār mani.

Jesajas 9:6 Jo viens bērns mums dzimis, viens dēls mums dots, un valdība ir uz Viņa kamieša; un Viņa vārds top saukts: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera lielkungs. 9:7 Lai valdība top vairota, un mieram nav gala uz Dāvida goda krēsla un Viņa valstībā, ka Viņš to sataisa un stiprina ar tiesu un taisnību no šī laika mūžīgi. To darīs Tā Kunga Cebaot karstums.

Jeremijas 1:4 Un Tā Kunga vārds notika uz mani un sacīja: 1:5 Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi esmu pazinis, un pirms tu iznāci no mātes miesām, Es tevi esmu svētījis; tautām par pravieti Es tevi esmu licis. 1:6 Tad es sacīju: ak Kungs, Dievs, redzi, es neprotu runāt, jo es esmu jauns. 1:7 Bet Tas Kungs uz mani sacīja: nesaki, es esmu jauns; jo visur, kurp Es tevi sūtīšu, tev būs iet, un visu, ko Es tev pavēlēšu, tev būs runāt. 1:8 Nebīsties no viņiem, jo Es esmu ar tevi un tevi izglābšu, saka Tas Kungs. 1:9 Un Tas Kungs izstiepa Savu roku un aizskāra manu muti, un Tas Kungs sacīja uz mani: redzi, Es lieku Savus vārdus tavā mutē. 1:10 Redzi, Es tevi šodien ieceļu pār tautām un pār valstīm, izraut un salauzīt un izdeldēt un izpostīt, tad uztaisīt un dēstīt.

Raudu Dziesmas 3:21 To es likšu pie savas sirds, tāpēc es gribu cerēt. 3:22 Tā Kunga žēlastība to dara, ka mēs vēl neesam pagalam, jo Viņa apžēlošanās ir bez gala. 3:23 Tā ir ik rītu jauna, Tava uzticība ir ļoti liela.

Ecechiela 36:26 Un Es jums došu jaunu sirdi un došu jums jaunu garu, un atņemšu to akmens sirdi no jūsu miesām un došu jums miesīgu sirdi. 36:27 Un Es jums došu Savu Garu un darišu, ka jūs staigāsiēt Manos likumos un sargāsiēt un darisiēt Manas tiesas.

Daniēla 3:16 Tad Sadrahs, Mesahs un AbedNegus atbildēja un sacīja uz ķēniņu Nebukadnecaru: mums nevajag uz šo lietu atbildēt. 3:17 Redzi, mūsu Dievs, ko mēs godājam, gan ir varens mūs izglābt no degoša cepļa un mūs arī izpestīt no tavas rokas, ak ķēniņ. 3:18 Un jebšu Viņš to arī nedarītu, taču tev būs zināt, ka mēs tavus dievus negribam godāt nedz pielūgt to zelta tēlu, ko tu esi taisījis.

Hozejas 6:6 Jo Man patīk mīlestība un ne upuris, un Dieva atzišana vairāk nekā dedzināmie upuri.

Joēla 2:28 Pēc tam tas notiks, ka Es Savu Garu izliešu pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas sludinās praviešu mācību, jūsu vecaji sapņos sapņus, jūsu jaunekļi redzēs parādīšanas. 2:29 Arī pār kalpiem un pār kalponēm Es izliešu Savu Garu tanīs dienās. 2:30 Un Es darišu brīnumus debesīs un zemes virsū, asinis un uguni un dūmu tvaiku. 2:31 Saule taps pārvērsta par tumsību un mēnesis par asinīm, pirms nekā nāks Tā Kunga lielā un bijājamā diena. 2:32 Un notiks, ka ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauks, taps izglābts. Jo Ciānas kalnā un Jeruzalemē būs glābšana, kā Tas Kungs ir runājis, un pie tiem atlikušiem būs tie, ko Tas Kungs aicinās.

Amosa 5:24 Bet lai plūst tiesa kā ūdens un taisnība kā stipra upe.

Obadjas 1:15 Jo Tā Kunga diena ir klāt pār visiem pagāniem. Tā kā tu esi darījis, tāpat tev darīs, tavi darbi atgriezīsies uz tavu galvu.

Jonas 2:6 Es nogrimu pie kalnu pamatiem, zeme savas durvis pār mani bija aizdarījusi mūžīgi, bet Tu manu dzīvību esi izvedis no posta, Kungs, mans Dievs. 2:7 Kad mana dvēsele iekš manis izsamisējās, tad es pieminēju To Kungu, un mana lūgšana nāca pie Tevis Tavā svētā namā. 2:8 Kas turas pie viltīgas nelietības tie zaudē savu žēlastību. 2:9 Bet es Tev upurēju ar patecības balsi; ko esmu solījis, to es maksāšu. Pie Tā Kunga ir pestīšana.

Michas **6:8** Viņš tev, cilvēks, darījis zināmu, kas labs, un ko Tas Kungs no tevis prasa: tikai taisnību darīt, žēlastību mīlēt un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā.

Nachuma **1:2** Bargs Dievs un atriebējs ir Tas Kungs, Tas Kungs ir atriebējs un ļoti bargs, Tas Kungs ir atriebējs Saviem pretiniekiem, un atmaksā Saviem ienaidniekiem. **1:3** Tas Kungs ir lēnprātīgs un liels spēkā, bet nepamet nesodītu; Tā Kunga ceļš ir viesuli un vētrā, un padebesī ir Viņa kāju pišļi,

Habakuka **3:17** Ja viģes koks nezaļos, un augļu nebūs vīna kokam; eļļas koka augums nepiepilda cerības, un tīrumi nenes barību, avis izzudušas no ganībām un lopa nav laidaros. **3:18** Bet tomēr es priecāšos iekš Tā Kunga, es liksmošos iekš Dieva, sava Pestītāja. **3:19** Tas Kungs Dievs ir mans stiprums, viņš dara man kājas kā stirnām un mani vedīs pa maniem kalniem. - Dziedātāju vadonim uz manām koklēm.

Cefanjas **3:17** Tas Kungs, tavs Dievs, ir tavā vidū, stiprs Pestītājs, Viņš priecāsies par tevi ar liksmību, Viņš cietīs kļu su savā mīlestībā, Viņš priecāsies par tevi ar gavilēšanu.

Hagaja **1:4** Vai tad jums ir laiks, dzīvot glītos namos un šim namam būs stāvēt postā? **1:5** Nu tad tā saka Tas Kungs Cebaot: ņemat vērā savus ceļus. **1:6** Jūs sējat daudz un pļaujat maz, jūs ēdat, bet nepaēdat, jūs dzerat bet nepadzerat, jūs ģērbjaties, bet jums nepaliek silti, un algādzis pelna algu cauram makam. **1:7** Tā saka Tas Kungs Cebaot: liekat vērā savus ceļus.

Cakarijas **12:10** Bet pār Dāvida namu un pār Jeruzālemes iedzīvotājiem Es izliešu žēlastības un lūgšanas garu. Un tie uz Mani raudzīsies, ko tie ir cauri dūruši. Un par Viņu tie žēlosies, kā žēlojās par vienīgo, un tie gauži par Viņu vaimanās, ka vaimanā par pirmdzimto.

Maleachija **4:2** Bet jums, kas Manu vārdu bīstaties, taisnības saule uzlēks, un dziedināšana būs apakš viņas spārniem, un jūs iziesiet un lēksiet kā baroti teļi. **4:3** Un jūs samīsiet bezdievīgos, jo tie būs pelni apakš jūsu pēdām tai dienā, ko Es darišu, saka Tas Kungs Cebaot.

Mateja Evaņģēlijs **28:18** Un Jēzus piegājis, runāja ar tiem un sacīja: “Man ir dota visa vara debesis un virs zemes. **28:19** Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristidami Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā, **28:20** Tos mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis; un, redzi, Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam. Āmen.” (aiōn g165)

Marka Evaņģēlijs **1:14** Bet pēc tam, kad Jānis bija nodots, Jēzus nāca uz Galileju, sludinādams Dieva evaņģēliju **1:15** Un sacīdams: “Tas laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusī! Atgriezieties no grēkiem un ticat uz to evaņģēliju.” **1:16** Un pie Galilejas jūras staigādams, Viņš redzēja Sīmani un Andreju, viņa brāli, tiklu jūrā metam; jo tie bija zvejnieki. **1:17** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Nāciet Man pakal, un Es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem.” **1:18** Un tūdaļ savus tiklus atstājuši, tie Viņam gāja pakal.

Lūkas Evaņģēlijs **4:18** “Tā Kunga gars ir uz Manis, tāpēc Viņš Mani svaidījis, nabagiem sludināt prieka vēsti, tos, kam sagrauztas sirdis, dziedināt, cietuma ļaudīm sludināt atsvabināšanu, un aklīm gaismu, salauztos palaist vaļā,

Jāņa Evaņģēlijs **3:16** Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš Savu vienpiedzimušo Dēlu devis, ka visiem tiem, kas tic uz Viņu, nebūs pazust, bet dabūt mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) **3:17** Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, ka Tas pasauli sodītu, bet ka pasaule caur Viņu taptu pestīta.

Apustuļu Darbi **1:7** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Jums nepieklājās zināt tos laikus jeb brīžus, ko Tas Tēvs Savā pašā varā nolīcis. **1:8** Bet jūs dabūsiet spēku, kad Tas Svētais Gars pār jums būs nācis,

un būsiet Mani liecinieki tā Jeruzālemē, kā arī visā Jūdu zemē un Samarijā un līdz pat pasaules galam.”

Pāvilavēstulē Romiešiem **11:32** Jo Dievs visus ir saslēdzis nepaklausībā, ka lai Viņš par visiem apžēlotos. **(eleese g1653)** **11:33** Ak Dieva bagātības un gudrības un atzišanas dziļums! Cik neizmanāmas ir Viņa tiesas un neizdibinājami Viņa ceļi! **11:34** Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu? Jeb kas ir bijis Viņam padoma devējs? **11:35** Jeb kas Viņam papriekš devis, ka tam taptu atmaksāts? **11:36** Jo no Viņa un caur Viņu un uz Viņu ir visas lietas. Viņam lai ir gods mūžīgi! Āmen. **(aiōn g165)**

Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem **6:9** Vai nezināt, ka netaisnie Dieva valstību neieņems? Nepieņematies! Ne maucinieki, ne elkadiēvīgie, ne laulības pārkāpēji, ne malaki, ne tie, kas pie vīriem gul, **6:10** Ne zagļi, ne plēsēji, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji Dieva valstību neieņems. **6:11** Un kādi no jums bija tādi; bet jūs esat nomazgāti, bet jūs esat svēti darīti, bet jūs esat taisnoti iekš Tā Kunga Jēzus vārda un iekš mūsu Dieva Gara.

Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem **5:17** Tad nu, ja kas ir iekš Kristus, tas ir jauns radījums. Kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir palicis jauns. **5:18** Bet viss tas ir no Dieva, kas mūs ir salīdzinājis ar Sevi pašu caur Jēzu Kristu un mums devis to salīdzināšanas amatu. **5:19** Jo Dievs bija iekš Kristus, salīdzinādams pasauli ar Sevi pašu, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un mūsu starpā ir iecēlis to salīdzināšanas vārdu. **5:20** Tad nu no Kristus puses mēs esam sūtīti, tā kā Dievs caur mums lūgtu, mēs lūdzam no Kristus puses: ļaujaties salīdzināties ar Dievu. **5:21** Jo To, kas nekāda grēka nav zinājis, Viņš priekš mums ir darījis par grēku, ka mēs iekš Tā kļūtu Dieva taisnība.

Pāvila Vēstule Galatiešiem **1:6** Es brīnos, ka jūs tik drīz no tā, kas jūs ir aicinājis caur Kristus žēlastību, topat nogriezti uz citu evaņģēliju; **1:7** Un tomēr cita nav, bet tikai kādi rodas, kas jūs sajauc un Kristus evaņģēliju grib pārgrozīt.

Pāvila Vēstule Efeziešiem **2:1** Un arī jūs, kas bijāt nomiruši iekš pārkāpšanām un grēkiem, **2:2** Iekš kuriem jūs citkārt staigājuši pēc šās pasaules ieraduma un pēc tā virsnieka, kas valda gaisā, gara, kas tagad spēcīgi darbojas iekš neticības bērniem; **(aiōn g165)** **2:3** Starp tiem arī mēs visi citkārt dzīvojām savas miesas kāribās, darīdami miesas un sirds prātu, un no dabas bijām dusmības bērni, tā kā arī tie citi; **2:4** Bet Dievs, bagāts būdams apžēlošanā, mūs ir milējis Savas lielās mīlestības pēc, **2:5** Un mūs, kas bijām nomiruši grēkos, ar Kristu ir darījis dzīvus (caur žēlastību jūs esat izglābti), **2:6** Un līdz uzmodinājis un līdz sēdinājis debesis iekš Kristus Jēzus, **2:7** Ka Tas nākamos laikos parādītu Savas žēlastības pārlietam lielo bagātību caur to laipnību pār mums iekš Kristus Jēzus. **(aiōn g165)** **2:8** Jo no žēlastības jūs esat pestīti caur ticību, un tas ne no jums: tā ir Dieva dāvana; **2:9** Ne no darbiem, lai neviens nelielās. **2:10** Jo mēs esam Viņa darbs, radīti iekš Kristus Jēzus uz labiem darbiem, uz kuriem Dievs mūs papriekš ir sataisījis, ka mums iekš tiem būs staigāt.

Pāvila Vēstule Filipiešiem **3:7** Bet kas man bija par mantu, to es Kristus dēļ esmu turējis par skādi. **3:8** Jo patiesi es arī visu turu par skādi pret Kristus Jēzus, mana Kunga, atzišanas augsto mantu; tādēļ es visu esmu pametis, un to turu par sūdu, lai es Kristu mantoju, **3:9** Un iekš Viņa topu atrasts, ka man nav sava taisnība, tā, kas ir no bauslības, bet tā, kas ir caur Kristus ticību, proti tā taisnība, kas ir no Dieva caur ticību;

Pāvila Vēstule Kolosiešiem **1:15** Tas ir Tā neredzamā Dieva ģimīš, visu radījumu pirmdzimtais. **1:16** Jo iekš Viņa visas lietas ir radītas, kas debesis un virs zemes, redzamās un neredzamās, lai gan troņi, lai gan kundzības, lai gan virsniecības, lai gan valdības, visas lietas ir radītas caur Viņu un uz Viņu. **1:17** Un Viņš ir priekš visām lietām, un visas lietas pastāv iekš Viņa; **1:18** Un Viņš ir tai miesai tā galva, proti tai draudzei; Viņš ir tas iesākums, tas pirmdzimtais no tiem mirušiem,

ka Viņš starp visiem būtu tas pirmais. **1:19** Jo Tam Tēvam ir paticis, ka iekš Viņa mājotu visa pilnība, **1:20** Un ka caur Viņu un uz Viņu visu salīdzinātu, gan to, kas virs zemes, gan to, kas debesīs, mieru darīdams caur Viņu, caur Viņa krusta asinīm.

Pāvila 1. Vēstule Tesalonikiešiem **4:1** Tad nu vēl, brāļi, jūs lūdzam un paskubinājam iekš Tā Kunga Jēzus, kā jūs no mums jau esat dzirdējuši, kā jums būs staigāt Dievam par patikšanu, lai jūs jo dienas jo vairāk pieņematies. **4:2** Jo jūs zināt, kādas pavēles mēs jums esam devuši caur To Kungu Jēzu. **4:3** Jo šis ir Dieva prāts, ka jūs topat svēti, ka jums būs atrauties no maucības, **4:4** Ka ikvienam būs zināt, sev draugu mantot iekš svētīšanas un goda, **4:5** Ne kārības sērgā, kā arī tie pagāni, kas Dievu nepazīst;

Pāvila 2. Vēstule Tesalonikiešiem **3:6** Mēs jums pavēlam, brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, atstāties no ikviena brāļa, kas staigā netikli un ne pēc tās mācības, ko tas no mums ir dabūjis. **3:7** Jo jūs paši zināt, kā piederās mums pakāļ dzīties; jo mēs jūsu starpā neesam netikli turējušies, **3:8** Nedz esam maizi ēduši pie kāda bez maksas, bet iekš darbošanās un pūlēšanās naktīm dienām strādādami, ka nevienu no jums neapgrūtinātu; **3:9** Ne ka mums nebūtu brīv, bet lai paši sevi jums dotu par priekšzīmi mums pakāļdzīties. **3:10** Jo kad bijām pie jums, to jums esam pavēlējuši, ka, ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst.

Pāvila 1. Vēstule Timotejam **2:1** Tad nu es pamācu pār visām lietām, lai notiek lūgšanas, piesaukšanas, aizlūgšanas, pateikšanas par visiem cilvēkiem, **2:2** Par ķēniņiem un visiem, kas ir augstā kārtā, lai mēs mierīgi un klusi dzīvojam visā dievbijāšanā un godā. **2:3** Jo tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, **2:4** Kas grib, ka visi cilvēki top izglābti un nāk pie patiesības atziņas. **2:5** Jo viens Dievs ir un viens vidutājs starp Dievu un cilvēkiem, tas cilvēks Kristus Jēzus,

Pāvila 2. Vēstule Timotejam **2:8** Turi piemiņā Jēzu Kristu, kas no mironiem uzmodināts, no Dāvīda dzimuma pēc mana evaņģēlija. **2:9** Viņa dēļ es ļaunumu ciešu līdz pat saitēm kā ļaundarītājs; bet Dieva vārds nav saistīts. **2:10** Tāpēc es visu panesu to izredzēto dēļ, lai arī tie debess prieku dabū iekš Kristus Jēzus ar mūžīgu godību. (aiōnios g166)

Pāvila Vēstule Tītam **2:11** Jo Dieva žēlastība, kas visiem cilvēkiem pestīšanu atnes, ir atspīdējusi **2:12** Un mūs pamāca, lai mēs bezdievību un pasaulīgas kārības aizliegdami, šķīstī un taisni un dievbijīgi dzīvojam šinī pasaulē, (aiōn g165) **2:13** Gaidīdami to mūžīgo cerības labumu un tā lielā Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus godības atspīdēšanu; **2:14** Tas Pats par mums ir nodevies, ka mūs atpirktu no visas netaisnības un šķīstītu Sev pašam īpašus ļaudis, kas čakli dzītos uz labiem darbiem.

Pāvila Vēstule Filemonam **1:3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **1:4** Es savam Dievam pateicos allāžī, tevi pieminēdams savās lūgšanās, **1:5** Dzirdēdams par tavu mīlestību un ticību, kas tev ir uz To Kungu Jēzu un uz visiem svētiem, **1:6** Ka tā ticība, kas tev ir līdz ar mums, top spēcīga un tu atzīsti visu to labumu, kas mums ir iekš Kristus Jēzus. **1:7** Jo mums ir liels prieks un iepriecināšana caur tavu mīlestību; jo caur tevi, brāli, tiem svētiem sirdis ir atspirdzinātas.

Vēstule Ebrējiem **1:1** Dievs dažu reizi un dažādi vecos laikos uz tiem tēviem runājis caur tiem praviešiem, **1:2** šinīs pēdīgās dienās uz mums ir runājis caur To Dēlu; To Viņš ir iecēlis par mantinieku pār visu; caur To Viņš arī pasauli radījis; (aiōn g165) **1:3** Tas ir tas godības atspīdums un Viņa būšanas ģīmis un nes visas lietas caur Savu spēcīgo vārdu, un, šķīstīšanu no grēkiem darījis caur Sevi pašu, un sēdies pie labās rokas tai godībai augstībā;

Jēkaba Vēstule **1:16** Nepieviļaties, mani mīļie brāļi! **1:17** Ikviens laba dāvana un ikviens pilnīgs dāvinājums nāk zemē no augšienes, no tā gaismas Tēva, pie kā nekādas pārmišanās nedz pārvēršanās ēnas. **1:18** Pēc Sava prāta Viņš mūs ir dzemdinājis caur to patiesības vārdu, ka mēs būtu Viņa radījumu pirmaji.

Pēterā 1. Vēstule **3:18** Jo arī Kristus vienreiz par grēkiem ir cietis, taisnais par netaisniem, ka Viņš mūs Dievam pievestu, miesā gan nonāvēts, bet dzīvs darīts garā,

Pēterā 2. Vēstule **1:3** Tā kā Viņa dievišķais spēks mums visu, kas der pie dzīvošanas un dievbijības, ir dāvinājis caur Tā atzišanu, kas mūs aicinājis caur Savu godību un spēku; **1:4** Caur ko mums tās visu lielās un dārgās apsolišanas ir dāvinātas, lai jūs caur tām dalību dabūjiet pie dievišķas dabas, bēgdami no tā posta, kas ir pasaulē caur iekārošanu:

Jāņa 1. Vēstule **2:1** Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkojiet; un ja kas grēko, tad mums ir aizbildinātājs pie Tā Tēva, Jēzus Kristus, tas taisnais. **2:2** Un Viņš ir tā salīdzināšana par mūsu grēkiem, un ne vien par mūsu, bet arī par visas pasaules grēkiem.

Jāņa 2. Vēstule **1:7** Jo daudz viltnieki ir nākuši pasaulē, kas neaplicina Jēzu Kristu esam nākušu miesā. Šis ir tas viltnieks un tas pretī-kristus.

Jāņa 3. Vēstule **1:4** Man lielāka prieka nav, nekā kad dzirdu savus bērnus staigājam iekš patiesības.

Jūdas Vēstule **1:3** Mīļie, no visas sirds rūpējoties jums rakstīt par to pestīšanu, kas mums visiem ir kopā, man vajadzēja jums rakstīt un lūgt, lai jūs cīnāties par to ticību, kas vienreiz tiem svētiem ir dota. **1:4** Jo kādi cilvēki ielavijušies, kas rakstos sen papriekš nozīmēti uz šo sodību, bezdievīgi, kas mūsu Dieva žēlastību pārvērš bezkaunībā un aizliedz to vienīgo valdītāju Dievu un mūsu Kungu Jēzu Kristu.

Jaņa Atklāsmes Grāmata **3:19** Ko Es milēju, tos Es pārmācu un pamācu: tad nu iekarsies un atgriezies. **3:20** Redzi, Es stāvu priekš durvīm un klausīšos: ja kas Manu balsi klausīs un durvis atvērs, pie tā Es ieiešu un vakarēdienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani. **3:21** Kas uzvar, tam Es došu sēdēt ar Mani uz Mana goda krēsla, tā kā Es esmu uzvarējis un sēdies ar Savu Tēvu uz Viņa goda krēsla. **3:22** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka.

Lasītāja ceļvedis

Latviešu at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Terminu Vārdnīca

Latviešu at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

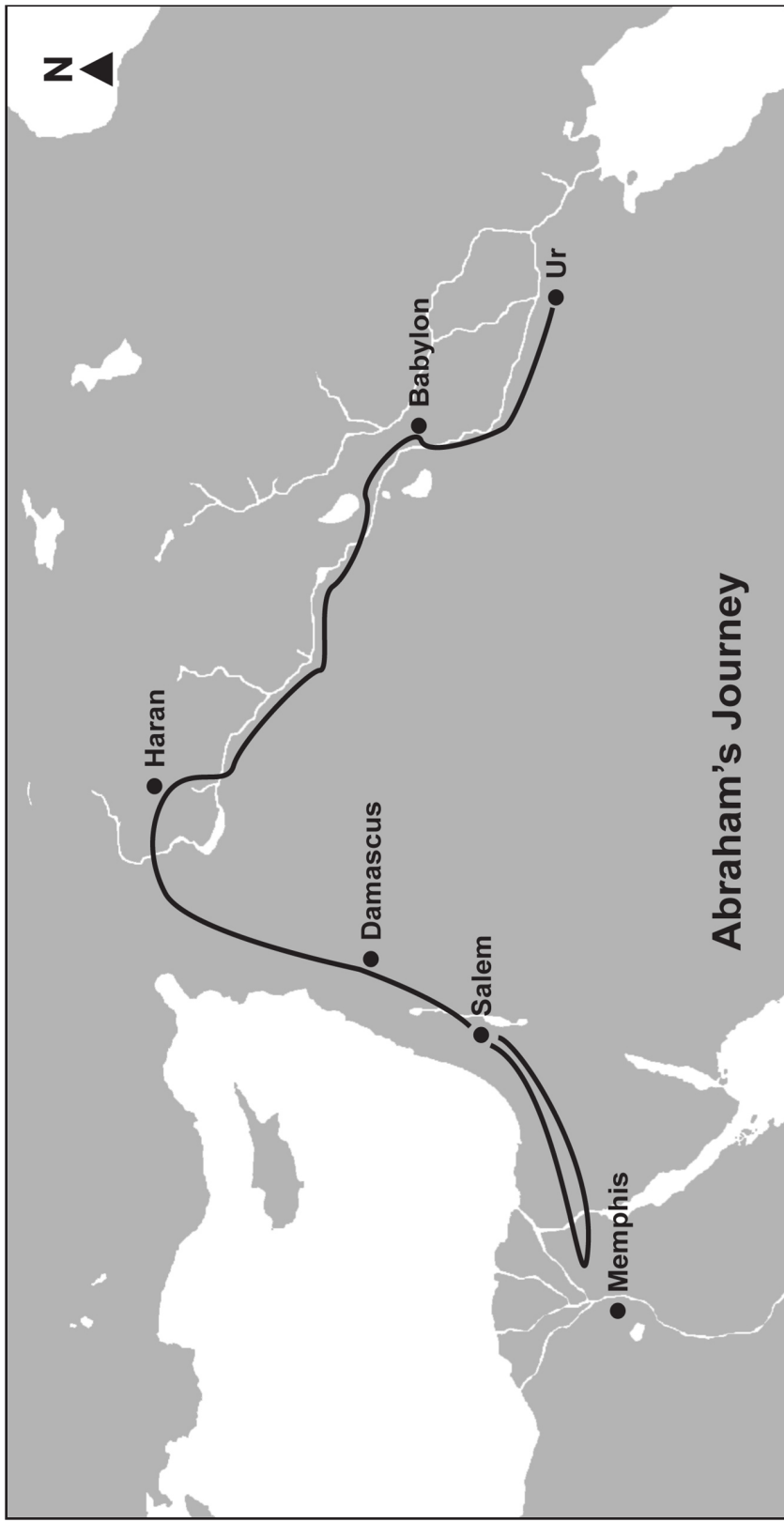
Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

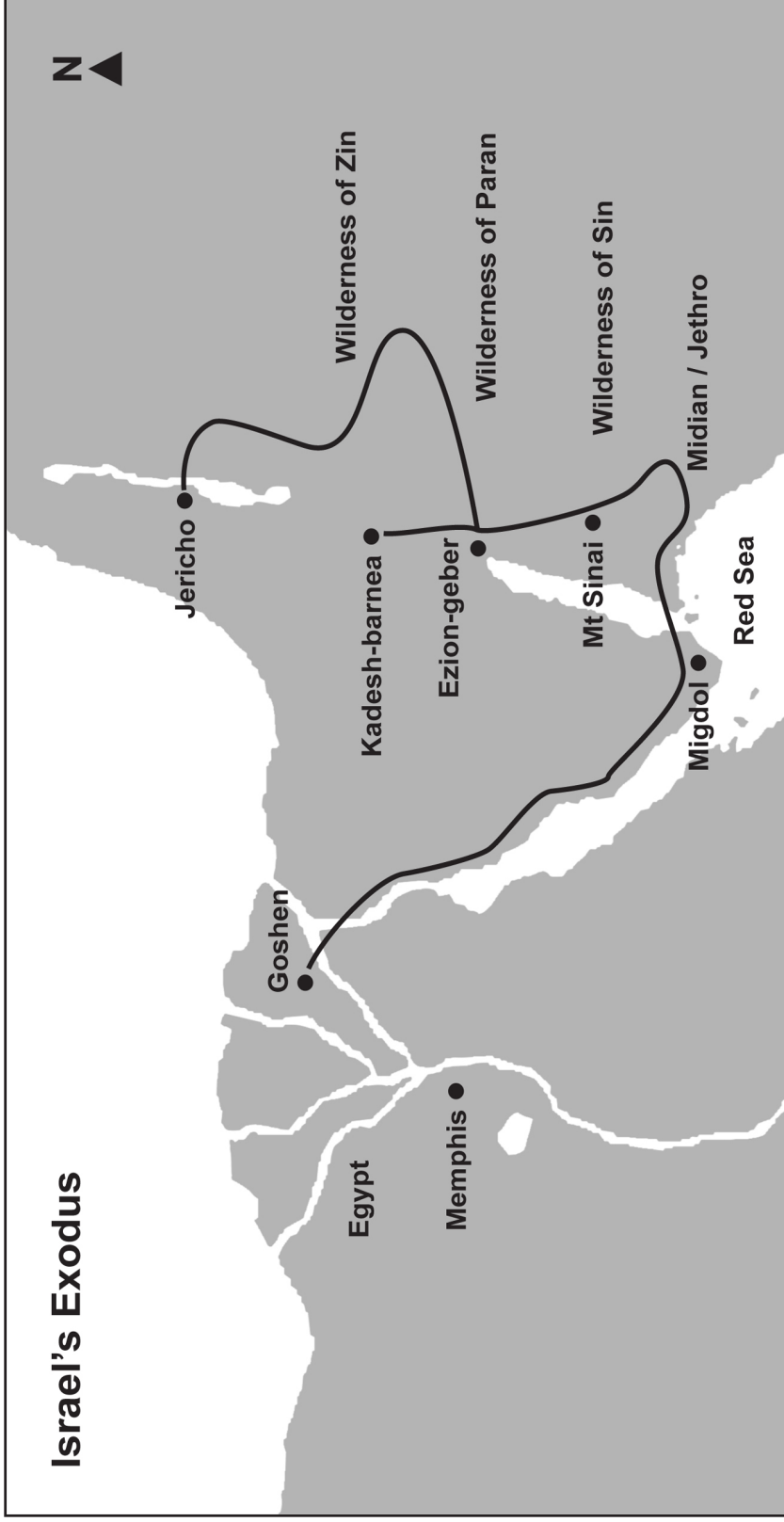
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

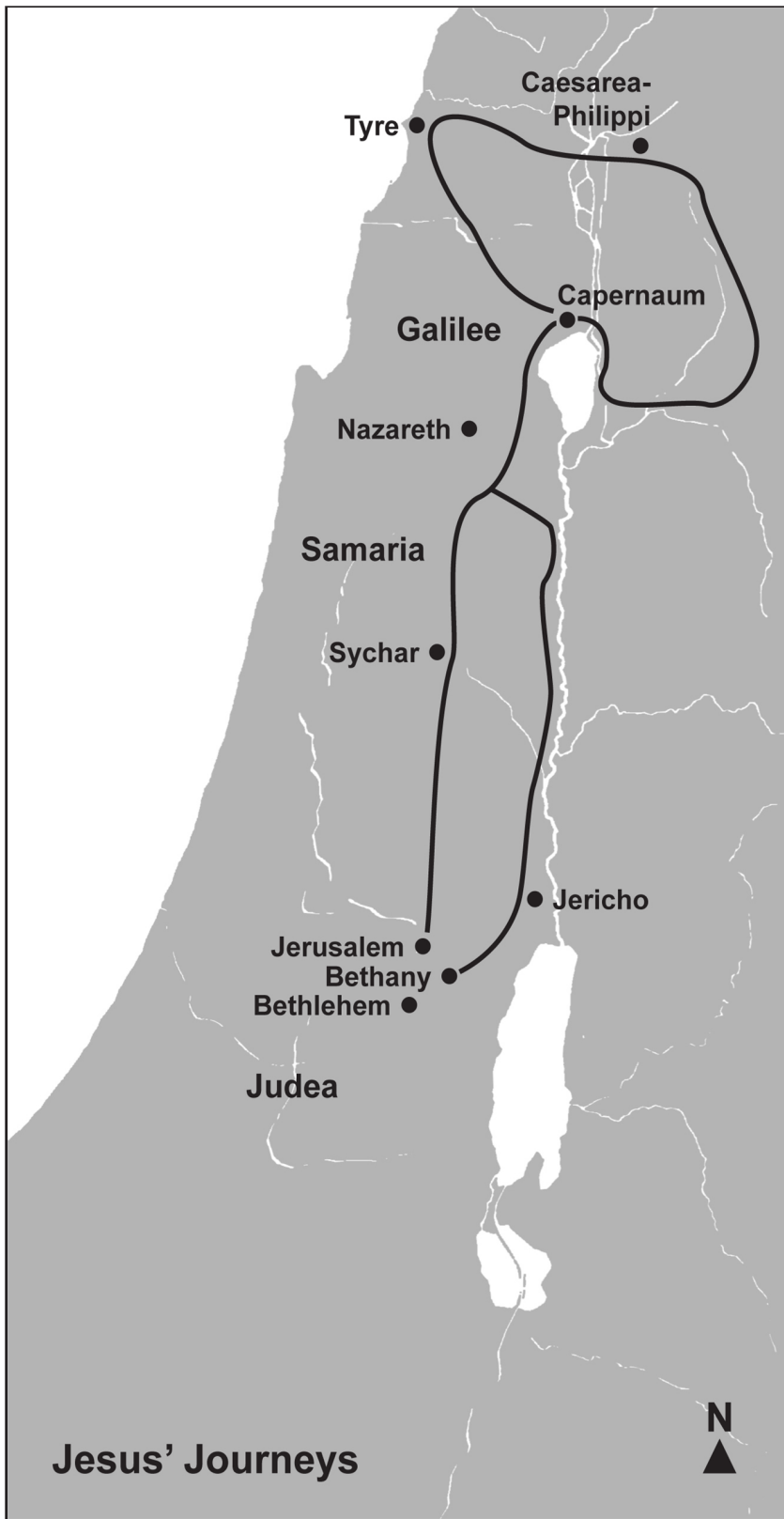
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

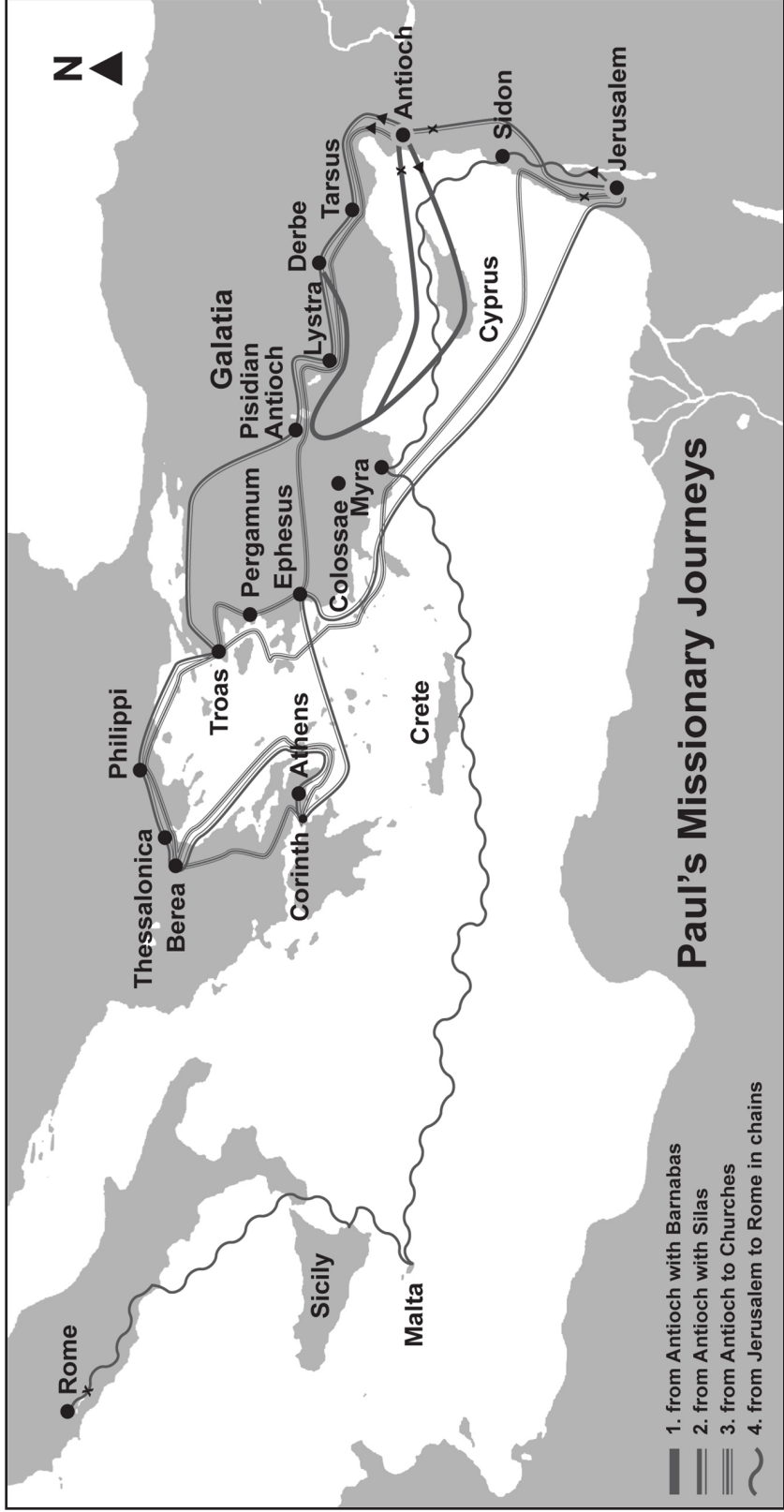
Caur ticību Ābrahāms aicināts ir paklausījis un izgājis uz to vietu, ko tam bija marotot, un viņš ir izgājis, nezinādams, kur nonāksot. - Vēstule Ebrējiem 11:8

Un kad Faraons tos ļaudis bija atļaidis, tad Dievs tos nevadīja pa Fīlistu zemes ceļu, iebšu tas bija isāks, jo Dievs sacīja: lai tiem ļaudīm nepaliek žēl, kad tie redz karu, un lai tie atkal negriežās atpakaļ uz Eģiptes zemi. - Otra Mozus 13:17

Jo arī Tas Cilvēka Dēls nav nācis, ka Viņam taptu kalpot, bet ka Viņš kalpotu un Savu dzīvību dotu par atpiršanas maksu priekš daudziem. - Marka Evaņģēlijs 10:45

Pāvils, Jēzus Kristus kalps, aicināts par apustuli, izvēlēts, sludināt Dieva evaņģēliju, - Pāvilavēstulē Romiešiem 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		
Where are we? ◀			Innocence		
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son	God's perfect fellowship		
		Holy Spirit			
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing			
		Deceased unbelieving			
	Angels	Holy			
		Imprisoned			
		Fugitive			
		First Beast			
		False Prophet			
	Satan				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Liktenis

Latviešu at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā, - Mateja Evaņģēlijs 28:19